

چاپی سیپه ۳

بیشک له پیامه کافی نوور

پیامی

پیران

بە دیوێزێمان
سە عیدی نوورسی

دایناوه

فاروق ره سوول یه حیا

کردووید به کردی

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پیامی
سیران

ئەم پەيامە:

- * مامۇستا (بەدیعوززەمان سەئیدى نوورسى) بە زمانى توركى دايناۋە.
- * مامۇستا (ئىحسان قاسم صالحى) لە زمانى توركى پەۋە كىردۈپەتى بە عەرەبى.
- * (فارووق رەسوول يەحيا) لە عەرەبى پەۋە كىردۈپە بە كوردى.
- * مامۇستا (حسەين حسەن كەرىم) بەم كوردى پەدا پۇشتوۋە تەۋە و لە گەن دەقى عەرەبى پەكەدا بەراوردى كىردۈۋە.
- * مامۇستا (عەبدولكەرىم عەبدولئالا رەفەعت) پىپايدا پۇشتوۋە تەۋە و لە گەن دەقى توركى پەكەدا بەرامبەرى كىردۈۋە.
- * چاپى پەكەم: بەغدا ۱۴۰۴ ك - ۱۹۸۴ از
- * چاپى (شەرى و بزار كراوى) سى ھەم: سلیمانى ۱۴۳۴ ك - ۲۰۱۳ ز
- * لەسەر ئەركى ۋە رەگىپەر لە چاپ دراۋە.
- * (ناۋەندى راگەماندى ئارا) نەخشەى بەرگى كىشاۋە و سەرپەشتى چاپى كىردۈۋە.
- * ھەممو مافىكى چاپ و، لەبەرگرتەۋە و، بلاۋ كىردنەۋە و، ھەر چەشەنە دەست تىۋەردانىك، بە پى شەرىع و ياسا و بەھا ئابىنى و مەرفا پەتى پەكان، پارىزاۋە بۇ ۋە رەگىپەر.
- * ژمارەى سپاردنى (۶۳۳) ى سالى (۲۰۰۶) ى لە ۋەزارەتى پۇشتىرى ھەرىمى كوردستان پىن دراۋە.
- * ئىپتىنى: ئەم پەيامە دوو جارى تر، لە دوو چاپى كىتىپى (بەرسكە كان) دا، كە بەرگى سىنھەمى (سەرجمە پەيامە كانى نوور) ە، بلاۋ كراۋە تەۋە.

به شينك له په يامه كاني نوور

په پامي پيران

به د يوزره مان
سه عيدي نوورسي

دايناوه

فارووق په سوول په حيا

كردويه به كوردي

شېكى وەرگەر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على أفضل خلقه سيدنا محمد،
وعلى آله وصحبه أجمعين، والتابعين لهم بإحسان إلى يوم الدين.

جيهانى پىرى جيهانىگه مرؤف تايىدا ههست به جۆرهها نامۆيى ده كات..
كاتى يادى دۆست و خۆشهويستانى درىزايى تهمەنى خۆي ده كاتهوه و،
ده بينى به شىكى زۆريان دنيايان به جنى هېشتووه و، كۆچى مائثاوايان لىنى
كردووه.. وهك غهريپىك خۆي دىته پىش چاو..

ههركاتى كه به پروداوه كانى ژيانى پىشوروى خۆيدا ده پواتهوه و، له گهله
پاشماوهى تهمەنىدا بهراوردى ده كات.. ده بينى به شىكى كه مى له ژياندا
ماوه و، خۆيشى له سه رپىيه و، به ره و كۆچى مائثاوايى ده پروات..

مرؤف له م ههلوپىستانه دا خۆي له بهردهم گرنگه تىن جۆرى نامۆيىدا
ده بينىته وه. كه مى و زۆرىسى ئه م نامۆيىهش ده گه رپته وه بۆ چۆنىتىسى ئه و
ده ورو به ره ي كه مرؤفى پىرى تىندا ده ژى و، بۆ پله ي باوه پى خۆي. هه ر
ليره شدا باوه پى راست پۆلى گرنگى خۆي له ره وتى ژيانى ئه و جۆره
مرؤفانه دا ده بينىت.

هم چهرخه‌ی ئيمه چهندين ئالوگژړی گه‌وره و گرنگی به‌خويه‌وه ديوه..
چهرخیکه مروفايه‌تی به‌شیکي زوری له داب و نهرپته کانی خوی گۆپوه و،
به‌شیکي تریشی له پړشه‌وه دهرهیناوه. هه‌وه‌تا هه‌ر له گه‌وره‌ترین به‌ها
مروفايه‌تی به‌کانه‌وه، که خودی پله‌ی مروفتی‌یه، هه‌تا ده‌گاته چهندين
ديارده‌ی کۆمه‌لايه‌تی، ئالوگژړی به‌کجار گه‌وره‌بان به‌سهردا هاتوه.

له راستیدا هه‌و کاته‌ی که مروف وه‌ک که‌ره‌سته‌یه‌ک سه‌یر کرا و، به
ته‌رازوه کانی ئامیر و به‌ره‌هم نرخی‌نرا، هه‌و کاته‌ پله‌ی مروف هینرا به
خواره‌وه. که پله‌یه‌ک بوو به‌دیهینه‌ری پنی به‌خشیبوو، هه‌ر به‌و پله‌یه‌ش بوو که
به‌دیهینه‌ر مروفی به‌سهر به‌شه کانی تری بوونه‌وه‌ردا به‌رز راگرتوو.

هم پله‌ داگرتنه‌ی مروف هه‌ر له ديارده‌ی له‌باربردنی "کۆرپه‌له" وه
هه‌ستی پنی ده‌کریت هه‌تا ده‌گاته پړزنه‌گرتنی توپړی "پيران".

له راستیدا هه‌وانه‌ی که سایه‌ی خواناسی و باوه‌ر به‌رۆزی دوايی
نه‌یگرتوونه‌ته‌وه و، له پرووناکیی ئیمان بئی به‌شن، هه‌ر هه‌وانه‌ن که نرخی
مروف ده‌هینه‌ه خواره‌وه و، له هه‌موو قوناغینکی ته‌مه‌نیدا چهنده‌ پله‌یه‌ک
دايده‌گرن.

هه‌وه‌تا ده‌بینین و ده‌بیستین و ده‌خوپینه‌وه که هه‌ر له سه‌ره‌تای په‌یدا بوونی
ژيانه‌وه له ئاده‌میزاددا، که هیشتا ئاومله و کۆرپه‌له‌یه و چاره‌پروانی هه‌ویه که
له ژياندا جینگایه‌کی هه‌بیټ، له چهندين ولاتی جیهاندا یاسای تایه‌تی بۆ
"له‌باربردن"ی داده‌نریت و، له لایه‌ن خه‌لکانیکی کۆمه‌لگا کانی‌شيانه‌وه
پشنگیری له‌و چه‌شنه‌ یاسایانه ده‌کریت! له کاتی‌کدا که له ئایینی ئیسلامدا
هه‌و کۆرپه‌له‌یه مافی ژيانی هه‌یه و، وه‌ک هه‌ر مروفتیکی ته‌واو مافی یاسایی
خوی بۆ دياری کراوه.

ئىنجا وەنەين مرقۇسى ھاۋچەرخ لە بارودۇخە جىاجىياكان و قۇزاغەكانى ترى ژيانىدا بەختەوەرتر بىت. ئەو ەتا - بۇ ئمۇنە - ھاۋكات لە گەل ھەولە بازارگانى يەكانى دۇزىنەو ەى دەرمانى نەخۇشى يە قورسە كاندا، جار بە جار ئەو دەنگەشمان بە گويدا دەدرىت كە:

(مادەم لە توانادا بىيت ئەو چەشنە نەخۇشانە بە تاقە دەرزى يەك رزگار بگرين و خەوى ھەمىشەبىيان لى بخرىت، ئىتر بۇچى ئەو ھەول و تەقلا زۇرانە بۇ دۇزىنەو ەى چارەسەرى ئەو نەخۇشى يانە بدرىت)!

تەنناتە ھەندى لەو بەناۋ خىر خوازانەى مرقۇف شەرم نايانگىرىت كە بە زىادەر ەوى يەو ە ئەم جۇرە ھەئو ئىستانەيان بە چاكە و خىرىش لە قەلەم بدەن!
خۇ ئەگەر ئەم چەشنە حالەتانەى ژيانى مرقۇف واز لى بەينىن و بىينە سەر باسى قۇزاغى "پىرى" لە ژيانى مرقۇسى ئەم چەرخەى ئىمەدا، شتى سەپىر و سەمەرەتر بەدى دەكەين و دەبىستىن و، لە جىيى خۇماندا زىاتر سوپاسى خوا دەكەين لەسەر نىعمەتى ئىمان، كە بەھۇيەو ە لەو پلە نزمانە پاراستووينى كە ئەو بى پروايانە تىي كەوتوون.

ئەگەر دوور نەرۋىن، ھەر لە كۆمەلگاكانى خۇماندا و، دواى كزبونى ھىزى باوەر لەناۋ دلاندا، چەندىن ئمۇنەمان پىش چاۋ دەكەۋىت سەبارەت بە نەمانى رىزى پەككەوتە و پىران، ھەر لە لايەن خىزان و ەچەكانى خۇپانەو ە.
ئەگەر دوور تىرىش پىرۋىن، بۇمان دەردە كەۋى كە ئەو دەنگانەى بۇ لەبار بردنى مندال و لەناۋ بردنى بىماران بەرز دەبوۋيەو ە، ھەر ھەمان دەنگە بۇ كەناردان و رىز نەگرتنى پىرانىش بەرز دەبىتەو ە. گوايا لەبەر ئەو ەى كە مرقۇف ھەتا ەك مەكەنە يەك بەر ھەم بىەخشىت، شايبانى پاراسىن و ھىشتنەو ە، بەلام كاتى لە كار كەوت و تواناى بەر ھەمەيتانى نەما، ئەوا پاراسىن و ھىشتنەو ەى دەبىت بە ئەرك لەسەر شانى بەر ھەم ھىنەران!

هر کام له نيمه نه گهر به وردی ناگاداری پروداوه کانی دهوړوبهری
 خوی بیت، سهره تا کانی هم دپارده بهی تیا بهدی ده کات، که له به شینکی
 تری جینگا کانی جیهاندا پینگه یشتووه و له واقعی ژياندا جیهه جی ده کریت.
 هم هه لویستانه، نامؤیبه کی گرننگ بؤ مرؤف پهیدا ده کهن، به تایه تی
 توئی پیران، که به شینکی زورن له ناو به شه کانی مرؤفدا و، مامؤستا نورسی
 له پاشکوی په کهمی (په یامی حشر) دا به "نیوه" ی به شه کانی ناده میزاد له
 قهله میان ده دات.

جا نه گهر سهرباری هم نامؤیبه، هزری ژاروی و بیری تاریکی گومرپیان
 گه یشتیته دل و دهروونی هندیک لهو پیره به سالآچوانه و، لهو رپیه وه هاتنه
 دنیای مرؤف به ییهورده ته ماشا بکات و، کؤچی دوایشی لهم ژيانه به
 له ناودانیکي همیشه یی بزانیته و، بهم چه شنه ژيانی دنیای لسی تاریک
 بوو بیت، نهوا جگه له داخ و خهفته تی تایه تی خوی، زامه که ی قوولتر و
 نامؤیبه که شی پتر فراوان ده بیت!

نالیره دا - وهك پشتر وثمان - باوه ری راست رؤللی راسته قینه ی خوی له
 ژيانی مرؤفی پیدا ده بینیت و، نهو دهوړوبهره تاریک و پر له ناومیدی په شی
 بؤ پرووناك ده کاته وه و، دهر گا کانی هیوا و نومیدی بؤ ده خاته سهر پشت.
 هر لهو پیناوه دا مامؤستا نورسی هم په یامه ی نووسیوه، کاتی که بؤ
 خوی گهرؤده ی پروداوه کانی قؤناغی پیری بووه. ئیتر بهو په ری نه مانه ته وه
 توماری کردوون و بؤی به جی هیشتوون.

نوسهر لهم په یامه دا له باره ی نهو چه شنه بیر کردنه وانهی پیرانه وه ده دویته
 که دهوړوبهری له بهر چاودا تاریک و رهش ده کات، به لام دوا ی تاقیکردنه وه ی
 تایه تی خوی، ده یسه لمینیت که ته نها له په ک کاتدا مرؤف نهو دهوړوبهری
 خوی رهش و تاریک دپته پیش چاو، نهویش نهو کاته یه که له پروانگی

ثيمانه وه نهر پروانبيته پرووداوه كان. دهنه او حالته دهرووني يانهى كه به سهر پيراندا تپهر دهن، مايهى هيو او شادمانين، نهك مايهى خهفته و بيزارى. نم مه بهستانهش كه لم په يامه دا ههن، هر چند ئيمه هو ل بدهين ناتوانين وه كو ماموستا نورسى دهريان بپرين. هيچ نهين، خوينه ر لهو تام و چيزانه بين بهش ده كهين كه له نو سينه كهى ماموستا خويدا ههيه. له بهر نهوه، به جييان ده هيلين بو خوينه رانى به پيز، تاكو ده رگاكانى دليان بكه نهوه و، گوى له وته به نرخه كانى رابگرن.

به لام پيوسته نامازه بهوه بدهين كه نم په يامه هر چند له پرووداوه كانى ژيانى پيرى نو سهر ده دويت و تايبه ته به "پيران" هوه، له گهل نهوه شدا، هممو خوينه ريكى تر - جگه له پيران - به گويرهى خوئى سوودى لى وهرده گريت. چونكه هر "لاوه" پير ده بيت و، هر "مرؤف" يشه پرووبه پرووى ههمان هه لويستى ژيان ده بيته وه. خو مرؤفى وا ههيه كه هر چند پير نه بووه، كه چى پرووداوه كانى ژيان هيندهى پيريك نازارى ده ر خوارده ده دن و نه زمونيشى پى ده به خشن او كه نهوهى له به شيكى باسه كانى نم په يامه وه ده رده كه ویت و، خو شيمان له ژياندا هاوشيوه يان دینه پيمان.

هروه ها پيوسته نامازه بهوش بدهين كه نم په يامه چند راستى به كى ميژووى تيدايه سه بارهت بهو سهردهمى كه ماموستا نورسى له گهل پرووداوه كانيدا ژياوه. جگه لهو باسانهى كه له مهر ژيانى تايبه تيبى ماموستا خوئى و ژيانى قوتابى به كانيه وه ده دويت.

نم په يامه سهرنجى خوينه ر لهوه دا راده كيشيت كه ده بينيت نو سهر زور به راشكاوى له پرووداوه كانى ژيانى خوئى و نهوه حالته دهرووني يانه ده دويت كه به سهرى هاتون ا

مامؤستا نوروسی دهیہویت لہم ریځگایہوہ خوینہر لہ فرتوفیلہ کانی
 دہروون و شہیتان ناگادار بکاتہوہ. تاکو ٹہویش، بی پیچ و پەنا، زامہ کانی
 دہروونی خوئی دەستیشان بکات و، دواتر ہنگاو بؤ چارہسەر کردنیان
 بنیت.

ئەم لایەنە ی کہ لەم پەيامەدا ھەبە، پەيوەستە بەو تايبەتکاري یە ی کہ لہ
 تینکرای پەيامە کانی نووردا ھەبە، کہ بریتی یە لەوہ ی ئەم پەيامانە لہ بارہ ی
 ھەر شتیکەوہ دەدوین، گفتوگۆیان ئاراستە ی شادەماری ھەستیار و
 گوێراییە لئ ناو قوولایی دہروونی مرؤف دە کەن، بە جۆرئک کہ خوینہر
 گەلئ سوودمەند دە بیئت لہ وتە و پینمایہ کانی.
 ئەمەش راستی یە کہ، ھەر کە سئک لہ گەل خویندەنوہ ی ئەم پەيامانەدا بؤی،
 یاخود ژیا بیئت، ھەستی بی دە کات.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین^(۱).

فاروق پەسوول یحیا

ک ۱۴۰۴/۹/۳۰

ز ۱۹۸۴/۶/۲۹

(۱) شایانی روونکردنەوہ یە کہ لەو بەروارہ ی سەر وەدا ئەم پینشە کی یەمان بؤ چایی یە کەم ی ئەم
 وەرگێرانیە نووسی. دوابی بؤ چاپە کانی تر، وە کۆ سەرانسەری پەيامە کە، قەلەم تیردن و
 پوختە کاریمان بؤ ئەنجام دا. (وەرگێر)

په‌یامی پیران

نهم بریسکه‌یه بریتی‌یه له بیست و شه‌ش نومید^(۱)

بیدار کردنه‌وه‌یهك:

ئهو هژی‌یه‌ی هانی دام نازاره ده‌روونی‌یه‌ی کاتم له سه‌ره‌تای ئومیده‌کانی نهم په‌یامه‌دا به شیوازیکی هینده کاریگر تۆمار بکهم که ته‌نانه‌ت زامی ئیوه‌ش بکولینیتسه‌وه، ته‌نهما نیازی پروونکردنه‌وه‌ی مه‌ودای هیژ و کاریگری له راده‌به‌ده‌ری چاره‌سه‌ره‌کانی قورنانی پیروز بوو.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، نهم بریسکه‌یه - که تایبه‌ته به پیرانه‌وه - له‌ پرووی دارپشته‌وه هه‌تا سه‌ر پارێزگاریی په‌وتی جوان و شیوازی پێك و په‌وانی خۆی نه‌کردوه، له‌به‌ر چه‌ند هژی‌یهك:

یه‌که‌میان:

نهم په‌یامه‌ تایبه‌ته به پروداوه‌کانی ژبانی خۆمه‌وه. دیاره‌گه‌رانه‌وه‌ی ئه‌ندپیشه‌م بۆ ئه‌و کات و سه‌رده‌مانی رابوردوو، هه‌روه‌ها ژبان به‌سه‌ر بردن

(۱) نووسه‌ر له‌ نوسخه‌یه‌ کدا که به‌ ده‌ستخه‌تی خزی هه‌له‌گه‌ری له‌سه‌ر کردوه، نهم په‌راویزه‌ی خواره‌وه‌ی لیژده‌دا نووسیه‌وه:

له‌به‌ر پرودانی موسیبه‌ته‌که (به‌ندپخانه‌ی ئه‌سکی شه‌هر) پاشاوه‌ی ئومیده‌کانی تر (واته: له‌ ئومیدی حه‌قده‌هه‌مه‌وه تا بیست و شه‌شهم) نه‌نووسران. ئنجا له‌به‌ر ئه‌وه‌ش کاته‌که‌ی به‌سه‌رچوو بوو ئه‌وا نهم په‌یامه‌ به‌ ناته‌واوی ماپه‌وه.

له گه‌ئ ږو داوه کائیدا و پاشان نووسینه و هیان له حالیکې وادا، بوو به هڅه کی نارپنکی لایه نی په وانی و دهر پرینه کان له م په پامه دا.

دووه میان:

ږوونکر دنه وه که هندی ئالوژی تیکه ئ بو، چونکه نووسینی هم په پامه له پاش نویژی به یانی بو، که ههستم به ماندوو بوونکی زور ده کرد. جگه له وهی که ناچارش بووین په له له نووسیندا بکهین.

سئ هه میان:

کاتیکې فراوانان بڅ راستکر دنه وه و پیداچوونه وه کی سرتاسه ری پدیامه که بدهسته وه نه بو، چونکه تنها په ک نووسره وه م له ل ا بو که هه ویش گه لئ کاروباری "پدیامه کانی نور" ی به سر دا که وتوو. ته نانت هندی جار پوژشی ده هیئایه وه و نهیده توانی تاماده بیئت. هه مش بوو به هڅی له ده ستدانی رپنکی پیوست له م په پامه دا.

چواره میان:

مه گهر راستکر دنه وه و پیداچوونه وه کی سه ری پی، دنا به قولی له و اتا کانی ورد نه بووینه وه. چونکه دواى دانانی به ته وای هه ستمان به ماندوو بوون ده کرد. دیاره هه مش بوو به هڅی هه وهی که هاو ده م له گه ئ نووسینی بابه ته که دا، هندی ناته وای له دهر پرینه کائیدا سر هه لبدات.

له بهر هه موو هه مانه، تکا له پیره به پریزه کان ده کم به چاوی لیبور دنه وه ږوانه که مو کوړی په کام و، منیش به شداری دوعا کانیان بکه ن کاتئ له دهر گانه ی هه خوا و نه مپهره بان و خاوه ن سوز و بهزه بیه دا دهسته کانیان بهر ز ده که نه وه که نزا و پارانه وهی هه پیره به پریزه ناگی پته وه دواوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿كهيعص﴾ ذَكَرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ﴿٤١﴾ إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٤٢﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ

شَقِيًّا ﴿٤٣﴾ (مریم: ۱-۴)

□ نومیدی یه کهم:

ئهی لهو که سانهی گه شتوونه ته ته مه نی کاملی!

ئهی خوشک و برا نازیز و بهرپزه پیره کام!

منیش وه کو ئیوه پیریکی به سالآچروم!

دهمهویت هندی لهو حاله تانهی که به سهرمدا هاتوون و ئهو دهر گایانهی

هیوا و ئومیدیش که له پیریدا لیم کرانه ته وه، بۆ ئیوهی بهرپزیان بنووسم.

تا کو ئیوهش له گهل خۆمدا لهو دلدانه وه نوورانی یانه به شدار بکه م که لهو

هیوا و ئومیدانه وه تیشک ددهن و دهر بیهسکینه وه.

گومانی تیدا نی یه که ئهو رووناکی یانهی من بینیمن و، ئهو دهر گا

نوورانی یانهش که له من کرانه وه، به گویره ی توانا و لیهاتی پهریشان و

ناته واری خۆم بوون، پشت به خوا ئاماده بی پاک و بیگهردی ئیوهی بهرپز ئهو

رووناکی یه تان جوانتر و دره خشانتر پیشان دهدات و، ئومید و هیوا کانیشتان

توندو توّل و به هیتر تر ده خاته بهردهم.

بئی گومان سهرچاوهی ئهو رووناکی یانه و، گه بچینهی ئهو هیوا و

ئومیدانهی که له مه و لا باسیان ده که بن، ته نها هدر "ئیمان" ه.

□ ئومیدی دووهم:

له سه‌ره‌تای پیریم و له پۆزنیکی پایز و ده‌می عه‌سردا، له‌سه‌ر لوتکه‌ی
چیاپه‌که‌وه ده‌مروانی‌یه‌ دنیا. کتوپر له ناخی ده‌رووندا هه‌ستم به‌ حاله‌تینکی
به‌ کجار ناسک و خه‌ماوی و تاریک کردا

چونکه‌ بینیم: وامن به‌سالدا چووم و، ئه‌مپۆش پیر بووه‌ و، سالی‌ش له
کاملیدایه‌ و به‌ره‌و پیری ده‌پوات. ته‌نانه‌ت دنیا خۆیشی پیر بووه‌!
له‌ راستیدا ئه‌م پیری‌یه‌ی که‌ هه‌موو شتیکی گرتووه‌ته‌وه، به‌ ته‌واوی
پایته‌ کاندم و ته‌زووی به‌ هه‌موو جه‌سته‌مدا هینا. چونکه‌ تینگه‌پشتم که‌ واده‌ی

جودایی دنیا و دووری یارانی خۆشه‌ویستم لێ نزیك بووه‌ته‌وه‌!
له‌م کاته‌دا که‌ من به‌م په‌ژاره‌ و ئاومیدی‌یه‌وه‌ ده‌تلامه‌وه، "میهره‌بانیی
خواوه‌ند"م له‌ نا‌کاودا لێ ده‌رکه‌وت و، ئه‌و خه‌م و خه‌فته‌ ته‌ زۆر و جوداییه
نازار به‌خشانه‌ی بۆ گۆرپیم به‌ دلخۆشی و شادمانی و نوورینکی دره‌خشانی
ئه‌وتۆ که‌ هه‌موو سووچ و قوژبنینکی ده‌روونی پووناک کرده‌وه.

به‌ئێ هاوته‌مه‌نه‌ پیره‌ کام!

ئه‌و خواوه‌نده‌ گه‌وره‌ و بالاده‌سته‌ی که‌ له‌ سه‌د شوین زیاتر له‌ قورئانی
پیرۆزدا به‌ سیفه‌تی "الرحمن الرحیم" خۆمان پێ ده‌ناسینیت..

ئه‌و خواپه‌ی که‌ هه‌میشه‌ به‌و نیعمه‌تانه‌ی ده‌یان‌پۆزیته‌ سه‌ر زه‌وی،
میهره‌بان‌یه‌ که‌ی خۆی ده‌رده‌خات و ده‌پنیریت به‌ هانا و یارمه‌تی هه‌ر
زینده‌وه‌رێک که‌ په‌نای پێ بردینت و پێوستی به‌ سۆز و به‌زه‌یی ئه‌و بیت..

ئه‌و میهره‌بان‌یه‌ی که‌ له‌ وه‌رزى به‌هاری هه‌موو سالی‌کدا و له‌ جیهانی
په‌نهانی "غه‌یب"وه‌ دیاری نیعمه‌ته‌ زۆر و له‌ ژماره‌ به‌ده‌ره‌ کانی خۆی بۆ
ئێمه‌ی ده‌ست کورت و موحتاجی پۆزی و به‌ گوێره‌ی په‌له‌ کانی لاوازی و

ده سته و سانیمان ده نیریت و، به مەش میهره بانیه گشتی به که ی خۆیمان به
پروونی و دره خشانی بو دره ده خات..

سۆز و بهزیی ئەم به دیهینەرە میهره بانەمان، مەز نترین ئومید و گەورەترین
هیوا و پروونا کترین نووری سەردەمی پیرمانه!

هەست پین کردن و دەستکەوتنی ئەو میهر و سۆز و بهزییەش، تەنها به
پەيوەندی بوون دەبیئت له گەل ئەو "میهره بان" هەدا به هۆی: "ئیمان" و "گۆی
پرایەلی" و "به جیهینانی فەرزه کان" هوه.

□ ئومیدی سی هەم:

کاتی له بهره به یانی پیریدا له خەوی شەو گاری لاوی پیندار بوومەوه،
سەرئجم له خودی خۆم دا، بینیم وا به خیرایی له لوتکە ی بەرزاییه که وه
به ره وه درگای گۆره که م بەرده بمه وه، وهك "نیازی میسری"^(۱) له وه سفی
ئەم چه شنە حاله تەدا ده لیت:

له گەرمە ی خەوی غەفلەتی "گیان" م

پروو خا بەرد بەردی کۆشکی "زیان" م!

بەلێ، ئەو جەستە یه ی که خانە و لانە ی گیانمە، به درێزایی پۆزگار یه که له
دوای یه کی بەرده کانی دا که وتن..

(۱) نیازی میسری (۱۶۱۸-۱۶۹۴ز) شاعیریکی سۆفی یه، له گوندیکی سەر به پارێزگه ی
"مەلانییه" ی تورکیا له دایک بووه. خویندنی له "ئەزھەر" ئەواو کردووه، هەر له بەر ئەوهش پیتی
وتراوه: "میسری". که له میسر گهراوه تەوه دەستی کردووه به پینمایی موسلمانان له یه کینک له
قوتابخانە کانی ئەو کانه ی ئەسته مبولدا، هەر له ویش تەریقهتی "خەلۆهتی" ی دامەزراندووه که
پینیشی دەوتریت: "تەریقهتی نیازی" و "تەریقهتی میسری". جگه له "دیوانسی شیعەر" و
"مەکتووبات" ه که ی، چەند بهرهمینکی تری هه به وهك: "موائد العرفان"، "عوائد الاحسان"،
"هدایة الاخوان". (وه رگێر)

ئەو ھيوا و ئاواتانەش كە بە توندی منيان بە دنياوہ بەستبوو، ھەموويان
 پچپران و لەت لەت بوون!
 لەمەوہ ھەستەم بە نزيكبوونەوہی وادەي جودايي و ليكدا بپرانم كرد لەو
 ھاو پري و خۆشەويستانەي كە لەژمارە ناپەن.
 لەبەر ئەوہ، كەوئە گەپران بە دوای تيماري ئەم بربنە مەعنەوي يە قوولەي
 كە وا ديارە دەرماني نەيە.
 بەلام ھيچ چارە سەرنېكم دەستگير نەبوو. لە ناچاريدا منيش وەك "نيازي"
 وتم:

"دانست" خواز ياري فەناي جەستەمە

"ئەبەد" ئاواتي دلي خەستەمە

دەروونم كەيلي پەژارە و دەردە

لوقمان سەرسامە و تيمار ئەستەمە

لەم كاتەدا كە من بەم حالەوہ دەتلامەوہ، لە ناكاودا نووري ئەو پيغەمبەرە
 خۆشەويستەي ﷺ كە ئەمينا دار و نمونە و بانگەواز كار و زماني ميسەرەبانيي
 خواي گەورەيە، ھاو دەم لە گەل شەفاعەت و ئەو دھاري يەي كە خواي گەورە
 پيني بەخشيوە و بریتی يە لە پېنمايي كردني مرؤفايەتي، بوون بە مەلھەم و
 دەرمانيكي ساپز كاري دەردە بي دەرمانە كەم و، ئەو نا ئوميد يە پەشەيان بۆ
 گۆرپم بە ئوميد يكي پروناكي درەخشان!
 بەلئى، ئەي خوشك و براياني پيرم و ئەي ئەوانەي كە وەك من ھەست بە
 پيري دەكەن!

ئيمە كۆچ دەكەين و ھيچ پينگا چارەيە كي ترمان نەيە و، ھەرگيز پيني
 مانەوہ مان نادريت. كەواتە ھيچ سوود يك لە خۆفريدان و چاونووقانندن
 وەرناگرين و، دەبي بەرەو چارەنووسي ديار ي كراوي خۆمان بپوين.

بهلام دهبنی بزاینن که ههرگیز جیهانی بهرزخ وه کوئو گومانه تاریکه نییه که "بنی ناگایی" پیشانمان دهدات و "گومرپیان" دهیدهن به گویماندا..

جیهانی بهرزخ جیهانی جودایی و شهوهرنگ نییه. نهخیر، بهلکو جیی کۆبونوهی خۆشهویستان و جیهانی بهدیدار شادبونوهی یاران و خۆشهویستانه، که له پیشه‌نگیانهوه پیغه‌مهری خۆشهویستی خوا و شهفاعه‌تکاری پۆژی دوایمانه، ههزاران دروودی خوی له‌سه‌ر بیت.

به‌ئێ، ئەو که‌سه‌ی که به درێژایی ههزار و سێ سهد و په‌نجای سالی له‌هموو چه‌رخێکدا سهر‌داری سێ سهد و په‌نجای ملیۆن که‌سه‌ و، په‌روه‌رده‌کاری گیان و راپه‌ری ژیری و خۆشه‌ویستی دلێانه..

ئەو که‌سه‌ی که به‌پێی ناوه‌روکی: "السبب كالفاعل" هه‌موو پۆژیێک به‌ نهندازه‌ی کرده‌وه‌ی چاکی پۆژانه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌ی "چاکه" ده‌خرێته‌سه‌ر لاپه‌ره‌ی کرده‌وه‌کانی..

ئەو که‌سه‌ی که خولگه‌ی مه‌به‌سته‌ په‌روه‌ر‌دگاری‌یه‌کان و ته‌وه‌ره‌ی نامانچه‌گه‌وره‌ و به‌رزخ‌ه‌کانی خواوه‌نده‌ له‌ گه‌ردووندا..

ئەو که‌سه‌ی که هۆی به‌رزبوونه‌وه‌ی نرخی بوونه‌وه‌ره، که پیغه‌مهری سهر‌داری ئیسلامه ﷺ..

هه‌روه‌ک له‌ سه‌ره‌تای شه‌ره‌فدار بوونی جیهاندا به‌ پیغه‌مهرایه‌تی‌یه‌که‌ی ده‌یفه‌رموو: "أمي.. أمي"، وه‌ک له‌ هه‌ندی "په‌وايه‌تی سه‌حیح" و له‌ چه‌ندین "که‌شفی" راستی پیاوچا‌که‌نه‌وه‌ ده‌رکه‌وتوو، هه‌ر ئه‌و پیغه‌مهره‌ خۆشه‌ویسته ﷺ له‌ سه‌شریشدا و له‌و کاته‌ی که هه‌ر که‌سه‌و له‌ هه‌ولێ خۆیدا‌یه‌ و ده‌ئێت: "نفسی.. نفسی" ئه‌و بۆ شه‌فاعه‌تی نه‌ته‌وه‌که‌ی لێ ده‌پێت و ده‌فه‌رموێ:

"أمّتی.. أمّتی" و، به گه وره ترین و به رزترین و خاویښترین به زهیی و لیږانه وه ده که ویته همول و کۆشش بۆ فریا که وتنی نته وه که ی^(۱).

که واته ئیمه - ئه ی برایانی پیرم! - به ره و جیهانیک ده پۆین که ئه و پیغه مبه ره خۆشه و یسته ﷺ کۆچی بۆ کردوه.. پروه و ئه و جیهانه ده گوینهنه وه که به نووری ئه و چرا پروونا که ﷺ و پۆشنایی ئه ستیره کانی ده وره به ری، له ئه ولیا و پیاوچا که له ژماره به دهره کان، پروونا که بووه ته وه. به ئی، هه ر ته نها په پیره وی کردنی "سوننه ت" ه خاویښ و پیرۆزه کانی ئه م پیغه مبه ره خۆشه و یسته ﷺ که مرۆف ده خاته ژیر ئالای شه فاعه ته که ی و، له و نووره ی ئه وی به ش ده دات و، له تاریکیی به رزه خیش پزگاری ده کات.

□ ئومیدی چواره م:

کاتی که یه که م هه نگاوم نایه ناو ده رگای پیری یه وه، ته ندروستیی جه ستم - که درپۆه به خه وی "بنی ئاگایی" ده دات - تینکچوو بوو.

به م جۆره، "پیری" و "نه خۆشی" یه کیان گرت و پینکه وه هیرشیان کرده سه رم و، تا ئیستایش به دوو قۆلی لیم راست بوونه ته وه و زلله ی یه که له دوای یه که م تین ده سه روینن. تا به ته وای خه وی "بنی ئاگایی" یان لئ زپاندم.

ئنجاه هیچ شتیکی وه که مال و منالیشم نه بوو تا به دنیا وه بمبه ستنه وه.

له بهر ئه وه، که سه رری ئه بنجای سه رمایه ی ته مه نی خۆمم کرد - که به هۆی بنی ئاگایی سه رده می لاویم له ده ستم ده رچوو - بینیم هه ر ته نها تاوان و گونا هباری یه!

(۱) ئیمامی "بوخاری" و "موسلم" له ئه بو وه ره ره وه پیاو به تیان کردوه. (وه رگبیر)

لهم کاته دا منیش وه کو "نیازی میسری" هاوارم لی ههسا و، وتم:

به دهستی خالی پنگام گرت بهر

به بی ناگایی و په پنجی بی سه مهر

له کاروان جیماو، نامۆ و ئاواره

سه رمایه ی ژینم پزیشته به هه ده ر

* * *

ته نها لافاوی فرمیسکی چاوم

قرچه ی سووتاوی تاسه ی هه ناوم

هاوده می گه شتی ته نیایی من بوون

سه رباری "زیری" ی سه ر لی شیواوم

له و ده مه شدا له نامۆیه کی سه ختدا ده ژيام. بۆیه هه ستم به په ژاره و ناومیدی ده کرد و، له سه سه رت و په شیمانیه پوژانی رابوردوی ته مه غذا بروم. له تاوا به ده م داد و هاواره وه داوای یارمه تیم ده کرد و له دووی ئومیدی کدا ده گه پام که دلم پرووناک بکاته وه..

له ناکاودا "قورئانی پوژ" ی خاوه ن ئبعجاز ئاوپی سۆزی لی دامه وه و، دهستی یارمه تیی بۆ درێژ کردم و ده رگایه کی گه وه ی هیوا و ئومیدی بۆ خسته سه ره پشت و، نووریککی هینه ده ئومیده به خش و دره خشانانی پی به خشم که نه گه ر ئه و ناومیدی به م سه د ئه وه نده ش زیاتر و گه وه تر بوایه هه ر هه مووی ده ره وانه وه و ده ور به رمی بۆ پرووناک ده کردمه وه.

به ئی، ئه ی خوشک و برایانی پیری به پزیم!

ئه ی ئه و که سانه ی که وه ک من هه موو په یوه ندی به کتان له گه ل دنیا دا

پچراوه!

ئايا ده گونجی: "کردگاری شکۆمهند" که ئەم دنیاپه‌ی وه‌ك شارینکی پینکۆپینک و، چه‌شنی کۆشک و ته‌لارینکی رازاوه بنیات ناوه، له‌گه‌ل میوانه تازیزه‌کانی ئەم شار و کۆشکه‌ی خۆیدا نه‌دوینت، یان پرویان تێ نه‌کات؟

خۆ ماده‌م خوای گه‌وره ئەم کۆشکه‌ی به‌ زانیاریی خۆی بنیات ناوه و به‌ ویستی خۆپیشی پینکی خستوو و رازاندوو په‌تیه‌وه، ئەوا ده‌بێ له‌گه‌ل دانیشتوو ایندا بدوینت، چونکه هه‌روه‌ك "وه‌ستا زانایه" به‌ هه‌مان جۆر "زاناش گۆپایه"!

ئعجا ماده‌م ئەم کۆشکه‌ی کردوو به‌ میوانخانه‌یه‌کی ره‌نگین و ئەم شاره‌ش به‌ مه‌لبه‌ندیکی جوانی بازرگانی، ئەوا ده‌بێ هه‌ر ئەو خوایه‌ نامه و پرۆگرامی دانا‌یت بۆ پروونکردنه‌وه‌ی داخوای په‌کانی و جۆری په‌یوه‌ندی په‌کانی له‌گه‌لماندا.

گومان له‌وه‌شدا نی په‌ که‌ په‌سه‌ندترین و پینکترینی ئەو نامه و کتیبانه‌ی ناردوونی ته‌نها "قورئانی پیروۆز"ی خاوه‌ن ئیعجازه که به‌ چل شیوه ئیعجازه‌که‌ی چه‌سپاوه و سه‌لمینراوه^(۱)، به‌ لای که‌مه‌وه له‌ هه‌موو خوله‌ کێکدا به‌سه‌ر زاری سه‌د ملیۆن که‌سه‌وه ده‌خوینرتیه‌وه و، پرووناکی په‌خش ده‌کات و، پێی راست پیشانی خه‌لکی ده‌دات و، له‌ به‌رامبه‌ر خویندنه‌وه‌ی هه‌ر پینتیکیه‌وه به‌ لای که‌مه‌وه (ده) دانه چاکه و، له‌ هه‌ندی کاتدا (ده‌هه‌زار) و ته‌نانه‌ت (سی هه‌زار) - وه‌ك له‌ شه‌وی "قه‌در"دا - بۆ خویندنه‌وه‌ی ده‌نووسریت.

به‌م جۆره "قورئانی پیروۆز" هه‌ر له‌م دنیاپه‌دا به‌روبوومی به‌هه‌شت و پرووناکیی به‌رزه‌خمان پێ ده‌به‌خشیت.

(۱) نووسه‌ر لیژه‌دا ئاماژه بۆ په‌یامی "موعجیزاتی قورئانی" ده‌کات که‌ وته‌ی بیست و پینجهمی په‌یامه‌کانی نووره. (وه‌رگێڕ)

جا ئایا له هه‌موو گه‌ردووندا هیچ کتیییک هه‌یه به‌ربه‌ره کانیی ئه‌م په‌به‌ی قورئان بکات و هیچ که‌سینکیش هه‌یه به‌توانییت ئه‌م لافه‌ لئی بدات! که‌واته‌ مادهم ئه‌م قورئانه‌ په‌رۆزه‌ی که‌ له‌ به‌رده‌ستماندایه‌ "گوفتاری په‌روه‌ردگاری هه‌موو جیهانه‌کان" ه‌ و .. فه‌رمانه‌ کانی ئه‌ون به‌ ئۆمه‌ را‌گه‌یه‌نراون و .. سه‌رچاوه‌ی میه‌ره‌بانی‌یه‌ فراوانه‌ که‌یه‌تی که‌ هه‌موو شتیکی گرتووه‌ته‌وه‌ و .. قورئانیکه‌ له‌ پ‌وانگه‌ی په‌هایی په‌روه‌ردگارینتی و گه‌وره‌یی خ‌وایه‌تی و فراوانی و گشتگه‌ری میه‌ره‌بانیی به‌دییه‌نه‌ری شکۆمه‌ندی ئاسمانه‌کان و زه‌وی‌یه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتووه‌ ..

مادهم وایه‌، ئه‌وا هه‌تا ده‌توانییت ده‌ستی پێوه‌ بگه‌ره‌ و به‌ری مه‌ده‌. چونکه‌ ده‌رمانی هه‌موو ده‌رد و پ‌رۆشنایی هه‌موو تاریکی و هی‌وای هه‌موو نا‌ئومیدی‌یه‌ک ته‌نها له‌ودایه‌.

کلیلی ده‌رگای ئه‌م گه‌نجینه‌ هه‌میشه‌یه‌ش به‌رتی‌یه‌ له‌: ئیمان و، ته‌سلیم بوون و، گوئی ییستی و ملکه‌چ بوون بۆ فه‌رمانه‌ کانی و، له‌زه‌ت چه‌شتن له‌ خ‌ویندنه‌وه‌ی.

□ ئومیدی پێنجهم:

له‌ سه‌ره‌تای په‌رمدا چه‌زم له‌ گۆشه‌گیری و ته‌نیایی ده‌کرد له‌ سه‌رگه‌ردی "یوشه‌ع"، که‌ به‌سه‌ر گه‌رووی "بسفۆر" دا ده‌روانییت و، "گیان" پشم به‌ دوای ئاسووده‌یی گۆشه‌گیری و ته‌نیاییدا عه‌ودال بوو ..
پ‌رۆژنیکیان له‌سه‌ر لوتکه‌ی ئه‌و گه‌رده‌ ناوبراوه‌ به‌رزه‌وه‌ سه‌په‌ری ئاسۆکانی دنیام ده‌کرد.

له‌ نا‌کاودا هه‌ره‌شه‌ی "په‌ری" تابلۆیه‌کی ناسک و خه‌مناکی جو‌دایی و نه‌مانی پێشاندام!

که‌ سه‌رنجی ئه‌و تابلۆیه‌م دا، یینیم هه‌ر له‌ چله‌پۆیه‌ی لقی چل و پێنجه‌می دره‌ختی سا‌له‌ کانی ته‌مه‌غه‌وه‌ تا قوولترین په‌گ و په‌شه‌ی چه‌نه‌ کانی ژه‌ره‌وه‌ی

ژیانم، هه‌موویانم به‌تەرمی ئەو دۆست و خۆشەویستانەم دەهاتە پێش چاوە که
 له ژماره‌ نایەن و ئەوانەش که له ماوه‌ی ژیاندا په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ڵیاندا بووه‌!
 له‌ تاو‌حه‌سه‌رت و په‌ژاره‌ی جودایی یاران و خۆشەویستاندا، ئەم ناله‌یه‌ی
 "فزوولیی به‌غدادی"م^(۱) له‌بەر خۆمه‌وه‌ و ته‌وه‌ که له‌ ده‌مسی جودایی
 خۆشەویستاندا وتویه‌تی:

له‌گه‌ڵ یادی وه‌سلێ تۆدا

فرمیسکی گه‌ش ده‌بارینم

تا هه‌ناسه‌ی ژینم ماییت

به‌یادی تۆ ده‌نالینم!

له‌ ناوه‌ندی ئەو هه‌موو خه‌فته‌ و حه‌سه‌ره‌ته‌ قوولانه‌دا به‌ دوا‌ی ده‌روویه‌کی
 ئومید و کللورپۆژنه‌یه‌کی پروونا‌کیدا ده‌گه‌ڕام که دلی خۆمی پێی بده‌مه‌وه‌.
 له‌په‌ر نووری "ئیمان به‌ پۆژی دوا‌یی" هات به‌ هانا‌مه‌وه‌!
 به‌ئێ، ئەم ئیمانە نوورینکی ئەوتۆی پێی به‌خشیم که هه‌رگیز کوژانه‌وه‌ی
 نیه‌ و، ئومیدینکیشی خه‌لات کردم که هه‌رگیز خامۆش نابیت.
 به‌ئێ، خوشک و برا پیره‌کانم!

ماده‌م "پۆژی دوا‌یی" هه‌یه‌ و هه‌میشه‌یه‌ و له‌ دنیا جوانتره‌..

ماده‌م ئەو خواپه‌ی که ئیمه‌ی به‌دی هیناوه‌ خواپه‌کی دانا و میه‌ره‌بانه‌..
 ئەوا ده‌بێ سکا‌لا له‌ ده‌ست په‌ری نه‌که‌ین و لیبشی بێزار و وه‌پس نه‌بین.
 چونکه‌ ئەو په‌ری‌یه‌ی که ئاوپته‌ی "ئیمان" و "په‌رستش" ه‌ و مرۆف کامل

(۱) "فزوولیی به‌غدادی" شاعیرینکی تورکه‌ له‌ سه‌ده‌ی شانزده‌هه‌می زاینیدا ژیاوه‌ و، ناوی
 "عهمه‌ده" ه‌، ئەم شاعیره‌ ده‌ورینکی کاریگه‌ری بووه‌ له‌ ده‌یه‌ی تورکیدا و، به‌ دامه‌زرینه‌ری ئەده‌بی
 نازه‌ریی تورکی داده‌نریت. به‌ زمانه‌کانی: تورکی و فارسی و عه‌ره‌بی شیعری وتوه‌. چه‌ند
 به‌ره‌مینکی هه‌یه‌ په‌کێک له‌وانه‌: "له‌یلا و مه‌جنوون" ه‌، له‌ ساتی ۱۵۵۵زدا به‌ تاعوون کۆچی
 دوا‌یی کردوه‌. (وه‌رگێڕ)

ده کات، نیشانه‌ی کۆتایی هاتنی فه‌رمانبه‌ریتی و ئه‌ر که کانی ژبان و کۆچکردنی مرۆفه به‌ره‌و جیهانی پر له میهره‌بانی، بۆ پشوودان و حه‌وانه‌وه. که‌واته ده‌بێ زۆر پنی رازی بین و ته‌نانه‌ت مایه‌ی خو‌ش‌حالی‌مان بێت!

به‌ئێ، سه‌د و بیست و چوار هه‌زار له مرۆفه هه‌له‌بژارده کانی گرۆی ئاده‌میزاد که پێغه‌مبه‌رانن - دروودی خویان له سه‌ر بێت - (به‌پنی ده‌قی فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ)^(۱) که هه‌ندیکیان پشت به "شه‌هود" ده‌به‌ستن و هه‌ندیکێ تریشیان له پوانگه‌ی "حق‌الیقین" هه‌وه ده‌دوین.. هه‌موو ئه‌وانه، به گشتی و په‌کده‌نگ هه‌والی بوونی رۆژی قیامه‌ثمان ده‌ده‌نتی و پرایده‌گه‌یه‌نن که:

سه‌رجه‌می خه‌لکی ده‌درینه به‌ر بۆ ئه‌و رۆژه و، خوای بالاده‌ست هه‌روه‌ک به‌ئینی داوه به‌ بێ گومانیش رۆژی دوا‌یی ده‌هینینه کایه‌وه..

ئجنا ئه‌م مژده و هه‌واله‌ی که ئه‌و پێغه‌مبه‌ره سه‌روه‌رانه - دروودیان له سه‌ر بێت - پرایانگه‌یاند، سه‌د و بیست و چوار ملیۆن ئه‌ولیاش به "که‌شف" و "شه‌هود" و "علم‌الیقین" بینیویانه و، راستی په‌که‌یان ده‌رخستوه و، شایه‌تی‌یان له سه‌ر داوه. ئه‌م شایه‌تیدانه‌شیان به‌لگه‌یه‌کی گومان‌بهری به‌هیزه له سه‌ر بوونی "رۆژی دوا‌یی" ..

هه‌روه‌ها دره‌وشانه‌وه‌ی ناوه‌ جوانه‌ کانی به‌ده‌په‌نهری گه‌ردوون، که به سه‌رانسه‌ری جیهانه‌وه‌ دیار و دره‌خشانن، داخوازی بوونی جیهانیکی هه‌میشه‌بین و به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرای رۆژی دوا‌یین ..

(۱) عن أبي أمامة، قال أبو ذر: "قلت: يا رسول الله كم وفاء عدة الأنبياء؟ قال: مائة ألف وأربعة وعشرون ألفاً، الرسل من ذلك ثلاثمائة وخمسة عشر حملاً غفيراً". رواه الإمام أحمد (مشكاة المصابيح ۱۲۲/۳ ت ۵۷۳۷ قال المحقق: حديث صحيح) وانظر زاد المعاد المحقق ۴۳/۱. (وه‌رگبێ)

به‌لگه‌یه‌کی تری رۆژی دوا‌یی، نه‌و "توانا نه‌زلی" و "دانسته‌ره‌ها نه‌به‌دی" یه‌ی خ‌وای گه‌وره‌یه‌که هه‌موو سالیك له وهرزی به‌هاردا به‌فرمانی "کن، فیکون" تهرمی نه‌و دره‌خته له ژماره به‌ده‌ره وشک و مردووانه‌ی سه‌ر پرووی زه‌وی زیندوو ده‌کاته‌وه و، ده‌یانکات به‌نیشانه و به‌لگه‌ی: "زیندوو بو‌ونه‌وه‌ی پاش مردن" .. هه‌روه‌ها سئ سده‌زار جور له زینده‌وه‌ر و پرووه‌ک زیندوو ده‌کاته‌وه، به‌مه‌ش سه‌دان هه‌زار نموونه‌ی حه‌شر و نه‌شر و به‌لگه‌ی ئاخیره‌نمان بۆ ده‌رده‌خات ..

هه‌روه‌ها نه‌و "میه‌ره‌بانی" یه‌ فراوانه‌ی خ‌وای گه‌وره که درێژه به‌ژبانی نه‌و گیاندارانه ده‌دات پیوستی‌یان به‌ رۆژی‌یه و، به‌ که‌مالی میه‌ره‌بانی و به‌ شی‌وه‌یه‌کی تابلتی ده‌راسا ده‌یانزینیت .. هه‌روه‌ها نه‌و "چاودیری" یه به‌رده‌وامه‌ی خواوه‌ندیش که له‌ ماوه‌یه‌کی که‌م و وه‌ختیکی کورتی وه‌ک وهرزی به‌هاردا چه‌نده‌ها جور جوانی و ئارایشکاری له‌ ژماره به‌ده‌ر و هه‌مه‌ره‌نگمان پیشان ده‌دات. بئ گومان نه‌م "میه‌ره‌بانی" و "چاودیری" یه، به‌ چه‌شنیکی به‌لگه‌نه‌وه‌ست، داخ‌وازی "بوونی رۆژی دوا‌یی" ن ..

هه‌روه‌ها "سه‌وینی مانه‌وه" و، "تاسه‌ی هه‌تاه‌تایی" و، "ئاواته هه‌میشه‌یه‌کان" که له‌ مرۆفدا ره‌گیان دا‌کوتاوه و به‌ ته‌واوی جینی خ‌ۆیان له ناخی نه‌م مرۆفدا کردووه‌ته‌وه، که پنه‌کوپنه‌کترین به‌روبوومی نه‌م بو‌ونه‌وه‌ر و گه‌ردوونه‌یه‌ و، خ‌ۆ شه‌ویست‌ترین به‌دی‌هاتووی به‌دی‌هینه‌ره‌ستی و، په‌یره‌ندی‌یه‌کی فراوانی له‌ گه‌ل سه‌رجه‌می بو‌ونه‌وه‌رانی گه‌ردووندا هه‌یه.

بئ گومان نه‌م تاسه و نه‌وین و ئاواتانه، ئامازه بۆ بوونی جیهانیکی هه‌میشه‌یی پاش نه‌م جیهانه براره‌یه ده‌که‌ن و، به‌لگه‌ی بوونی رۆژی دوا‌یی و خانه‌ی به‌خته‌وه‌ری هه‌میشه‌یین.

هموو ئه‌و به‌لگانه‌ی که باس کران، تا پراده‌ی باوه‌ر پنی کردن و به ئەندازه‌ی ئاشکرای و به‌لگه‌نه‌ویستی بونی ئەم جیهانه‌ی سیراوه، بونی "پۆژی دوایی" ده‌چه‌سپین و ئاشکرای ده‌که‌ن^(۱).

جا ماده‌م وانە‌ی "ئیمان به‌ پۆژی دوایی" گرنگرتین وانە‌به‌ که قورئانی پیرۆز به‌ ئیمە‌ی دە‌لێتە‌وه‌ و، ئەم ئیمانە‌ش بە‌م چه‌شنە‌ و تا ئەم پراده‌یه‌ جینگیر و دامە‌زراره‌ و، خاوه‌نی به‌لگه‌ی ئاوا به‌رز و توندوتۆ‌له‌.. ئنجائە‌و نوور و ئومید و دل‌دانه‌وانە‌ش که له‌ ئیمان‌دان هینده‌ به‌هێ‌زن که ئە‌گەر سه‌ده‌هزار "پیری" له‌ یه‌ک که‌سه‌دا کۆ‌بینه‌وه‌، هەر سه‌روزیادی پنی به‌خشینی دل‌نه‌وایی و پرووناک کردنه‌وه‌ی هم‌مویان ده‌بێ‌ت..

ئە‌وا ده‌بێ‌ ئیمە‌ی پیری به‌سال‌آچوو به‌ پیری‌به‌که‌مان دل‌خۆش و شادمان بێ‌ن و، هه‌میشه‌ بلێ‌ین:

"الحمد لله على كمال الإيمان".

(۱) ئاسانی چه‌سپاندنی هه‌واڵیکی "ئیحایی" و دزوا‌یی "نه‌فی" کردنی‌شی له‌م نموونه‌یه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێ‌ت:

ئه‌گەر به‌ کێ‌ک و تی: (له‌ سه‌ر زه‌ویدا باخچه‌یه‌که‌ هه‌یه‌ به‌روبوومه‌کانی وه‌ک قوتووی شیر وایه‌) | به‌ کێ‌کی تری‌ش له‌ به‌ر په‌رچیدا و تی: (شتی وانی‌یه‌) | ئە‌وا یه‌که‌میان ده‌توانێ‌ت ته‌نها به‌ پیشاندانی جینی ئه‌و باخچه‌یه‌، یان به‌ پیشاندانی هه‌ندێ‌ له‌ به‌روبوومه‌کە‌ی، قسه‌کە‌ی به‌ ئاسانی بچه‌سپینێ‌ت. به‌لام دوو هه‌میان ده‌بێ‌ هه‌موو سه‌رزه‌وی بگه‌رێ‌ت و بپه‌شکێ‌ت و، به‌مه‌ش بپه‌چه‌سپینێ‌ت که باخچه‌ی وانی‌یه‌ | (دیاره‌ ئە‌مه‌ش کارێ‌کی ئاسان نی‌یه‌)..

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌وانە‌ش که هه‌واڵی بونی پۆژی دوایی و به‌هه‌شتمان ده‌ده‌ن، هه‌زاران به‌لگه‌ و به‌روبووم و ئە‌بجایی ئه‌و به‌هه‌شتمان پیشان ده‌ده‌ن، له‌ کاتی‌که‌دا که دوو شاهه‌تی راستگۆ سه‌روزیا‌ده‌ بۆ سه‌لماندنی قسه‌که‌یان. به‌لام ئە‌وانه‌ی که ئە‌مه‌ ناسه‌لمێ‌ن، ده‌بێ‌ ئە‌م بوونه‌ور و زه‌مانه‌ به‌ کج‌ار فراوانه‌ په‌شکێ‌ن و هه‌موویان بگه‌رێ‌ن، ئە‌و‌جا گه‌ر به‌هه‌شتیان نه‌دۆزی‌یه‌وه‌، ده‌توانن قسه‌که‌یان به‌ به‌لگه‌وه‌ بچه‌سپین!

جا براهانی پیرم | فە‌رموون سه‌پری گه‌وره‌یی هێ‌زی "ئیمان به‌ پۆژی دوایی" بکه‌ن و، بزانی چه‌نده‌ پالێ‌شتیکی پته‌وی دامه‌زراوی چه‌سپاوه‌! (دانه‌ر)

□ نومیدی شهشهم:

ئەو دەمەی لە شوینی دوور خراڤەم - کە دیلی بە کی ئازار بەخش بوو -
بە تەنیايي لە سەر لوتکەي چيای "چام" دەژيام، کە بە سەر سەوزە لانیی
"بارلا" دا دەروانیت.. لەو تەنیايي و گۆشە گيري یەدا بە شوین نوورینکدا
دەگەر ام کە دلم پرووناك بکاتەو.

شەوینکیان لەو ژوورە بچکۆلە سەرنەگراوێ دانیشتبوو کە لە سەر
درەختیکی سنەو بەری سەر لوتکەي ئەو چیايە (بە تەختە) دروست کرا بوو..
کتوپر پیری یە کەم چەندین جۆری غەریبی خستە پێش چاوی هەست و
شەوورم، وەك ئەو هی کە لە مەکتووبی شەشەمدا بە پروونی باس کراوێ.
چونکە لە هینمی و کپیی ئەو شەو دا جگە لە زایەلەي خەمناکی خەشی
گەلای دارە کان هیچ دەنگیکی تری تیدا نەدە بیسترا. هەستم کرد ئەو زایەلەي
سەر جەمی هەست و نەستە کام و ناخی پیری و غەریبی پێکا و، بە گوئی
دلمدا چرپاندى و وتی:

(هەر وەك پۆژی پرووناك بوو بەم گۆرە تاریکە و دنیا کفنی رەشی پۆشی،
پۆژگاری تەمەنیشت - بە هەمان جۆر - شەوی بە سەردا دیت و، پۆژگاری
دنیاش دەگۆریت بە شەو گاری بەرزەخ و، پۆژی هاوینی ژبانیش دەبیت بە
شەوی زستانی مردن)!

"دەر وون" یشم بە خەفەتەو لە وەلامدا وتی:

(پراستە، من لێرەدا نامۆ و دوور لە شار و نیشتمانی خۆم. بەلام جودایی
خۆشەوستانی درێزایی تەمەنم کە لە پەنج ساڵ تێپەر بوو و لە فرمیسک رشتن
بە دوایاندا هیچی تر شک نابەم، نامۆییە کی گەلنی دژوار ترە لە نامۆیی
نیشتمان. تەنات ئەم شەو من هەست بە غەریبی بەك دە کەم کە ئازارە کەي

گھلنی زیاترہ لہ چاو غہریبی سہر لوتکھی ہم چیاہ کہ ہمیش پڑشاکھی
ناموئی وخفہ تی پڑشیوہ! چونکہ "پیری" ہہرہ شہی نزیکبوونہوہی کاتی
جودایی تہواوتی و کۆچی دواییم لہم دنیاہ لئی دہ کات).

لہ تاوا، ہہر لہ ناوہندی ہم ناموئیہی کہ خفہت گہ مارۆی داوہ و ہم
خفہتہش کہ ناریتہی ئازارہ، بہ دواي ترووسکایہ کی نور و دہر گایہ کی
ہیوا و ئومیددا دہ گہ پام..

لہ ناکاودا "ئیمان بہ خوا" ہات بہ فریامہوہ و دہستی گرم و، لہ پاش
ہہ سترکرن بہو غہریبیہ، ئاسوودہیی و دلنہ وایہہ کی گہورہی ئہوتۆی پی
بہ خشیم کہ ئہ گہر ئہو ئازار و ناموئیہم چہندان جار لہوہش زیاتر ہواہ ہہر
دہپرہواندنہوہ و ئاسوودہیی پی دہ بہ خشیم.

بہلئی خوشک و برایانی پیرم!

مادہم بہ دہینہریکی میہرہ بانمان ہہیہ، ئہوا ئیتر ئیمہ غہریب و نامۆ نیین..
مادہم خوای گہورہ ہہیہ، ئہوا ئیمہ ہہموو شتیکمان ہہیہ.. مادہم خوا و
فریشتہ کانی ہن، ئہوا ہم دنیاہ چۆل نیہ و، ہم بیابان و ہہردانہش کہ بہ
چۆل دینہ بہرچاومان، لہ راستیدا پرن لہ مہلائیکہت و بہندہ بہرپزہ کانی
خوای گہورہ.

بہلئی، نوروی ئیمان بہو خواہ و، روانینہ دنیا لہ بہر خوای گہورہ و لہ
روانگہی ئہو ئیمانہوہ، ہہرچی درہخت و دار و بہرد ہہیہ، ہاودہم لہ گہل
بہندہ خاوہن ہہست و شعورہ کانی، ہہموویان دہ کات بہ خہمپروین و
ہاوہل و ئاشنامان. چونکہ دہ گونجی ئہو ہونہوہرانہ بہ زمانی حالیان
لہ گہلماندا بدوین و، دلمان بدہنہوہ و، پی تاقہ ئیمان دہریکہن.

بہلئی، بہ ئہندازہی سہر جہمی ہونہوہرانی گہردوون و بہ ژمارہی
پیتہ کانی کتیبی ہم جیہانہ گہورہیہ، بہلگہ لہ سہر "ہوونی خوای گہورہ"
ہہیہ.

هه‌روه‌ها به ئەندازه‌ی هه‌موو ئامیره‌کانی سه‌رجه‌می گیانداران و ژماره‌ی ئەو خۆراک و نعیمة‌تانه‌ش که به تایبه‌تی پیتی به‌خشیون و، ته‌وه‌ره‌ی په‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانی و چاودێری خوای گه‌وره‌ن، به‌لگه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ هه‌یه که هه‌ر هه‌موویان پێنماییمان ده‌که‌ن و، ده‌مانگه‌یه‌ننه‌ ده‌ر گای به‌دیه‌ینه‌ری به‌خشنده‌ و میه‌ره‌بان و پارێزه‌ری خۆشه‌ویستمان.

گومانیش له‌وه‌دا نی‌یه که چاکترین و گه‌یرترین نکاکار له‌و ده‌ر گانه‌یه‌دا: "ده‌سته‌وسانی" و "لاوازی"ن که له‌ سه‌رده‌می پیریماندا په‌یدا ده‌بن و سه‌ره‌لده‌ده‌ن.

که‌واته له‌ بریی ئەوه‌ی پشت له‌ پیری هه‌لبکه‌ین، ده‌بی خۆشمان بویت و پێزی بزانی. چونکه شه‌فاعه‌تکارێکی جینی ئومیده‌ له‌و ده‌ر گانه‌ به‌رزیه‌ خواوه‌نددا.

□ ئومیدی هه‌وته‌م:

کاتی که له‌ سه‌ره‌تای پیرمدا خه‌نده‌ی خۆشه‌حالیی "سه‌عیدی کۆن" نه‌ما و، جینی بۆشین و گریانی "سه‌عیدی نوێ" چۆل کرد، دنیاخوازانی "ئه‌نقهره" پێیان وابوو من وه‌ک باری پێشوووم ماومه‌ته‌وه‌ و هه‌ر "سه‌عیدی کۆن"ی جارام. بۆیه بانگه‌یشتیان بۆ کردم که به‌چم بۆ ئەوی. منیش پۆشتم^(۱).

(۱) له‌مه‌ش له‌ ۱۹۲۲/۹/۹ دا بووه، له‌م سه‌فه‌ره‌ی ئەنقهره‌دا و له‌ پۆزی ۱۹/۱/۱۹۲۳دا به‌یاننامه‌یه‌کی گه‌رنگی بۆ له‌نجومه‌نی نوێنه‌ران (مه‌جلیسی مه‌بعووثان) نووسی که (ژه‌نه‌راڵ کازم فه‌ره‌به‌کر) له‌ له‌نجومه‌نه‌که‌دا خوینده‌یه‌وه‌ و سه‌ره‌تاکه‌ی به‌م شیویه‌ ده‌ست پێده‌کات: (یسا ایها المبعووثا! إنکم لمبعووثون لیوم عظیم) له‌ له‌نجامی خویندنه‌وه‌ی ئەم وتاره‌دا نزیکه‌ی (شه‌ست نوێنه‌ر) پێگای خواپه‌رسی و به‌جیه‌ینانی فه‌رزه‌کانیان گه‌ته‌به‌ر، پاش ئەوه‌ی له‌و ده‌وره‌یه‌یه‌ که له‌ ئەنقهره‌دا تیی که‌وتبوون له‌ سه‌رچاوه‌ی ئیمان دووری خستبوونه‌وه‌. هه‌ر له‌م سه‌فه‌ره‌ی ئەنقهره‌شدا په‌یامی (حه‌باب)ی چاپ کرد، له‌ به‌رامبه‌ر ئەو له‌ خوا دووری‌یه‌ی که له‌ په‌ره‌سندن و بلابوونه‌وه‌دا بوو. (وه‌ر گه‌یر)

له پوږنيكي كوتايي پايزدا پوښتمه سهر لوتكهي قه لاکهي نه نقره، که له
من گه لني زياتر دوو چاري پيري و پرتو کان بوو بو!

له وني نهو قه لایم وهك پروداوه ميژووييه به بهردبووه كان هاته بهر چاو!
جا به هڅي پيربووني سال له وهرزي پايزدا و، پيري خنوم و، پيري
قه لاکه و، پيري مرؤفايه تي و، پيري دهولتي مهزني عوسماني و، مردني
خه لافهت و، پيربووني دنيا به گشتي، خه ميكي قول، ناخي دهروونغي
گرته وه و تهزوويه كي به تينيش به جهسته مدا هات..

نهو حالته، ناچاري كردم که له سهر لوتكهي نهو قه لایم وه چاو به ناو
به رزييه كاني ثابنده و شيو و دوله كاني رابوردوودا بگيرم و، به دواي نور و
نوميد و شتيكي دلخوشكردا بگيرم، تاكو شهوه زهنگي چر و تاريكي نهو
باره پوږنيكي بهم بؤ پرووناك بکاته وه و، له تاريكايي نهو هه موو چه شنه پيري به
تيك تالوانه ي دهو رو بهرم، که نوقمي بووه، دهري به نيئت^(۱)!

بؤ مه بهستي چاو گيران به دواي نور و نوميددا، ناورنيكم به لاي راستدا
- که رابوردووه - دايه وه. نهو لایم له دووره وه له شيوه ي گورستاني
باوك و باهراتم و تيكر اي مرؤفايه تيدا هاته پيش چاو. واته له بري نهوه ي دلتم
بداته وه و نورنيكم بين به خشيت، که چي نهوه نده ي تر بيزاري كردم و دلي
دا گرتم!

پاشان ناورم به لاي چه پدا دايه وه - که ثابنده يه - بهو نيازهي ده رماننيكم
تيدا دهست بکوه يت. که چي نهو لایم له شيوه ي گورستانيكي گه و ره و
تاريكي خنوم و هاو چه شنه کاتم و نهوه كاني داهاتوودا بيني! بهم جوړه، نهو
لايهش ده رده که ي گرانتر كردم!

(۱) نهو حالته پوږنيكي به له شيوه ي موناجاتدا، به زماني فارسي هاته دلتم وه و نووسيم، پاشان له
پهيامي (جه باب) دا له نه نقره چاپ کرا. (دانه ر)

دوای ئه‌وه‌ی که دلم له "پرابوردوو" و "فاینده" هه‌لکه‌ندرا، سه‌یرنکی کاتی "ئیستا" م کرد. یه‌کسه‌ر له به‌رچاوی پروانینی میژوویمدا ئه‌م کاته‌م له شیوه‌ی تابووتی ته‌رمی جه‌سته‌ی تیکشکاوم و، به‌وینه‌ی سه‌رپراویک له نیوان ژیان و مردندا، هاته‌پیش چاوا

که ده‌ستم له‌م لایه‌ش داشۆرد، سه‌رم به‌رز کرده‌وه و بۆ چله‌پۆپه‌ی دره‌ختی ته‌مه‌نی خۆم پروانی. بینیم ته‌نها یه‌ک دانه به‌ری گرتووه، ئه‌ویش ته‌رمه‌که‌ی خۆمه و بۆم ده‌روانیت!

له‌تاوا سه‌رم داخست و پروانیمه‌ر په‌گ و پیره‌شی دره‌ختی ته‌مه‌م. بینیم خاک و گلی ژیر پینم، تیکرا گلی جه‌سته و ئینسکی پرتوو کاوی منن که تیکه‌لی یه‌کتری بوون و خه‌لکی به‌سه‌ریاندا ده‌پۆن و پیی پیندا ده‌نین! به‌م شیوه‌یه، ئه‌م دوو پروانینه‌ش، له به‌ری ئه‌وه‌ی ده‌رمانم بده‌نی و زامه‌که‌م ساپژ بکه‌ن، که‌چی ده‌رده‌که‌یان پتر بۆ گران کردم و هیچ ده‌رمانیکم تیاپاندا به‌دی نه‌کرد!

له‌ناچاریدا ئاو‌پینکم به‌لای "دوا" وه‌دایه‌وه. بینیم ئه‌م دنیا فانی یه‌به‌ره‌و شیو و دۆلی بیه‌ووده‌یی و پرووه‌و تاریکستانی "نه‌بوون" تلیر ده‌پیته‌وه! ئه‌م سه‌یرکردنه، ژه‌هری به‌سه‌ر زامه‌که‌مدا کرد و، له‌به‌ری ئه‌وه‌ی ساپژ و تیماری بکات پتر کولاندیه‌وه و هینایه‌وه سۆ.

که له‌م لایه‌ش نا‌ئومید بووم، سه‌یرنکی "به‌رده‌م" ی خۆم کرد و پروانیمه‌ دوور. ده‌بینم وا گۆزه‌که‌م له‌سه‌ر چه‌قی رینگادا‌یه و ده‌می لێ کردوو مه‌ته‌وه و چاوه‌پینم ده‌کات! له‌په‌شتیه‌وه ئه‌و رینگا دوور و درێژه‌نه‌پراوه‌یه‌ش ده‌رده‌که‌وینت که چین له‌دوای چینی کاروانه‌کانی گرۆی مرۆفی پیندا تیه‌پر ده‌بن!

منیش له به‌رده‌م ئەم هه‌موو گێرو گه‌رفته سه‌خت و سه‌رسوور په‌ینه‌رانه‌ی که له هه‌ر شەش لامه‌وه پووم تێده‌که‌ن، بینه‌م هه‌چ پالپه‌شتیکم نی‌یه که په‌ستی پنی به‌ستم و، جگه‌ له به‌شینکی به‌جووکی ئەو ویسته هه‌نده‌کی‌یه (الإرادة الجزیة) نه‌بیت که پیم به‌خه‌شراوه، هه‌چ چه‌کینکی ترم به‌ده‌سته‌وه نی‌یه.

که‌واته له به‌رده‌م هه‌موو دوژمنانی زۆر و شتانی زیانه‌خه‌ش و له ژماره نه‌هاتوودا ته‌نها ئەو چه‌که مرۆفانه‌یه نه‌بیت که بریتی‌یه له (جوژنی ئیختیاری) هه‌چی تر شك ناهم.

به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەم چه‌که‌ش له خۆیدا کۆله‌وار و ناته‌واوه و، ناتوانیت به‌رواته ناو کاتی "پا‌بو‌ردوو" تا‌کو خه‌م و خه‌فه‌ته‌کانی ئەویم نه‌هه‌لیت و، بیه‌شچیه‌ ناو "ناینده" وه تا‌کو هه‌ر شتینکی سامناک له‌ په‌نگامدایه له‌ ناویان بیات، ئەوا دل‌تیا بووم له‌وه‌ی که نه‌ ده‌سته‌لاتی چاره‌سه‌ر کردنی سه‌رجه‌می نازاره‌کانی خۆم هه‌یه و، نه‌ ده‌شتوانم گه‌شت هیوا و ئاواته‌کانی پا‌بو‌ردوو و داها‌تووم به‌ینه‌م‌دی. بۆیه له‌ ناچاریدا ده‌ست له‌ ئەژنۆ دانیشتم و دۆش دامام!

له‌م کاته‌دا که له‌ هه‌ر شەش لامه‌وه چه‌ندین جۆری بی‌زاری و سه‌رسامی و نا‌ئومیدی و تاریکی ده‌وره‌یان دا‌بووم، "نووره‌کانی ئیمان" م بینه‌ی که له‌ پووی قورئانی په‌رۆزی خاوه‌ن ئیعه‌جازی به‌یانه‌وه ده‌ره‌وشانه‌وه! ئەم نوورانه به‌ هانامه‌وه هاتن و، هه‌ر شەش لا‌کانیان به‌ چه‌ندین نووری دره‌خشان بۆ رووناک کردمه‌وه، به‌ چه‌شنیک که ئە‌گه‌ر ئەو بی‌زاری و تاریکی‌یه زۆرانه‌ی گه‌مارۆیان دا‌بووم سه‌د جاره‌ش ببوونا‌یه‌ته‌وه، ئەو نوورانه سه‌روزبای‌دی رووناک‌کردنه‌وه‌ی هه‌موویان ده‌بوون.

به‌م جۆره، ئەو نوورانه‌ی ئیمان یه‌ک به‌یه‌کی ئەو زنجیره سامناک و درێژانه‌یان گۆرپی به‌ دل‌دانه‌وه و ئومید و، سه‌رجه‌می مه‌ترسی‌یه‌کانیشیان کرد به‌ هیوای گیان و، ئارامی و ئاسوده‌یی له‌ دل و ده‌رووندا!

به‌ئیی، "ئیمان" توانیی ئه‌و وینه سامناکه‌ی "پرابوردوو" - که گۆرستانیکی گه‌وره‌بوو - بدرینت و، بیگۆرینت به‌ئنجومه‌نیکی نورانی و کۆگای خۆشه‌ویستان. ئه‌مه‌شی به‌"عین‌الیقین" ته‌نانه‌ت به‌"حق‌الیقین" پیشان دام.. هه‌روه‌ها ئه‌و "داهاتوو" ه‌ی که کاتی به‌چاوی بی‌ئاگاییه‌وه‌سه‌یری ده‌که‌ین وه‌کو گۆرینکی گه‌وره‌و فراوان دیته‌پیش چاومان، "ئیمان" به‌"علم‌الیقین" پیشانی دام که له‌راستیدا ئه‌نجومه‌نی میواندارییی خوای گه‌وره‌ی میهره‌بانه‌، که له‌کۆشکه‌کانی به‌ختیارییی هه‌میشه‌ییدا بۆ میوانه‌کانی خۆی ناماده‌ی کردوه..

پاشان "ئیمان" ئه‌و دمه‌نی تابووت و ته‌رمه‌ی کاتی "ئیس‌تا"ی تینکشکاند و، تییگه‌یاندم که کاتی ئیس‌تام مه‌له‌ندیکی بازارگانیی به‌بۆ دوارۆژ و میوانخانه‌یه‌کی رازاوه‌ی خواپیه..

ئنجاه ئه‌و تاقانه "به‌ر" ه‌ی دره‌ختی ته‌مه‌ن، که چاوی بی‌ئاگایی له‌شیوه‌ی "ته‌رم" دا پیشانی دام، ده‌رکه‌وت به‌و جۆره‌نیی به‌. چونکه "ئیمان" به‌"علم‌الیقین" پیشانی دام که ئه‌وه‌هریتیی به‌له‌ده‌ربازبوونی "گیان"م - که شیایوی ژبانی هه‌میشه‌ییی و ده‌ستپیشان کراوی به‌ختیارییی هه‌تاهه‌تایه - له‌هیلانه‌کۆنه‌که‌ی خۆی به‌ره‌و ژبانی ناو ئاسۆی ئه‌ستیره‌کان و گه‌شتوگوزار له‌ناویاندا..

پاشان رازه‌نهیینیی به‌کانی "ئیمان" ده‌ربانگه‌ست که خاکی ئیسکی پرتوو کاوم و خاکی سه‌ره‌تای دروستبوونم به‌و شیوه‌که‌م نرخه‌نیی به‌که‌پیی پیندا به‌رنت، به‌لکو ده‌رگای میهره‌بانایی خوای گه‌وره‌و په‌رده‌ی سه‌رپرووی هۆله‌کانی به‌هه‌شته..

ئنجاه که په‌که‌م جار به‌چاوی بی‌ئاگایی ده‌مروانیی به‌حال و بارودۆخه‌داپروخواه‌کانی "دنیا" واده‌هاته‌نه‌پیش چاوم که له‌شیوو دۆلی

پنهوروده پیه وه بکه ونه ناو تاریکایی "نه بوون" هوه. که چی "تیمان" پیشانی دام که هم نالو گۆرانه ی دنیا بریتین له نامه و نووسراوه صه مه دانیه کانی خواوه نندو، لاپه ره کانی نه خشونیگاری ناوه جوانه کانی، که ئه رکی سه رشانیان ته بنجام داوه و، و اتا کانی خویمان راگه یاندروه و، به ره هم و ناکامی خویمان له بوون هوردا به جی هیشتروه.

بهم جۆره "تیمان" هه تا پله ی "علم الیقین" به ها و چیه تی (ماهیه) ی دنیای پین ناساندم..

پاشان ته و "گۆر" هی که له وه و پیش و امده زانی بۆم ده پروانیت و، له سه ر چه قی رینگا له مه لاسدایه و چاوه پروانم ده کات، "تیمان" به هۆی نووری "قورئانی پیروز" هوه ده ری خست که ته و گۆره بیریک نی یه ده می لئی پان کرد بیتمه وه، به لکو پیشانی دام که ته و گۆره له راستیدا بریتی یه له ده رگای چوونه زووره وه بۆ ناو "جیهانی پروناکی". ته و رینگا دوور و دریزه ش به تاریکایی و نه بوون کۆتایی پین نایه ت، به لکو راسته شه قامیکه به ره و جیهانی "پروناکی" و "بوون" و "به ختیاریی هه می شه یی".

بهم جۆره.. ته م حاله تانه بوون به ده رمانی ده رد و مه لته می زامه کاتم. ته مانه شم به شیوه یه کی هینده ئاشکرا به دی کرد که گه یاندمیانه قه ناعه تیکی ته و او به و نه بنجامانه.

پاشان ته م "جوزئی ئیختیاری" یه که مه ی که ته نها ده سته و تیکی تاهلیت هه نده کیی هه یه، "تیمان" به لگه نامه یه کی ته و تۆی پین به خشی که به هۆیه وه پال به توانستیکی ره هاوه بداته وه و، په یه ندی به میهره بانیه کی فراوانیشه وه بکات له دژی ته و هه موو دوژمنه له ژماره به ده ر و تاریکی یه زۆرانه ی که له هه موو لاپه که وه ده وره یان داوه. ته نانه ت هه ر خودی "تیمان" ده بیته به پروانامه یه ک به ده ست "جوزئی ئیختیاری" یه وه.

ننجا هر چه ندهش هم جوز نه ئیختیاری به - که چه کی مرؤفه - خؤی له خؤیدا کؤله وار و، کم و، کؤتا و، ناته واوه، به لام نه گهر به ناوی خواوه نندی حق و له پیناوی خوا و له رینگای نهودا به کارهینرا، نهوا به ناوی ئیمانوه به ههشتیکی هه میشهیی و فراوان به پانتایی پینج سهد سال رئی دهستی خواونه کهی دهخات..

ئیماندار له مه دا وه که نهو سهربازه وایه که نه گهر هیزه ههنده کی به کهی خؤی به ناوی دهوله تهوه به کار بهینیت، ده توانیت به ئاسانی چهند کارهکی نهوتو نه بجام بدات که به ههزاران جار له هیزه تابهتی به کهی خؤی گهره تر بیت.

ننجا ههروه که "ئیمان" به لگه نامه به که به دهستی "جوزئی ئیختیاری" ده سپریت، له هه مان کاتدا جلوهی جوزئی ئیختیارش له دهست "جهسته" ده سینتتهوه که هیچ دهسته لاتیکی به سهر ئاینده ورا بوردوودا نی به و، ده بداته دهست "دل" و "گیان"!

جاله بهر نهوهی باز نهی "دل" و "گیان" به وینهی جهسته پابه نندی "کاتی ئیستا" نی به و، چهند ساتیکی ئاینده ورا بوردووش له سنووری باز نهی ژبانی دل و گیاندا، نهوا هم جوز نه ئیختیاری به له ههنده کی بهوه دهرده چیت و ده بیت به هه مه کی! ئیر ههروه که به "هیزی ئیمان" ده پراوه ناو قوولایی شیو و دۆله کانی "را بوردوو" و تاریکی خهم و خهفته کانی نهوئی له ناو ده بات، به هه مان جور و به "نووری ئیمان" سهرده کهوت و ده فریت تا ده گاته لوتکهی بهرزاییه کانی "ئاینده" ش و هه مو مهترسی به کانی تیدا له ناو ده بات!

به لئی، نهی خوشک و برابانی پیرم و نهی نهو که سانهی که دهر دپسه ریی پیری نازاربان ده دات!

سوپاس بؤ خواا مادهم ئیمه له ئیماندار این و، هم ئیمانمش گه بچینه ی
 شیرین و، پروناکی و، خۆشه ویستی تا هم راده به ی تیدا به ..
 مادهم هم پیری به شمان زیاتر ده ستمان ده گریت و ده مانباته به رده ر گای نه و
 گه بچینه به ..

نه واده بی هه زاران شوکر و ستایش پینشککش به خوای گه و ره بکه مین
 له سه ر هم پیری به ی که پروناکیی "ئیمان" ی ئاراسته کرا وه

□ ئومیدی هه شته م:

همه ش له کاتی کدا بوو که چه ند تالینکی سپی - که نیشانه ی پیری به -
 تینکه لی موی سه رم بوو بوون ..

پروودا وه سه خته کانی به که م جهنگی جیهانی و، ئاسه واره قووله کانی دیل
 بوونم له پرووسیا^(۱) به سه ر ژمانه وه، خهوی بی ئاگایی منیان قورستر کردبوو.
 دوا ی نه وه ش که له ده لی ده رباز بووم و گه رابه وه بؤ نه سه ته مبوون، نه و
 پینشوازی به په نگین و گه رمه ی لیم کرا چ له لایه ن خه لیفه و چ له لایه ن
 "شینخولئیسلام" و چ له لایه ن سه ر کرده ی گشتی و چ له لایه ن قوتاییانی
 زانسته شه ری به کانه وه، هه روه ها نه و ریزلینگرته گرنگی که له راده به کدا
 بوو من شایسته ی نه بووم ..

هه موو نه مانه، ها وده م له گه ل مه ستی و بی ئاگایی لاویدا، بوون به هزی
 دروستبوونی بارنکی پزحیسی نه وتۆ که خهوی بی ئاگایی منیان له جاران
 قورستر کرد، به راده به ک که دنیا م به هه میشه یی ده هاته به رچاوا هه روه ک

(۱) مامزستا نورسی له ۱۹/۲/۱۹۱۶دا له به ره ی قه قفاز له کاتی به رگری کردن له شاری
 (به دلیس) به دیل گیرا. له و کاته دا مامزستا سه ر کرده ی "تیپه کانی یاریده دهران" به وه، که له
 قوتایی به کانی و له خۆ به خسه ران پینکه اته روون. باشان چاودیزی خوا هات به هانا به وه و له و
 ده لی به رزگاری بوو، نه وه بوو له ۱۵/۶/۱۹۱۸ گه رابه وه بؤ نه سه ته مبوون. (وه رگپ)

"دهروون" یشم هیئنده به شیویه کی سهیر خوی پابه نندی دنیا کردبوو وه ک بلتی هەر گیز مردنی له پینگادا نه بیت!

تالهم کاته و له مانگی په مه زانی پیروزدا سه رینکی مزگهوتی "بایه زید" م دا له تهسته مبول، بهو نیازه ی که له سه ر زاری قورئان خوینه دلئسوزه کانی تهوی گوی له قورئانی پیروز را بگرم. نه وه بوو له سه ر زمانی قورئان خوینه کانه وه نه و را گه یاندنه توند و به هیزه ی قورئانی پیروزی ئی عجاز به خشم بیست که به گوفتاره بهرز و ئاسمانی به که ی خوی مردن و نه مانی مرؤف و هه موو زینده وه رینکی له ئایه تی: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ دا (آل عمران: ۱۸۵) به ئاشکرا را گه یاندوه!

نه م را گه یاندنه توند و به هیزه، هیئنده به گه رمو گوپری پوشته ناو گویمه وه که هه موو چینه چر و ته ستوره کانی خهوی بی ئاگایی و مهستی منی پری و، جیی خوی له ناخی دلما کرده و!
دوای نه وه له مزگهوت ده رچووم.

پاش چه ند پوژئیک ههستم کرد که پاشماوه ی ئاسه واره کانی نه و خهوی بی ئاگاییه ی که له میزه جیی خوی له ناخی مندا کردبووه وه، وه ک زبانیکی گوره و سهخت له سه رمدا ده جوولا و، خۆم وه ک که شتی به ک ده بینی که له ناو شه پۆلی ده ریادا قبیله ئماکه ی به راست و چه پدا بخولیته وه و له کار که وتبیت. ده روونم له ناو ئاگرینکی چه ره دوو که لاویدا هه لده قرچا. خۆ هه ر کات له ئاوینه دا سهیری خۆم ده کرد، مووه سهی به کان پیان ده وتم:
ورپا به !!

به ئی، نه م جاره به پهیدا بوون و بیدار کردنه وه کانی نه و چه ند تاله سهی به هه موو شتیکم له لا پوون بووه وه. چونکه بینیم نه و لاوی به ی که من زور جار پنی ده نازیم و شهیدای چیژه کانی بووبووم، ئیستا پیم ده لئی: "خوا

حافيز! "هروه ها ټو زيانهش كه په يوه نډي خو شه ويستيم له گه لدا به سستبوو، ورده ورده به رو كزبون و كوزانه وه دپروشت. ټو دنيا بهش كه ده ستم له داوښي گير كړدبوو، ته نانه ت زوريش بوي پروش بووم، بگره شهيداشي بوو بووم، بينيم پښم ده ټيټ: "خوا حافيز، خوات له گه ل" ا به مېش پښي راده گه ياندم كه من ليزه دا ميوانم و هينده ي نه ماوه ټم ميوانخانه يه به جي به ټم. به ټكو له مېش زياترم دي؛ چونكه بينيم دنيا خو پيشي خه ريكې خو پښچانه وه به بۇ كزچكردن و "خوا حافيزي" و تن!

ټنجا په كښي له و ا تا هه مه كي په كاني ټايه تي: ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ له پروي د ټمدا كرايه وه، كه بريتي به له مې خواره وه:

(سهرجه مي مروفايه تي به گشتي وه ك تاقه كه سيك و ايه، ده بي بمرټ تاكو سهر له نوي زيندرو بكرټه وه.. گوي زه وپش كه سيكه ده بي تامي مردن به چيټ تاكو شيوه مانوه و هه ميشه بي له خو بگرټ.. دنياش به هه مان جوړ كه سيكي تره و ده بي بمرټ، تاكو له شيوه دواړوژدا دروست بكرټه وه).

ټنجا بېرم له و باره كرده وه كه ټو كاته مني ټيډا بووم. بينيم:

ټو لاوي به ي كه خولگه ي هه موو تام و چيټيكه، به رو نه مان دپروات و شوين بۇ ټو پيري به چول ده كات كه سهرچاوه ي هه موو داخ و خه فه ټيكه! ټم زيانه دره خشان و پرووناكش له پروشتندايه و، مردني به پروالته تاريخ و ليل خوي بۇ شوينه كه ي ټاماده ده كات!

ټم دنيا خو شه ويست و شيرينهش كه و ا ده زانريټ هه ميشه يه و خو شه ويستي بي ټاگايانه، بينيم زور به په له به رو ټاوايون دپروات!

منيش بۇ ټوه ي سهر به ناو بي ټاگاييدا بكم و له ده ست ټو باره په ريښانه خو م بڅه له ټينم، ټاورټكم به لاي ټو په و پايه به رزه كومه لايه تي به دا

دایه وه که پاش گه پراڼه وه له دیلی له نه سته مېوول په ده ستم هینا و، دهر وو
 پنی خه له تا و، سهر تا پا دلنه وایی و پریز لینان و پروو تیکردنی خه لکی بو
 بهرام بهرم و، زور له توانا و وزه ی خویشم زیاتر بوو. بینیم هه موو نه مانه ا
 دهر گای گزپه کم له گه لمد ا دین که لیسی نریک بوومه ته وه و، ههر هینده:
 گه بیستمه نه وئی سهر جهم پروونا کی په کانیاں ده کوژینه وه!

پاشان بوم دهر کهوت که ریایه کی قبه و خو په رستی په کی سارد و سپر
 بی ناگایه کی کاتی خویمان له پشتی په رده ی پازاوه و نه خشاوی "له خ
 رازی بوون" هوه مه لاس داوه، که نموونه ی بهرز و ناواتی گه وره ی شهیدا یان
 ناوبانگه! ئیتر تیگه بیستم که هم شتانه ی تا ئیستا میان خه له تاند، له مه ودر
 هیچ دلنه وایی و پروونا کی په کم بی نابه خشن.

جا بو نه وه ی هم جاره یان به ته وایی له خه وی بی ناگایی بیدار بېمه و
 ده ستم کرده وه به گوئی راگرتن له و قورئان خوینه به پریزانه ی ناو مزگه و
 "بایه زید" بو مه بهستی خویندن و هر گرتنی وانه ناسمانی په که ی قورئانی پېرؤز
 ئیتر له م پئی هوه و له ناوه ندی فرمانه خاوین و پېرؤزه کانی په روه ردگار
 مزگینی په کانی نه و پرا بهره ناسمانی په م بیست که له ئایه تی: ﴿وَبَشِّرِ الذِّی
 آمَنُوا...﴾ (سورة البقرة: ۲۵) پرایگه یان دووه.

به لئی، کاریگه ری نه و پېرؤزه و بهره که ته ی له قورئانی پېرؤزه وه ده س
 کهوت، هانی دام که له ناو نه و شتانه ی سهر سامیان کرد بووم و خستبوومیا
 ناومیدی و دلته نگه ی هوه، به شوین نومید و پروونا کیدا بگه پریم.

هزاران شوکر و ستایش بو به دپهینه ری به خشنده م که یارمه تی دام به
 دوزینه وه ی دهر مان له هه مان نه خو شیدا و، بینینی پروونا کی له هه ما
 تار یکیدا و، هه ست کردن به دلنه وایی له هه مان نازار و سامنا کیدا!

په کم جار سهيرنکي ټو "پروو" هم کرد که خه لکي ده تر سينت و له پيش
چاوی همواندا سامناک دهرده که ویت، که بریتی په له پرووی "مردن"
به نووری قورثانی پپروژ بزم دهر کهوت که پرووی راسته قینهی مردن
سه بارهت به ئیمانداران پروویه کی جوانی پرووناکه، هر چه ند دیوی دهره وهی
به پرده په کی پرسی تاریک و ناشیرین و ترسناک داپوشراوه ..

هم راستی په شمان به جزرنکی گومان پر له زور په یامدا چه سپاندووه. به
تایبته له "وتی هه شتم" و "مه کتووی بیستم" دا پرووغان کردووه تهوه که:
"مردن" له ناودانی هه تاهه تایی و جودایی هه همیشه یی نی په، به لکو پیشه کی و
سهره تای ژیاننکی هه همیشه یی .. مؤلته و حه وانوه په .. کتو تایی هینانه
به ئر کی کارمندی هم ژپانه .. شوین گورین و به یه ک شادبوونه وه په
له گه ل کاروانی ټو خوشه ویستانه ی که کوزچیان بؤ جیهانی به رزه خ
کردووه.

بم جوړه و له پروانگهی هم راستی یانه وه، پرووی گمش و پرووناکی مردنم
دی. بئ گومان نه که به ترس و له رزه وه، به لکو - له پروویه که وه - به پروانینی
حه ز و تاسه مندی په وه بزم پروانی. که هممهش بوو به هوی ټه وه ی په کیک له
نهیننی په کانی یادی مردن (رابطه الموت) م بؤ دهره بکه ویت که پرپروانی
په یازه کانی "ته سه ووف" ټه بنجامی دده دن.

پاشان سهرنجی "سهرده می لوی" م دا که سهرده مینکه هممو که سینک
شه پدایه تی و خه فته به نه مانی ده خوات و، وه کو لوی می من، له هممو
که سینکی تریش به بئ ناگایی و گونا هباری ده چپته سهر! بینیم له پشت ټو
به رگه رازاوه نه خشاوه ی لوی په وه پروویه کی ناشیرین و ته نانهت
سهر سوو پهرین و مه سته که هه په که به و به رگه داپوشراوه.

خۆ ئە گەر من راستی و ناوهرۆکی لاویم نەزانیایه، ئەوا با تەمەنیکی سەد سالییشم بپوايه، هەتا دوا هەناسەي ژيانم دوو چاری خەفەت و گریانی دە کردم، بۆ ئەو چەند ساله کەمەي کە بە مەستی و پێکەنینەوه دەچێتە سەر، بە وێنەي ئەو شاعیرەي کە بە خەفەت و نازاریکی تالەوه بۆ لاویي خۆي گریاوه و، وتووێتەي:

أَلَا لَيْتَ الشَّبَابَ يَعُودُ يَوْمًا فَأَخْبِرُهُ بِمَا فَعَلَ الْمَشِيبُ^(١)

بەلێ، ئەو پیرانەي کە بە جوانی لە نەینی یەکانی تافی "لاوی" نەگەشتوون، بە وێنەي ئەم شاعیرە، تەمەنی پیریان بە خەفەت و گریانەوه دەبەنە سەر، بۆ ئەدەستچوونی "سەردەمی لاوی"یان.

ئە گەر گەشه و لێهاتوویی هەرەتی "لاوی" لە باوهرداریکی هێمن و ژیر و دل بێدار و بە یقاردا جێی خۆي بکاتەوه و، وزه و هیزی لاوی لە خواپەرستی و کردەوهي چاک و بازرگانی دواپۆژدا بەسەر بیات، ئەوا دەبێت بە گەورەترین هیزی خێر و چاکه و باشترین هۆي بازرگانی و جوانترین و بەتامترین مایه ي چاکه کاری.

بەلێ، سەردەمی لاوی، سەردەمیکی گەلێ بەنرخه و نیعمەتیکی گەورەي خوایی و شادمانی یەکی بەتام و خۆشه، بۆ کەسێک کە باش بە کاری بهێنیت و نەر کە ئایینی یەکانی سەر شانی جێ بە جێ بکات. بەلام ئە گەر سەردەمی لاوی پێنگای راستی تیندا نەگهڕێتە بەر و لە گەل داوین پاکی و خواپەرستیدا هاو دەم نەبێت، ئەوا گەلێ مەترسیی سەخت و لەناو دەری لە پێدايه. چونکە هاندان و هەلە شەبی ئەم سەردەمی تەمەن "بەختەوه ریی

(١) کورد لە واتای ئەم بەیتە شیعەرە عەرەبی یەدا وتووێتەي:

خۆزگا گەنجی یەکم ئە گەر ا دواوه گەلەیی پیرییم ئە کرد بە لاوه

هميشه يی " و "ژيانی دواړو ژوی" مرؤف له ناو ده بات، ته نانت له وانه په ژيانی
 هم دنياشی تیکشکینیت. که همش ده بیت به هوی له سرده می
 پریدا خفت و تازارنکی زور در خواردی له که سه بدات، تنها له بهر
 چند ساتیکی کم که به کیف و شادی په و لپی چو و ته سر.

جا له بهر له ووی زور بهی خه لکی "سرده می لاری" یان به بی زبان لپی
 ناگوزه ری، له و ده بی نیمه ی پیر و به سالآچو سوپاسیکی زوری خوی
 خو مان بکین که له زبان و مترسی په کانی له سرده مه پزگاری کردوین.
 له لایه کی تریشه و تام و له زه ته کانی "لاری" - وه ک هموو شتیکی تر -
 له نه بامدا ده پرینه و و کوتایان پی دیت. جا نه گه هم سرده مه به
 پرستش و کرده ووی چاک به سر بیریت له و به رو بوومی نه پراوه و به رده و ام
 به مرؤف ده به خشیت و، ده بیت به هوی ده سختنی لاریتی په کی هه تاهه تایی
 له ژیانیکی هميشه ییدا.

* * *

پاشان سیرنکی هم دنيا هم کرد که زور بهی خه لکی شهیدا و گیروده ی
 بوون. به هوی نووری قورنانی پیروزه و بینیم (سین) دنيا ی گشتی هیه که
 تیه لکیشی په کتری بوون:

یه که هم: له دنيا بهی که ده پروانته ناوه جوانه کانی خوی گوره و
 تاویندی له ناوانه په.

دو هم: له دنيا بهی که ده پروانته روژی دواپی و کیلگهی چاندنی
 تووی له دنيا په.

سی هم: له دنيا بهی که ده پروانته هلی دنيا و گومرایان و، جی
 گالته و گپ و رابوار دنيا نه.

همروه‌ها بزم دهر كهوت كه هر چي كه سه له ناوه‌ندی ئەم دنيايه‌دا دنيايه‌كي گه‌وره و تايه‌تیی خۆي هه‌يه. واته هينده‌ي ژماره‌ي مرؤف دنياي تينه‌لكيشي په كترى هه‌يه. به لام دنياي تايه‌تیی هه‌موو كه سينك له سه‌ر بناغه‌ي ژيانه تايه‌تیی په كه‌ي ئەو كه سه‌ر اگير بووه و، هر كات جه‌سته‌ي ئەو كه سه‌ر پووخوا و تيكشكا، ئەوا دنياكه‌ي پووخواوه و قيامه‌تي به‌رپا بووه. جا له‌به‌ر ئەوه‌ي بئى ئاگايان بهم خيبرايي و كتوپري به هه‌ست به پووخواني دنيا تايه‌تیی په كه‌ي خۆيان ناكه‌ن كه ئاوا به زوويي هه‌رس ده‌هينيت و كۆتايي پئى ديت، ئەوا شه‌يداي دهن و پييان وايه كه وهك دنيا دامه‌زراوه گشتي په كه‌ي ده‌ورو به‌ريان وايه!

منيش كه بېرم كرده‌وه، له‌به‌ر خۆمه‌وه وتم:

بئى گومان منيش - وه كو خه‌لكي - دنيايه‌كي تايه‌تیی خۆم هه‌يه و، دنياكه‌ي منيش وه كو هي ئەوان به خيبرايي و له‌په‌ر ده‌پووخت. ئيتر ده‌بئى چ سوودئيك له دنيا تايه‌تیی په كه‌ي ته‌مه‌نه كورته كه‌مدا به‌يت 19

به نووري قورئاني پيرؤز بزم دهر كهوت كه ئەم دنيا تايه‌تیی په‌ي من و خه‌لكي:

خانمه‌ي كي كاتي به‌ بؤ بازارگاني و.. ميوانخانه‌يه كه هه‌موو رۆژئيك له ميوان پير ده‌به‌يت و پاشان خالي ده‌به‌ينه‌وه و.. بازارئيك سهر رينگابه بؤ ئەوانه‌ي كه دهن و ده‌رؤن و.. كئيبيكي كراوه‌ي به‌دبه‌ينه‌ري و پنه‌كيشه كه دانسته‌ي خواي گه‌وره نووسين و كوژاندنه‌وه‌ي به‌ويستي خۆي تيدا ده‌كات و.. هه‌موو به‌هارئيكيشي نامه‌يه كي نه‌خشاي رازاوه‌يه و.. هاوپنه‌كانيشي چامه‌يه كي هؤنراوه‌ي به‌سۆز و په‌نگينه و.. چهنده ئاوپنه‌يه كي هه‌ميشه نوپي ئەوتۆيه كه دره‌وشانه‌وه‌ي ناوه جوانه‌كاني كردگاري شكۆمه‌نديان تيدا ده‌رده‌كه‌ويت و.. باخچه و كيئنگه‌ي تيدا چاندين ئۆوي

ئەو دنیایە و.. گولدانى میهره بانىی خواوەنده و.. کارگه یه کى کاتى یه بز
ئاماده کردنى ئەو تابلۆ پەرەردگارى یه هەمیشە پیاڤه ی که له جیهانى
هەتاهەتایى و نەمریدا پێشان دەدرێن.

ئێتر منیش، که ئەمەم بىنى، له لایەنى خۆمەوه شوکرانه ی زۆرم پێشکەشى
خواوەندى بەدیهینه رى بەخشندهم کرد بۆ ئەوه ی که دنیای له سەر ئەم شێوه یه
بەدى هیناوه!

بەلام ئەو "خۆشه وىستى" یه ی که بۆ ئەوه له ناخى مرۆڤدا جینگەر کراوه تا
بۆ دوو پرووه جوانه که ی دنیا بە کارى بهینیت که دەپوانه ناوه جوانه کانى
خوای گه وره و پوژى دواى، که چى مرۆڤ نیشانه که ی نەپىکا و بە هەله دا
چوو کاتى که ئەو خۆشه وىستى یه ی له جینگای خۆیدا بە کار نەهینا و بە ره و
پرووه ناشرینه زبانه خشه که ی سى هەمى دنیا وه رى چەر خاند. بۆیه فەرمووده
پێرۆزه که ی پێغمه به رى ئازیزی ﷺ تیدا هاته دی که ده فەرموى:

"حب الدنيا رأس كل خطيئة"^(۱).

ئەى خوشک و برائانى پیرم!

من به هۆى نوورى قورئان و یادخستنه وه ی پىرى و ئەو پرووناکی یه ی که
ئیمان به دلى منى به خشى، ئەم "راستى" یه م بىنى که به چه ندىن به لگه ی
گومان بپ و سه لینه ریش له گه لى پەيامدا چه سپاندوومه. ئێتر ههستم کرد که
ئاسووده یى و دلنه وایى راسته قینه و ئومىدى به هیز و پرووناکیی دره خشان
سه باره ت به من هه ر ته نهاله و راستى یه دایه. بۆیه به هاتنى پىرى و
به سه رچوونى سه رده مى لاویم، رازى و دلخۆش بووم!

(۱) رواه البيهقي في الشعب باسناد حسن إلى الحسن البصري رفعه مرسلًا، وذكره الدبلي في الفردوس، ورواه البيهقي أيضاً في الزهد وأبو نعيم من قول عيسى بن مريم، وآخرون يعدونه من كلام ابن مسعود أو جندب الجهلي رضي الله عنهم. پروانه: (كشف الخفاء: ۱۰۹۹)، (ضعيف الجامع الصغير وزيادته: ۲۶۸۱). (وهو كغيره، له چاپه عه ره ی یه كه وه)

ده سا ئېوهش - ئەمى خوشك و بر ايانى پېرم! - لهدهست پېرى مه گرین و پېنى دلگران مه بن. بهلكو هه ميشه له شوكر و سوپاسى خوای گهوره دا بن. چونكه مادهم ئېوه ئيماندارن و، "راستى"ش به و جوړه دده وېت كه باسمان كرد، ئەوا با گريان و په ژاره هه به شى گومرا و بى ئاگانان بېت، نهك هى ئېمه.

□ ئومېدى نۆهم:

ئەو كاتهى له په كه م جهنگى جيهانيدا به ديل گيرام، له شارنكى دوورى باكوورى خوړه لاتی پروسيا ده ژيام كه ناوى "كۆسزما" بوو. ئەو شارهش مزگه و تېكى بچووكى ته تاره كانى لى بوو كه له سهر كه نارى پرووبارى "فۆلگا"ى به ناوبانگ بنيات نرابوو.

منيش له نيوان ئهفسه ره ديله كانى هاوه لندا دلته ننگى دا يگر تېووم و سه وداى گۆشه گيرى كه و تېوه سه رمه وه، به لام نه يانده هېشت به بى پوخست كهس به واته دهره وهى تۆردو گاي ديله كان. پاشان هه رچۆن بوو هېشتيان به كه فاله تى ته تاره كان پرۆمه دهره وه و له مزگه و ته كه دا بۆيم، ئېتر شهو به ته نيابى له وئى ده مامه وه و ده خه وتم. به هاريش نزيك بوو بووه وه و، شهو گارى ئەو ناوچه دوورهش گه لى درېژ بوو.

لهو شهوه درېژ و تاريكانه دا كه به په ژاره ي ره شى غه رېبى خۆيان دا پۆشېبوو، زۆر جار هه تا پۆژم ده كرده وه خه و له چاوه كام ده زپا! خۆ لهو شهوانه شدا هېچ ده نكيك بهر گوى نه ده كه و ت جگه له خوړه ي خه مناكى پرووبارى فۆلگا و چركه ي ناسكى تكه ي باران و په ژاره ي جو دا يى نه بېت كه له هازه و وژه ي باوه ده هاته گوئيم! هه موو ئه مانه ش منيان لهو خه وه قورس و قوولەى بى ئاگانى - بۆ ما وه كه كاتى - بېدار كرده وه..

خۆ هەر چەند هیشتا خۆم بە پیر نە دەزانی، بە لام هەر که سینک جه‌نگی
جیهانی بی‌نیایه ده‌بوو پیر بوایه!

چونکه چەند پرۆژیکێ ئه‌وتۆ هاتن و پرۆستن که منالیان تیدا پیر ده‌بوو!
وه‌ک بلیی یه‌ کی‌ک له‌ نه‌نی یه‌ کانی ئایه‌تی: ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا﴾ (المزمل: ١٧) پرۆشتیته‌ ناویانه‌وه‌! له‌ به‌ر ئه‌وه‌ بوو که هەر چەنده‌ به‌ ته‌مه‌ن
نه‌ گه‌ پشتموو مه‌ چل سال، که‌ چی خۆم وه‌ک پیریکی هه‌شتا سالی ده‌هاته
به‌ر چاو!

له‌و شه‌و گاره‌ تاریک و خه‌مناک و درێژانه‌دا، له‌و ده‌وره‌ به‌ره‌ نو‌قم بو‌وه‌ی
ناو په‌ژاره‌ی غه‌ریبی، له‌ ناوه‌ندی ئه‌و باره‌ ئازاره‌ خه‌شی خۆمدا،
ناو می‌دی یه‌ کی هینده‌ قورس خۆی کوتایه‌ سه‌ر سنگم که به‌ جاری هه‌موو
هیوا و ئومیدیکی بریم سه‌ به‌رته‌ به‌ ژبانم و گه‌رانه‌وه‌م بۆ نیشتمان! خۆ
هه‌ر کات که ئاو‌رم به‌ لای ته‌نیایی و بی‌ ده‌سته‌ لاتی بی خۆمدا ده‌دایه‌وه‌، به‌
ته‌واوی هه‌موو ئومیدیکم ده‌هه‌را و بی هیوایی سه‌ری تی ده‌کردم..
به‌لام یارمه‌تیم له‌ قورئانی پیرۆزه‌وه‌ بۆ هات و، "زمان"م ده‌ستی کرد به
دوو پات کردنه‌وه‌ی:

﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (آل عمران: ١٧٣).

"دل" یشم به‌ گریانه‌وه‌ وتی:

غریم بی کسم ضعیفم ناتوانم الأمان گویم

عفو جویم مدد خواهم ز در گاهت إلهی

به‌لام "رۆح"م که خۆ شه‌و یه‌ستانی زووی شاره‌ که‌می که‌وته‌وه‌ یاد و مردغی
له‌م غه‌ریبی یه‌دا هاته‌ پش چاو، شیعره‌ کانی "نیازی"ی خۆینده‌وه‌ که‌ له
درووی هاو‌رپی ده‌ گه‌ریت:

"به لای هموو خهفته تینکی دنیا دا گوزهرم کرد و ..
 دامه شقه ی بال بهره و "نه بوون".

ده فریم به تاسه وه و، له هموو ساتینکدا هاوارم ده کرد:
 هاوړی.. هاوړی...!"

به هر حال.. "لاوازی" و "دهسته و سانی" م له و شوه تاریک و خه مناک و
 درنژانه ی که تاریکی جو دایی و نامویی دایو شیبوون، گه بیشته راده به که
 له ده رگای میهره بانی خوا وه نند نریکیان خسته وه و، بوون به مایه ی
 گهر ابوونی نزا و پارانه وه کاتم و، تکا کارم له حوزووری خوای گه وره دا. به
 شیوه به که تا ئیستاش من سهر سامی نه وه که چون توانیم دوای چهند
 پوژنکی کهم رابکه م و، به جوړنکی چاوه پروان نه کراو ماوه به کی هینده
 دوور و درنژ بېرم که مه گهر به ساتینکی ته واو دنا به و ماوه که مه ناپهریت،
 بی نه وه ی شتیکی نه وتوش له زمانی رووسی بزاتم!!

چونکه به جوړنکی زور سهر و سهر سوور هیندر له و دهلی به پزگارم بوو،
 نه ویش تنها به فزلی چاودیری خوای گه وره بوو که ناردی به هانای
 "لاوازی" و "دهسته و سانی" مه وه. بهم جوړه له پئی "وارشؤ" و "فیه تنه" وه
 گه بیشته وه "نهسته بوول" ..

گه شتی دوور و درنژی نه م را کردنه شم هینده به ئاسانی به دهسته وه هات
 که ئازترین کهس له وانه ی زمانی رووسی ده زانن کاری و ایان بوؤ
 نه ده چوه سهر.

جا به ئیلهامی حالت ته که ی نه و شوه ی که له مزگه و ته که ی لیواری
 فولگادا بردمه سهر، نه م پرپاره دا:

(له مه و لا ده ست ناخمه ناو کارو باری خه لکی و، پاشماوه ی ته مه نم له ناو
 نه شکه و ته کاندا به گو شه گیری ده به مه سهر. خو ماده م هر ده بی له کو تایددا

به تهنیایی برۆمه ناو گزۆره کم، ده با هر له ئیستاوه خۆم له گهال ئهو تهنیایی و
گۆشه گهیری به رابهینم!
بهلئی، وام برپار دا..

به لام - به داخهوه - خۆشه ویسته زۆر و دلسۆزه کانی تهسته مبولتم و
ژیانه بریقه دار و رازاوه کۆمه لایه تی به که ی ئه وئی، به تایبه تی پهن گرتن و
پرووتیکردنی خه لکی لیم - که هیچ سوودنکیشی تیدا نی به - هه موو ته مانه،
برپاره که میان بۆ ماوه یه کی که م له بیر برده مه وه.

وه ک به لئی ئهو شه وه تاربه کی ده می نامۆییم ره شینه ی پرووناک و بینهر
بووبیت له چاوی ژیا ئندا و، رۆژ گاره رازاوه و په نگینه کانی ژیا نی
تهسته مبولیش - له بهر ئه وه ی شتی دووریان نه ده بینی - به شه نه بینه که ی
سپینیی چاوم بن!

ئیه به م جۆره چاوم له په ک نا و خه وێکی قوولتی قورسم لئ که وت. هه تا
دوای دوو سال له سه ر کتییی "فتوح الغیب" ی شیخ عه بدولقادی گییلانی
چاوم کرده وه!

ده سا خوشک و براییانی پهرم!

باش بزانی که "لاوازی" و "دهسته وسانی" بۆ ئه وه له پهریدا دانراون تا کو
بین به هۆی ده سه خستنی میهره بان ی و چاودیری خوای پهروه ردگار. من خۆم
به هۆی گه لئ پروودای ژهانی خۆمه وه شایه تی له سه ر ئه م راستی به ده دم.
جگه له مه، میهره بان یی خوا وه ندیش له سه ر پرووی زه ویدا به باشی ئه مه
ده سه لمینیت و به جوانی ده ری ده خات..

چونکه له کاتی کدا که بی ده سه لات ترین و لاوازترینی گیانداران
ببچوو ه کانیان، که چی جوانترین و ناسکترین و به تام و له زه ت ترین شیوه و

حاله ته کانی میهره بانى لهو بیچووانه وه دهرده که ویت. ناینیت دهسته و سانی بیچووی ناو هیلانه کان چۆن دایکانیان ده کات به خزمه تکار و سهر بازی چاوه پرنی فرمان؟ نه وه تا دوور و نریک ده گهرین بۆ پهیدا کردن و هینانی رۆزی نهو بیچووانه؟ به لام هر نه و ندهی بیچووه کانیان په ر و بال دهرده کهن و لاوازی یان تیدا نامینیت، هر خودی نهو دایکانه پییان ده لئین: برۆن، بۆ خۆتان رۆزی خۆتان پهیدا بکهن. ئیتر هیچ گوی یان پنی نادهن و خه میان ناخۆن!

هروه که نهینیی میهره بانى خواى گه وره سه بارهت بهم بیچووانه بهم جۆره ده که ویتته کار، بۆ نهو پیرانهش به هه مان جۆره که له گۆشه ی دهسته و سانی و بی دهسته لاتى به وه وه کو منالی ساوا و بیچوویان لئى هاتووه! نه زموونى تابه تیبى خۆم قه ناعه تیکى ته وای پنی به خشیم که هروه که میهره بانى خواوه ند رۆزی نهو ساوا و بیچووانه - به هۆی بی دهسته لاتى یانه وه - به شیوه کی سه رسوور هینه ر ده نیریت و، سه رچاوه ی مه مکان ده ته قینیتته وه و، وه که لافاوی به خورپ لئى ده کات بۆ یان..

به هه مان جۆر، رۆزی نهو په ره باوه ردارانهش که وه که منالی ساوا و بی گونا هیان لئى هاتووه، له گه بچینه ی میهره بانى خواوه ند و له شیوه ی به ره که تدا بۆ یان په وانه ده کریت..

ستوون و پشتیوانی به ره که تى هر مالیک ته نها نهو پیرانه که تیایدا ده ژین. هر نهو په ره نوێژپا کانه که مالیان ئاوه دان کردووه ته وه، ده بن به هۆی پاراستنی ماله کانیان له هه موو به لا و گرو گرفتیک.

نه م راستی بهش به شیکى فرموده به کی پیغه مبه ر ﷺ ده بچه سپینیت که ده فهر موی:

"... لولا الشيوخ الرکع لصبَّ علیکم البلاء صبّاً"^(۱).

تیر مادهم "لاوازی" و "دهسته و سانی" ی سهرده می پیری، ده بن به توره ی ده ستختنی میهره بانیی خوی گوره ..

مادهم قورثانی پیروزیس له پینج پله دا و به شیوازیکی ئیعجاز به خشیی ناوازه، داوا له منال و نه وه کان ده کات که پیزی دایک و باوک بگرن و، به سوز و به زهیی و میهره بان بن بویان:

﴿إِنَّمَا يَنْتَفِعْنَ عِنْدَكَ الْكَبِيرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿۲۴﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا﴾ (الإسراء: ۲۳ - ۲۴) ..

مادهم ئیسلام فه رمانی به به زهیی و پینز لیگرتنی پیران داوه و، سروشتی مرؤفایه تیش خواستی له سهر ئهم به زهیی و پینزهیه ..

ئهو ده بنی ئیمه ی به سالآچوو "پیری" یه که مان به سهد قوناغی "لاوی" نه گۆرینه وه!

چونکه له بریی ئهو چیژه ماددی یانه ی که له لاویدا ههن، ئیمه چه نه چیژنکی معنه وی و هه می شهیی و شایسته مان ههیه و، لهو به زهیی و پینزه وه ده ستمان ده که ویت که له چاودیری میهره بانیی خوا و سروشتی مرؤفایه تی به وه هه ئقولاون.

(۱) له سهرچاوه کاندایه م جۆره یه: (لولا عباد الله رکع وصیة رضع وبهائم رضع لصبَّ علیکم البلاء - وفي رواية العذاب - صباً). واته: نه گهر له بهر پیرانی نوژی پاک و منالانی شیره خۆرو نازه لانی موحتاج به له وه پ نه بویه، ئهو دهر دو به لاتان به سهردا ده باری. رواه الطیالسی و الطیرانی وابن مندیه وابن عدی و غیرهم عن ابی هریره رفعه... ورواه السیوطی فی الجامع الصغیر - الحدیث نفسه - ثم رص رصاً، قال المناوی نقلاً عن المیثمی. وهو ضعيف. (باخصصار عن كشف الخفاء ۱۶۳/۲). (وهر گیب)

بهلئى، له بهر دلدانه وه و متمانه به خشين به دلى ئيوهش، دلنيا تان ده كه موه
 كه: نه گره ده سالى سرده مى لاوبى "سه عىدى كۆن" م بده نئى، نايگۆر موه
 به يه ك سالى سرده مى پىرى "سه عىدى نوئى"!

له بهر نه وه، من پازىم به پىرىم. ده سا ئيوهش وه ك من پىرى پازى بن!
 □ ئومىدى ده هم:

دواى نه وهى له "دىلى" گه پامه وه، به دريژايى دوو سالى له زيانى
 نه سته مبولم - سهر له نوئى - بئى ئاگايى سهرى تئى كرد بو موه. چونكه
 بارى پاميارى نه وه كاتهى نه وئى و ته وژمه كانى، زهين و بىرى منيان شپىزه و
 په رته وازه كرد و سهر قاليان كردم به خۇيانه وه و، نه يانه يشت ئاورپك به لاي
 خۇمدا بده موه و به قوولئى له خۇم ورد بيمه وه.

رؤژيكيان له شوپيئكى به رزى ناو گۆرستانى "نه بوو ئه پىووبى
 نه نصارى" دا - خواى لئى پازى بىت - كه به سهر دۆليئكى قوولدا
 ده پىروانى، دانىشتبووم و سهر نجم له و ئاسۆيانه ي ده ورو به رى نه سته مبول
 ده دا. كتوپر دنيا تايه تى به كه ي خۇم و اهاته پيش چاو كه له سهر مەرگدا
 بىت! چونكه له نه نديشه مدا وام هه ست ده كرد كه له هه ندى لامه وه رۇحم
 ده كيشريت!

منيش له بهر خۇم وه وتم:

تايه بلئيت نوو سراوى سهر هم كيلا نه بۆ هم جزره نه نديشانه هانپان
 دا بىتم؟

همه م وت و، پرووى خۇم له و ئاسۆ دوورانه وه رچه رخانده و پروانيمه
 گۆرستانه كه. له م كاته دا هم و اتايه خرايه دل موه كه:

(هم گۆرستانه ي چوارده ورت سهد نه سته مبولئى تىدايه؛ چونكه سهد
 جار نه سته مبولئى تىدا رۇكراوه! دانستى خواوه ندى به توانا و دانايش كه

دانيشتووانى ئەستەمبوللى لىرەدا خالى كىردوۋەتەۋە، ھەرگىز تۆلەۋان جىيا ناكاتەۋە و دەبى تۆش ۋەك ئەۋان پىرۇيت و ئىرە بەجى بەيلىت!)
بەم خەپالە سامناكەۋە گۆرستانە كەم بەجى ھىشت و، پىرۇشتە ناۋ
ژوورنىكى بچووك لە مزگەوتى "ئەبو ئەبىۋى ئەنصارى" دا، كە پىشتىر زۆر
جار دەپىرۇشتە ناۋى..

لەۋى بىر لە خۆم كىرەۋە، بۆم دەركەوت كە من لە سى لاۋە مېۋام.
چونكە ھەرۋەك لەم ژوورە بچكۆلەيەدا مېۋام، بە ھەمان جۆر لە
ئەستەمبوللىشدا، تەنانت لە دنياشدا مېۋام و دەبى پىرۇم و بەجى بەيلىم! خۇ
دىارە مېۋانىش دەبى بىر لە پىنگا و سەفەرى خۇى بىكاتەۋە و مشوورى بۇ
بىخوات!

بەلنى ھەرۋەك لەم ژوورە بچووك دەپىرۇمە دەروە و چۆلى دەكەم، بە
ھەمان شىۋە پىرۇنىكىش دىت كە لە ئەستەمبول دەپىرۇمە دەروە و بەجى
دەھىلىم، ھەرۋەك دەبى پىرۇنىك پىتە پىشەۋە كە ئەم دنيايەش بەجى بەيلىم!
خەفەت و نازارنىكى لىل و تەماۋى لەم حالەدا خۇى ھاۋىشتە سەر دل و
بىر و ئەندىشەم! چونكە بى گومان كە من كاتىك ئەستەمبول بەجى دەھىلىم
تەنھا لە ژمارەيەكى كەمى ھاۋىرى و دۆست و خۇشەۋىستام داناپىم،
بەلكو لە ھەزاران دۆست و خۇشەۋىستى ئەستەمبول دۋور دەكەۋەۋە.
تەنانت كە لەم دنيا جوانە دەردەچم ھەزاران بەلكو سەدان ھەزاران لە
دۋاى خۆم لى بەجى دەھىلىم!

بەم حالە و بەدەم خەفەتەۋە جارنىكى تر پىرۇشتەۋە بۇ ھەمان شوپىنى ناۋ
گۆرستانە كە. ئەم جارەيان دانيشتوۋانى ئەستەمبولم ۋەك چەندىن تەرم ھاتنە
پىش چاۋ كە ھەلسابنە سەر پىن و بە پىدا پىرۇن! بە ۋىنەى ئەۋ ئەكەرانىەى كە
خۇيان مردوون، كەچى لە فلىمە كانى سىنەمادا - چونكە بە نيازى ۋەرگرتى

په‌ند و عيبرت جار به‌جاريك ده‌رؤشتمه سه‌پريان - ده‌رده كه‌ون و
ده‌جوولئينه‌وه!

ئه‌نديشهم پيئي وتم:

ماده‌م هه‌نديك له‌م تهرمانه‌ی كه ئيستا له‌م گۆرستانه‌دا نوستون،
ده‌گوئيجي وه‌ك ئه‌كته‌ره كانی سينه‌ما ده‌ربكه‌ون و بجوولئينه‌وه، كه‌واته به‌ر له‌و
خه‌لكانه‌ش بكه‌روه كه‌ دینه‌ ناو تم گۆرستانه و هه‌ر له ئيستاوه وا دابني كه
رؤشتوونه‌ته ناو گۆره‌ كانيانه‌وه! كه‌واته ئيستا هه‌موو ئه‌وانه تهرمن و
ده‌جوولئينه‌وه!

له‌م كاته‌دا كه‌ من به‌م خه‌فته و باره‌ ئازار به‌خشه‌وه ده‌تلامه‌وه، له‌ ناكاودا
به‌هۆی نووری قورئانی پيرۆز و، به‌ رابه‌ریي شينخی گه‌يلانی - قُدَسَ سِرُهُ -
نورينکی خوش و به‌تام و له‌زه‌تم له‌ قورئانی پيرۆزه‌وه به‌ هاناوه‌ هات كه‌ ئه‌و
حاله‌ته‌ خه‌فته بزوينه‌ی له‌ناو برد و گه‌شاندميه‌وه و دلای خوش كردم.
چونكه‌ ئه‌و نووره‌ی كه‌ له‌ قورئانی پيرۆزه‌وه هات به‌ هاناومه‌وه و له‌ پروی
دلما كرايه‌وه، ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ی ياد خستمه‌وه:

(له‌ ده‌می ديليت له‌ "كۆسترا" يه‌ك دوو ئه‌فسه‌ری ديلی هاوپریت
له‌ گه‌لدا بوون و، به‌ دلنبايشه‌وه ده‌ترانی كه‌ رۆژيك ديت هه‌موويان
ده‌ گه‌رپينه‌وه بۆ ئه‌سته‌مبوول. خو ئه‌ گه‌ر ئه‌و كاته‌ يه‌ كينكيان ليی به‌رسي‌تايه‌:
"ئايا لي‌ره‌ ده‌مينيته‌وه يان ده‌ گه‌رپينه‌وه بۆ ئه‌سته‌مبوول؟" بي گومان - ئه‌ گه‌ر
نه‌ختيك هۆش و ژيريت به‌وايه‌ - به‌وه‌په‌ری شادمانی و خوشحالی يه‌وه
رؤشتمه‌وه‌ت بۆ ئه‌سته‌مبوول هه‌لده‌بژارد. چونكه‌ له‌ نيوان هه‌زار دؤست و
خۆشه‌ويست و هاوپریدا نۆسه‌د و نه‌وه‌د و نۆيان له‌وين.. به‌لام لي‌ره‌دا مه‌ گه‌ر
يه‌ك دوو انيكيانت له‌ گه‌لدا بن، كه‌ ئه‌وانيش به‌ دلنبايه‌وه ده‌ گه‌رپينه‌وه بۆ ئه‌وي.
واته‌ رۆشتمه‌وه‌ت بۆ ئه‌سته‌مبوول هيچ ناييته‌ مايه‌ی خه‌فته و ئازار..

خزوا هاتپته موه و، له ولاتی دوزمنان و شهو گاره دوور و درنیزه پښ و تاریکه کانی و زستانه سارد و سرپه که ی پزگارت بوو، ئنجا گه یشتپته موه شهو تهسته مبولته جوان و خه ملاوه ی که ده لئی "به هشتی سهر پرووی زهوی" یه.

ئاها هیشتا بهمه پزازی ناییت و شوکری خوی گهره ی له سهر ناکه یت ۱۹

به هه مان جزر، له سه دا نه وه د و نزی خز شه ویستانی درنژیایی ته مه نیشست، هه ر له منالپته موه تا ئیستا، کوزچیان بۆ شهو گوزپرستانه کردووه که به پروالته ترسناک دیاره. خز ته گه ر یه ک دو انیکیشیان له دنیا دا مابن، شه وانیش له پزشتندان بۆ شه وی. که واته مردنت جودایی و لیکدا پیران نی یه، به لکو له راستیدا پنی شاد برون و به یه ک گه یشتنه مویه له گه ل شهو خز شه وی ستانه تدا..

به لئی، "گیان" ی نه مری شه وان هه ندیکیان هیلانه پروخواه که ی ژیر زهوی یان به جنی هیشتووه و له گه شتی ناو شه ستره کاندان و، هه ندیکی تریشیان له ناو چینه کانی جیهانی به رزه خدا ده ژین).

به م جزره شهو نووره ی که له قورنایی پیرۆزه هات به هانامه وه و له پرووی دلما کرایه وه، شه مانه ی سهره وه ی یاد خسته موه.

"قورنات" و "تیمان" شه راستی به یان به جزرنکی هینده به هیژ و گومان پر چه سپاندووه که ته گه ر که سیلک "دل" و "گیان" ی خز ی له ده ست نه دا پیت، یا خود نوقمی گومرایی نه بوو پیت، وه ک به چاو بیینییت ئاوا باوه پ به م راستی به ده هینییت و ههستی پنی ده کات.

چونکه شهو خویه ی که بۆ ئاشکرا کردنی که ره م و میهره بانیی پهروه ردگار پتی به که ی، شه جیهانه ی به لوتف و سوزی خز ی و نیعمه ته له ژماره نه هاتووه کانی پزاندووه ته موه و پاریز گاریی هه موو شتیکی بوونه وه ر، ته نانه ت شته به جوو که هه نده کی به کانی وه ک تزوی پرووه ک و دره خته کانیش ده کات..

ئاشكرايە ئەم بەدپەينەره مېھرەبان و بەخشندەيە، نايەوئىت ئەو مرۇفەي كە پىنكويىنكەتەين و پىنز لىنگىراوترەين و گىرنگەتەين و خۇشەويستەتەينى بەدپەينىراوانىيەتى، ھەروا بە بىن دواپۇژ و بىن بەزەيىيانە لەناو بىيات و بە لەناودانى ھەمىشەيى بىفەوتىنىت - وەك لە پروالەتدا وا دەردە كەوئىت - بەلكو بە پىنچەوانەوہ؛ ھەروەك چۆن جووتيار تۆوى دەغىل و دان لە زەويدا دەچىنىت تاكو لە شىوہى ژيانىكى تىرى وەك گولە گەغندا دروست بىكرىتەوہ، خواوہندى مېھرەبانىش كە مرۇف بۇ ماوہيەكى كەم دەخاتە ژىر خساكى دەروازەي چوونە ژوورەوہى جىھانى پىر لە مېھرەبانى و بەزەيىيەوہ، بۇ ئەوہيە كە لە ژيانى دواپۇژدا ئەو مرۇفە بەروبوومى خۆى بىەخشىت^(۱).

پاش ئەوہى كە ئەم ئاگادارىيەم لە قورئانى پىرۇزەوہ وەرگىرت، لە ئەستەمبوول زياتر دلەم بەو گۆرستانە دە كرايەوہ و، گۆشەگىرى و تەنبايىشەم لە تىكەلاويى خەلكى گەلىنى پىن خۇشتر بووا
ھەر ئەمەش بوو كە ھانى دام جىگايەك بۇ گۆشەگىرى بدۆز مەوہ لە "صارى پەر"دا كە بەرزايىيە كە بەسەر دەربەندى "بىسفۇر"دا دەپروانىت. ئىتر بۇ خۇم لەوئى دادەنىشتم و، شىخى گەيلانى - قىلس سرە - لە پىنى كىتىبى "فتوح الغىب" ھوہ بوو بە مامۇستا و پزىشك و پراپەرم و، "ئىمامى رەببىانى"يش - قىلس سرە - بەھۆى "مەكتوبات" ە كەيەوہ بوو بە مامۇستايەكى دلدەرەوہى بەسۆزم.

بەم جۆرە، مەنتارى و پەزەمەندىيەكى تەواوم بە پىرى و دوور كەوتنەوہم لە رابواردن و چىژە شارستانىتىيەكان و خۇكشانەوہم لە ژيانى كۆمەلايەتى

(۱) لە پەيامەكاندا، بە تايپەتى: "وتەي دەھەم - پەيامى حەشر" و "وتەي بىست و نۆھەم - مەلايىكەت و ژيانى دواپۇژ" ئەم راستىيەمان بە جۆرىكى وا بەھىز و دامەزراو چەسپاندووە وەك گومان نەبوون لەوہى كە: "دوو كەرەت دوو دەكاتە چوار". (دانەر)

دەر بېرى و، شوکرانه بژیرى به کی زورم له دەر گانه ی خوای گهوره دا
پیشکەش کرد.

ئەى ئەو کەسەى کە وەك من بەرەو پىرى دەروات!

ئەى ئەوانەى کە بەهۆى هەر پەشەى پىرى به وه هەردەم له یادى مردندان!
پىويستە ئىمە مانان نەك هەر تەنھا به "پىرى" و "نەخۆشى" و "مردن" پازى
بىن، بەلكو پىويستە خۆشمان بوین و، له روانگەى ئەو نوورەى ئيمان کە
قورئانى پىرۆز هیناویەتى به جوان و خۆشيان بزائين!
خۆ مادەم ئىمە گه ورە ترين نىعمە تمان هەيه کە ئيمانە، ئىتر "پىرى" شتىكى
خۆشە. "نەخۆشى" و "مردن" یش هەر به و جۆرەن.

تەنھا شتىك کە به تەواوى ناشىرین و بىز لىکراو بىت برىتى به: له
گوناه و هەرزەبى و بىدعەت و گومرايى. خۆ ئىمەش - سوپاس بۆ خوا -
له وانە وه دوورین.

□ نو میدی یاز دەهەم:

کاتى کە له دیلى گەرامە وه، له گەل "عەبدو پرەحمان" ی براز امدا^(۱)
له ناو خانوو یەك له سەر لوتکەى "چاملیجە" ی ئەستەمبوول نىشتە جى
بوو بووم.

دە کرىت ئەو جۆرە ژيانە - له لایەنى دنیا ییە وه - بۆ ئىمە مانان له چەند
پروویە کە وه به ژيانىكى میسالى دا بنرىت ..

(۱) ناوی "عەبدو پرەحمانى کوپرى عەبدوللا" یە و برازای مامۆستا نوورسى یە. له سالى
(۱۹۰۳ز) له گوندى "نوورس" له دایك بروه و، له سالى (۱۹۲۸ز) یشدا له گوندى
"زولفەزل" ی نزیكى ئەنقەرە کۆچى دواى کردوه، خوا لىی خوش بىت. ژيانامە یە کى مامۆستا
نوورسى نووسىوه کە هەر له سەرەتای ژيان و له دایکبوونى مامۆستا وه تا سالى (۱۹۱۸ز)
باسى ژيانى ئەوى تىدا کردوه و، له کتیبىکدا کە له ئەستەمبوول چاپى کردبوو، بلاوى
کرده وه. (وه رگىز)

چونکه له لایه‌که‌وه له دیلسی پزگارم بووبوو. له لایه‌کی تریشه‌وه
 ده‌رگا‌کانی ده‌زگای چاپ و بلاو‌کردنه‌وه‌ی "دار الحکمة الإسلامية"^(۱) به‌پیی
 پیشه و ئه‌رکی زانستی سرشام له من کرابوونه‌وه. ئنجا ناوبانگیش به
 پرا‌ده‌یه‌ک ده‌وره‌ی دابووم که من شایسته‌ی نه‌بووم. ئه‌مه جگه له‌وه‌ی که من له
 خو‌شترین شوینی ئه‌سته‌مبوول (چاملیجه) دا ده‌ژپام و، هموو شتی‌کم به
 گو‌نره‌ی دل بوو، چونکه خوالی‌خوشبوو "عه‌بدو‌رپه‌حمان"ی برا‌زام
 له‌گه‌لدا بوو، که جگه له‌وه‌ی له‌وپه‌پری وریایی و زیره‌کیدا بوو، له‌همان
 کاتدا قوتایی و خزمه‌تگوزار و نووسه‌ر و مرؤفیکی گیانفیدا بوو، به پرا‌ده‌یه‌ک
 که من به کو‌رپنکی معنه‌ویی خو‌م دادنا.

له‌م کاته‌دا که خو‌م به به‌خته‌وه‌رت‌رین که‌سی ئه‌م جیهانه ده‌زانی، سه‌یرنکی
 تاوینم کرد. هه‌ر هینده‌ی چه‌ند تالینکی سپیم له‌سه‌ر و پش‌مدا به‌دی کرد،
 په‌کسه‌ر ئه‌و بی‌داربوونه‌وه‌ پ‌رؤ‌حی‌یه‌ی سه‌رده‌می دیلیم که له‌مزگه‌وته‌که‌ی
 "کو‌س‌ترما" دا هه‌ستم پئی کرد، به بینینی ئه‌م تاله‌مووه‌ سه‌ی‌پانه‌سه‌ری
 هه‌لدا‌په‌وا

له‌مه‌وه‌ ده‌ستم کرد به سه‌رنج‌دان و بیر‌کردنه‌وه‌ له‌و شتانه‌ی که به‌دل
 په‌یوه‌ستیان بووم و وامده‌زانی مایه‌ی به‌خته‌وه‌ری ژبانی دنیان. به‌لام دوا‌ی
 سه‌رنج‌دانینکی ورد بو‌م ده‌رکه‌وت که هه‌موو په‌کینکی ئه‌و حاله‌ت و
 ه‌و‌کارانه، که‌م نرخ و مرؤف خه‌له‌تینه‌رن و شیوا‌ی ئه‌وه‌ نین که دلیان پ‌نوه
 به‌سه‌رتیت. سه‌ره‌پای ئه‌مانه‌ش، له‌م کاته‌دا پ‌چرانی په‌یوه‌ندی ه‌او‌رپ‌یه‌تی،
 ته‌نانه‌ت بئ وه‌فاییه‌کی چاوه‌پ‌وان نه‌کراوم له‌ه‌او‌ه‌لینکی دلس‌وزم دی که
 هه‌رگیز شتی وام به‌دلدا نه‌ده‌هات..

(۱) (دار الحکمة الإسلامية): بالاترین دامه‌زراوه‌ی زانستی ئه‌و سه‌رده‌مه و سه‌ر به (مه‌شه‌خه‌تی
 ئیسلامی) ده‌وله‌تی عوسمانی بووه. (وه‌رگیز)

ئەمانە ھەموویان، بوون بە مایەى دوور کەوتنەو و بیزاری و نەفرین کردنم
لە ژيانى دنيا و، لە دلى خۆم پرسی:

(ئایا من خەلە تاوم کە دەبینم زۆر بەى خەلکى بە چاوى غیبتە و
حەسوودى یەو و سەبرى ئەم ژيانەى ئێمە دە کەن، کە لە راستیدا شایستەى
شیوەن و گریانە؟ ئایا ئەو ھەموو خەلکە شیت بوون؟ یان من بەرەو شیتى
دە پرۆم کە ئەو شەیدایانەى دنيا بە شیت دە زانم؟)

بە ھەر حال... ئەم پێدار بوونەو یەى کە بە ھۆى یینى پیری یەو و پروى دا،
بە باشى و جوانى نەمانى شتانى "فانى" ی پيشان دام و تى گەیاندم کە دەبى
ھەر پرۆن و چاوە پنى مانەو نە کەن!

کە ئاوپم بە لای خۆمدا دا یەو، یینىم لەو پەرى دەستەو سانیدام.
"گیان" یشم کە داخو ازى مانەو و نەمرى یە و، دەستى لە داوینى دنيا و ئەو
شتانە گەر کردبوو کە پروو لە نەمانن، چونکە پى و ابوو نەمرى و مانەو یان
تیدا یە، ئەم گیانە کە دەستەو سانى منى بۆ دەر کەوت، بە دەم ھاوارەو و تى:

(مادەم جەستەم فانى ییت، دەبى چ سوودنکم لەم شتە "فانى" یانە دەست
بکەوینت؟.. کە خۆم بەم جۆرە دەستەو سانم، دەبى چاوە پنى چى یم لە
دەستەو سان و بى دەستەلاتان؟ کەواتە ئەم دەر دە ھیچ دەرمانىکى نى یە و
چارەسەر ناکریت، مە گەر تەنھا لای ئەو خواوەندە بالادەستەى کە ھەر
بوو و ھەر ئەبى و دەمىنیتەو).

بەم جۆرە کەویمە گەران و بەدوادا چوون..

یە کەم شت کە بۆ مەبەستى دۆزینەو ی هیوا و ئومید پیایدا پرۆشتمەو،
ئەو زانستانە بوون کە زووتر خویندبوون و دەستم کەوتبوون. بەلام
بەداخووە من تا ئەو کاتەش زانستە ئىسلامى بە کان و زانستە فەلسەفى یە کانم
تیکەل کردبوون و پیکەو لىم ھەلدە گۆزین. ئنجا لەبەر ئەو ی کە من

له پراډه به دهر به هغه دا چووبووم، و امده زانی هم بابته فلسفه فی یانه
 سرچاوهی کامل بوون و پیشکوتن و تهوهره ی "رؤشنیری" ن! که چی له
 راستیدا هر هو بابته فلسفه فی یانه بوون که سهریان له پړوحم شیواند و،
 له که ی زوریان له سر هه لچنی و، هر هو انیش بوون به ته گهره له پی
 بهرز بوونه وی مه عنه و بمدا.

به لئی، له و کاته دا که من بهم حاله وه ده تلامه وه، میهره بانی و که رمی
 خوی. گهره ی به توانای بالاده ست دانسته بهرز و پیروزه که ی قورثانی
 پیروزی نارد به هانامه وه و، له که ی هو بابته فلسفه فی یانه ی داشورد و
 "گیان" ی منیان له وانه پاک کرده وه، وه که له زور په یامدا باس کراوه. چونک
 هو تاریکی په پړوحی یه ی که له زانسته فلسفه فی یه تازه کانی له مهر بوونه وه
 سرچاوه ده گرن، نریک بوو پړوحی منیش داپوشن و پړوشناییه که ی ل
 ناوه ندی بوونه وهر اندا نغرو بکه ن..

هو به بو هر کاتی که ده مروانی په هر لایه نیکی هو بابته فلسفه فی یانه.
 ترو و سکا یه که پرونا کیم تیدا نه ده بینین، ته نانه تهنکه نه فسیش ده بووم
 هه تا هو ده می که نووره دره خشانه ته وحیدی یه که ی قورثانی پیروز هات
 ته لقینی "لا اله الا هو" ی دادام و، هو تاریکی یه له سر په و اندمه وه و سنگ
 کرایه وه. تنجا توانیم بهوپری حه وانه وه و دلنایی هه ناسه ی ناسروده ی
 هه لیکیشم.

به لام نفس و شهیتان، به هزی هو دهرس و ناموز گاری یانه ی که لام
 گو مریان و مهلی فلسفه خویند بوویان، خویان بۆرانه گرا و پیکه و
 هیرشیان کرده سر "دل" و "زیری" م. هو به و له هیر شه دا چند گفتوگو
 و توو پیژنک له نیوان هردوو لا پرووی دا، که سوپاس بۆ خوا به سر که و تن
 "دل" و دام و دهسته که ی کزتابی پی هات!

جا له بهر ټوټه په شينکي هم گفتوگؤ و وتوويزانه له زور بهی په يامه کاندې باس کړاؤ، ټول ليرهدا دووپاتيان ناکه پنه وه، به لام تنه يه ک به لگه ي نيوان هه زاران به لگه دهيتن بؤ ده رختتې ټو سر کهوتنه ي "دل" به سر "نفس و شهيتان" دا. بؤ ټو موش که ټم به لگه يه دل و گيانې هه ندي له و پيره به پيرانه پاک و خاوين بکاتمه که تاوړک به گومرايې و تاوړک به خؤ خه ريك کردن به شتي يسهووده وه "گيان" و "دل" يان له که و ته پوتؤزي لئ نيشتووه و، "دهروون" يشيان له سنووري خؤي ده رچووه به و شتانه ي که له ژر پهرده ي زانست و هونه ره شار ستانې يه کاندې خؤيان مه لاس داوه و دوو چاري ټو پيره به پيرانه بووه، تاکو - پشت به خوا - ټو و انيش خؤيان له زيانه کانې نفس و شهيتان پر زگار بکه ن.

گفتوگؤ که به م شيوه يه ي خواره وه ده ستې يې کرد:

"دهروون" م - به ناوې زانسته فله سفې يه ماددي يه کانه وه - ټم پر سياره ي ناراسته ي دل م کرد:

(سروشتي شتاني ناو گه ردوون وايه که ټيکه لي بوونه و هه ران ده بن و ده پړونه ناويانه وه.. ټو ټا هه موو شتيک په يوه سته به هؤ کار (سبب) يکه وه و له هؤ کاره وه په يدا بووه. بؤ ټوونه: "به ر" له درهخت و، "دانه ويله" له خا که وه و هه گيرت. لير ټايا پارانه وه له خوا و داوا کردني بچو و کترين شتي جوړئي له و خوا يه چ و اتايه کي ټيدايه) ۱۹

يه که سر له م کاته دا به هؤي نووري قور ټاني پيرؤزه وه نه يني "ته و حيد" م لئ ده ر کهوت و "دل" يش به م شيوه يه ي خواره وه کردې به وه لامې پر سياره که ي "دهروون" و، و تي:

بچو و کترين شت - کتومت وه ک گه وره ترين و مه ز ترين شت - راسته و خؤ له توانست و گه بچينه ي به ديه ي نه ري بوونه و هه روه ديت و په يدا

ده بیټ. جگه لمه هیچ پړی به کی تر له نارادا نی به و، "هؤ کاره کان" یش تنها په رده ی پرووی توانستی خوای گه وره ن. چونکه نه و شته ی که به پنی بو چوونی نیمه به به چوو کترین و کم تر خترین بوونه وهر دهرده که ویت، ده گو بچی له پرووی دروست کردن و به دیهینان و پړنکو پینکی په وه له مه زترین به دیهاتوو گرنگتر و گه وره تر بیټ..

بؤ نمونه: نه گهر "میش" له پرووی به دیهینانه وه له "مریشک" و ردترو گرنگتر نه بیټ، نه و اهر گیز هیچی له و که متر نی به! که واته له پروانگه ی به دیهینانه وه ناتوانریت هیچ جوړه جیاوازی به که له نیوان "گه وره" و "بچووک" دا بکریټ. یان نه وه په دروست کردنی هه موویان - به گه وره و بچوو که وه - بدریته پال هؤ کاره ماددی به کان، یان نه وه به گشتی بدریته پال خوای تاك و ته نیا..

جاله کاتینکدا که رتی به که میان کارینکی نه گو بجاوی مه حاله و له په سه ند کردنی ژیری په وه دووره، که چی که رتی دووه م باوه پړنکه له پله ی "وجوب" دایه و پیوسته باوه پرمان پنی بیټ.

چونکه: ماده م زانستی خوای گه وره دهورانده وری هه موو شتینکی داوه و هه موو شتینک ده گریته وه، وه که له پړنکو پینکی بوونه وهر و حکمه ته کانیه وه دهرده که ویت.. ماده م نه ندازه ی هه موو شتینک له زانستی خوای گه وره دا ده ستیشان ده کریټ.. ماده م نه م بوونه وهرانه ی که له وپه پری پړنکو پینکی و جوانیدان، وه که له بهر چاودایه، به وپه پری ناسانی له نه بوونه وه دینه جیهانی بوون.. ماده م نه م زانا به توانایه خواونه ی توانستیکی وه هابه که له ماوه ی چاوتروو کاندینکدا هه موو شتینک به فرمانی "کن فیکون" به دی ده هیټیټ، وه که له زور په یامدا به به لگه ی به هیز چه سپاندو ومانه، به تابه تی له مه کتووی بیستم و کۆتایی بریسکه ی بیست و سنی هه مدا..

ئەو دەبێ ئەم ئاسانی بەرەها و دەراسایەکی بە چاوە دەبیرن ئەنەهی دەورەدان و گشتگیری زانستی خواوەند بێت بە هەموو شتێک و ئەبجای مەزنی توانستە بەرەهاکە بێت بەسەر هەموو شتێکدا.

بۆ نمونە:

ئەگەر ماددەیەکی کیمیایی تاییبەتی بەسەر کتێبێکدا بەهێنیت کە بە مەرە کەبێکی کیمیایی تاییبەتی و نەبیرا و نووسرا بێت، بە کسەر نووسراوی نەبیراوی کتێبە کە دەردە کەوێت و هەموو کەسێک دەتوانێت بێخوێنێت، بە هەمان جۆر ئەندازەیی هەموو شتێکیش لە زانستی گشتگیر و بێ سنووری خوازی گەرەدا دیاری کراوە.

جا کاتێ کە ئەو خواوەندە بەتوانا و خواوەن دەسەڵاتە بەوپەڕی ئاسانی و بە فرمائی "کن فیکون" هێزی توانستی خۆی - بە وێنەی ماددە کیمیاییە کەیی ناو نمونە کە - بە توانستی بەرەها و ویستی جێ بە جێ کراوی خۆی بەسەر ئەو مایببەتە زانستی بەدا دەهێنیت، بە کسەر بوونی دەره کێسی بێ دەبەخشیت و دەبێنێت پێش چاوە. ئەو کاتەش نەخش و نیگاره کانی دانستی ئەو بە روونی دەخوێنێت.

ئەمە ئەگەر کاری "بەدبێنان" بەرێتە پال خوازی تاک و ئەنە و خواوەن زانستی گشتگیر و توانستی ئەزەلی.

بەلام ئەگەر بەدبێنان و دروستکردنی هەموو شتێک تێکرا نەدرێتە پال خواوەن زانستی بەرەها و توانستی ئەزەلی، ئەوا دەبێ بۆ بەدبێنان و دروستکردنی بچوو کەین بەدبەتووی ئەنەت وەک مێشیک هەرچی شت لەم بوونەو بەرەدا پەڕەندی بە کێ بەو مێشەو بەبێت، بە کێشانه و تەرازووی کێ وردی تاییبەتی لە جەستەیی ئەو مێشەدا کۆ بکرنەو ئەنەت دەبێ هەموو ئەندام و گەردبەلە کێ کارگوزاری جەستەیی ئەو مێشە ئاگاداری بە کێ

تەۋاۋى لە نەھىئىي بەدپەيئانى مېش و حىكمەتى بوونى بېيت، بەلكو دەبى بە دورو و درىزى ئاگادار و شارەزاي ئەو وردە كارى يەش بېيت كە لە بەدپەيئاندا ھەيە!

جا مادەم ھۆكارە ماددى و سروسىتى يە كان - ۋەك لاي ھەموو مرۇقىكى زېر و ھۆشمەند ئاشكرايە - ھەر گېز ناتوانن ھېچ شتىك لە نەبوونەۋە بەدى بەيئىن، ئەۋا ئەۋپەرى تۋاناي ئەۋ ھۆكارانە تەنھا "كۆ كرىنەۋە" ى شتانە. جا لەبەر ئەۋەي لە كۆ كرىنەۋە زىاتر ھېچى تىران لە تۋانادا نى يە و، لە لايەكى تىرېشەۋە ھەموو زىندە ۋە رېك غوونەي زۆربەي تۋخمە كانى بوونەۋەرى تېدايە (ۋەك بلئى تۋوى بوونەۋەر و پۋختە كەي بېيت) ئەۋا دەبى گشت گەردىلە كانى "تۆۋ" لە درەختىكى تەۋاۋدا دەربەيئىن و كۆ بىكرىنەۋە و، ھەموو تۋخمە كانى زىندەۋەر و گەردىلە كانىشى، دۋاي پالفتە كرىن و پىكخستىن و ئەندازە كرىن، زۆر بە وردى و بە چەند تەرازوۋيەكى تايەتى و چەند پالئوگەيەكى زۆر ورد، لە سەرانسەرى جىھاندا بەيئىن و كۆ بىكرىنەۋە!

بەلام لەبەر ئەۋەي ھۆكارە ماددى و سروسىتى يە كان وشك و پەق و بىئى ئاگان، ئەۋا نازانن پلان و پۇرگرام و پىرستىك بۇ ئەم كارە داېرېئىن و پىكى بىخەن و، لە تۋاناياندا نى يە مامەلە لە گەل گەردىلە كاندا بىكەن و لە چەند قالىپكى مەعنەۋىدا بىانتۋىنەۋە بۇ ئەۋەي بلاۋ نەبنەۋە و پىكۋىنكى پان تىك نەچىت، لە كاتىكدا كە دە گۋىنجى ھەر يەك لە بەدپەياتۋان لە چەندىن شىكل و شىۋەي بىئى سنوردا دەربىكەون..

لەبەر ئەۋە، بەخشىنى يە كىك لەۋ شىۋە بىئى سنورانە بەۋ بەدپەياتۋە جگە لە شىۋە كانى ترو، و پىكخستىنى ئەۋ شىۋە بەۋپەرى پىكۋىنكى و بە ئەندازەيەكى دىبارى كراۋ، بە بىئى بلاۋ بوونەۋەي گەردىلە كانى تۋخمە كان

- كه وهك لافاو وان - پاشان بنياتانيان يهك له سهر يهك به بتي هيچ جوړه
قالبيكي تايهتي و به بتي دهستنیشان كړدني نه اندازه يه كي ديارى كراو، پاش
نه مانهش به خشيني بوونيكى رېنكوپنك و دهره كي به و زینده وهره ..

ناشكر ايه كه نه بنجامداني هم هموو كارانه - بهم جوړه له لايه ن هوكاره
ماددى يه كانه وه - كارنيكه له سنوورى توانا به دهره و، تهنانهت له سنوورى
ژيرى و گرېمانيشدا ني يه!

دياره هر كه سيك بينايى ژير و هوشى له دهست نه داييت، ده زانيت كه
همه مه حاله و، هر گيز هوكاره كان كارى و ايان له دهست نايهت.

به لئي، بو پروونكر دنه وهى هم راستى يه، قورثاني پرووز دهره رموى:

﴿إِنَّ الدِّينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾

(الحج: ۷۳).

واته: (نه گهر هموو هوكاره ماددى يه كان كويينه وه هيشتا ناتوانن تاچه
ميشيك دروست بكن و، ناتوانن ناميره كانى به ترازوويه كي ورد و تايهتي
رېنك بخن، تهنانهت گهر نهو هوكارانه ويست و ئيختياريشيان پېن درايتت) ..
خو نه گهر بيشتوانن جهسته ي ميشيك كوي بكنه وه و پيكيه وه بنين، خو
ناتوانن مانه وه و بهرده و اميى بو دايين بكن ..

نه گهر نه مشيان به نه اندازه يه كي تايهتي توانى، نهوا ناتوانن نهو گهر دپلانه
به رېنكوپنكي بجوولنين كه هميشه تازه ده بنه وه و، دينه ناو نهو بوونه وهره و،
كارى خو ياني تيدا نه بنجام ددهن!

كه وا ته زور ناشكر ايه كه هوكاره كان هر گيز خاوهنى هم شتانه
نه بوون و نين، بهلكو خاوهنى راسته قينه يان غهبرى هوكاره كانه و، نهو
كه سه يه كه وهك هم تايه ته پرووزه دهرى ده خات: ﴿مَا خَلَقُكُمْ وَلَا بِعُنْكُمْ إِلَّا

كَنْفَسٍ وَاجِدَةٍ ﴿﴾ (لقمان: ٢٨) كاروباری به دپهینانی هینده به لاوه ئاسانه که زیندوو کردنه وهی هموو بوونه وهرانی سهر زهویی وهک زیندوو کردنه وهی ته نیا میشتیک پی ئاسانه و، دروستکردنی وهرزی به هاریشی به لاوه وهک ئاسانی به دپهینانی تاقه گولیک وایه..

چونکه له بهر ئه وهی خواهنی فهرمانی "کن فیکون"ه، ئه وای پیویستی به "کۆ کردنه وه" نی یه!!

ههروهها له بهر ئه وهی هموو به هاریک، جگه له مادهی توخه کانی بوونه وهره له ژماره نه هاتوو کانی به هار، هه ره و خواوهنده خۆی سیفەت و شکل و شیوه شیان له نه بوونه وه دروست ده کات..

ههروهها له بهر ئه وهی پلان و نموونه و پپرست و نه خشه ی هموو شتیك له زانستی ئه ودا دیاری کراوه ..

له بهر ئه وهش که هموو گهردیله کانی بوونه وهر ته نها له باز نه ی زانست و توانستی ئه و خوایه دا ده بزوین..

له بهر هموو ئه مانه، ئه و خوایه ویستی له ههز شتیك بیست به میاره ی چاوتروو کاندنیك و به وپه ری ئاسانی له نه بوونه وه به دیی ده هینیت و، هه یج شتیك ناتوانیت به نه ندازه ی گهردیله به گیش له و کاره ی که پیی سپیراوه لابادات. ده بیینیت هه ساره گه رۆ که کان ده بن به سوپایه کی گوپرایه لی پنگوپیک و، گهردیله کانیش ده بن به سه ربازی ملکه چی فهرمانه کانی ئه و.

جا له بهر ئه وهی هه موویان به پیی زانست و توانستی ئه زه لیی ئه و خوایه ده رۆن و ده جووتنه وه، ئه وانی به چاوتیکی سووک و بچووک و گرنگی پی نه دان سه ری هه یج کام له و ئاسه واران هه بکرنیت که به و توانسته دینه و جوود، چونکه "میش"یک که سه ره به و توانسته خوایه بیست "نه مروودیک" له ناو

دهبات و، "میرولوه" یهك كۆشكى "فدرعونيك" ده پرووخیئیت و تۆوی سنهوبه ریش - كه تابلینی بچوو كه - نهو درهخته سنهوبه ره له سهر شان هه لده گریت كه ده لئی چپایه کی گهوره و زه به لاجه!

جا وهك له گه لئی په یامدا ئه م راستی په مان چه سپاندووه، لیژه شدا، دروپاتی ده كه پنهووه و، ده لئین:

ههروهك سهر بازینکی سهر به ده و تهت ده توانیئت به هۆی نه پینی ئه و "په پهنندی بوون" ه ی به ده و ته تهوه، چهنه کارینکی ئه و تۆ ئه بجم بدات كه به سهدان جاریش له وزه ی خۆی گهوره تر بیئت، وهك ئه وه ی كه له م پئی په وه سهر کرده یه کی گهوره ی دوژمن دیل بکات..

به هه مان جۆر، هه موو شتیکی سهر به و توانسته ئه زه لی به ی خواوه ندهش، سه د هه زار جار له و هۆکاره سروشتی پانه زیاتر، ده بیئت به سه ر چاره ی موعجیزاتی ورده کاری و سنه تی خواوه نده.

به پوختی:

ئه و ورده کاری به ناوازه و ئاسانی به په هابه ی كه له به دیه پینانی هه موو شتیكدا هه ن، پینكه وه ده ری ده خه ن كه ئه و به دیه اتوووه جی ده ست و ئاسه وارینکی خوا ی خواوه ن زانستی گهوره و توانستی ئه زه لی به. ده نا شتیکی سه د له سه د مه حاله و، ته نانه ت له سنوو و بازنه ی ئیمكان به ده ره كه به بی ئه و توانست و زانسته هه چ شتیك بتوانیئت له "نه بوون" وه بیته جیهانی "بوون"!

به م جۆره، ئه م به لگه یه كه تابلینی قوول و ورد و تاپیشلیتی به هیز و ئاشکرابه، توانی "ده روونی سهر كه شم" ده مكو ت بکات، كه بوو بوو به قوتابی به کی کاتیی شه پتان و، وه کیلینکی گو مپایان و پیره وانسی پئی

فلسفه، به راده پهك كه - سوپاس بؤ خوا - ئيمانتيكي دامه زراوى هينا و،
وتى:

به لنى، ده بنى من به ديهنر و پهروه دگار يكم هه بئت كه به چو و كترين
خورپه و خه ياله كانى دلتم و ناديار ترين پارانه وه و ئومده كام ببيستى و..
خواه نى ده سته لاتىكي هينده ره ها بئت كه شار اوه ترين پيوستى به كانى گيانم
جئى به جئى بكات و.. هم دنيا گه و ره بهش به گور بئت به دنيا به كى تر، تاكو
به ختيا رى هه ميشه بيشم له و دوار پوزه دا پئى به خشيت، دواى نه وهى كه هم
دنيا بهى هه لگرت و دوار پوزى هينا به جئى..

نه و پهروه دگار هه وهك ميشيك به دى ده هينيت، ئاسمانه كانيش
دروست ده كات.. هه وهك به چاوى "خور" پرووى گه شى ئاسمانى
پاز اندووه ته وه، به گه رديلهش بيليله ي چاوى منى پاز اندووه ته وه..
ده نا گه كه سينك نه توانيت ميشيك به دى به هينيت، هه رگيز ناشتوانيت
ده ست له ختو وهى دلتم و هه ر بدات و، گوئى له نزا و پارانه وه كانى گيانم
بئت.. نه و كه سهى نه توانيت ئاسمانه كان به دى به هينيت، ناشتوانيت
به ختيا رى هه ميشه بيم پئى به خشيت.

كه واته پهروه دگارى من ته نها نه و كه سه به كه گوئى له ختو وهى
دلتم و، ته نانه ت پئى نمايى و چا كسازى ده كات.

نه و خوا به هه وهك له ما وهى پهك سه عاتدا ئاسمان له هه ور پر ده كات و
پاشان خاليشى ده كاته وه.. هه ره نه و خوا به، هم دنياش ده گور بئت به و دنيا و،
به هه شت ئا وه دان ده كاته وه و ده رگا كانى ده خاته سه رپشت و، پئىم
ده فهر موى:

"وه ره بپوزه ژووره وه!"

ده سا برايانی پيرم!

ئەي ئەو كەسانەي كە وەك من - بەهۆي بەدبەختي دەروونی
سەر كەشەو - بەشێكي تەمەنيان لە بەهەلە بردني زانسته يياني يە كان و
شەو زەنگي فەلسەفەي تاريكدە بەسەر بردووە!

باش بزانی ئەو فەرمانە قودسی يە: (لا اله الا هو) كە هەميشە قورئانی
پیرۆز دووپاتی دەكاتەو، پایەهە كی ئیمانی هیندە راست و توندوتۆڵ و
دامەزراره كە هەر گیز لە جیبی خۆیدا نابزویت و جیبی پێ لێز نايبت، چونكە
هەموو تاریکی بەك دەرهوینیتەو و زامە مەعنەوی یە كانی مرۆفیش تیمار
دەكات.

گێڕانەوێ ئەم پروداوێ دوور و درێژەش لە نیوان بابەتە كانی هیوا و
ئومیدی پیرمدا، بەدەست خۆم نەبوو. بەلكو لە ترسی وەپس بوونی خوینەر
هەر حەزم لە نووسینیشی نەبوو. بەلام دەتوانم بڵێم: ئەمە لە دەست خۆمدا
نەبوو، بەلكو پینم نووسرا!

بەهەر حال.. با پرۆینەو سەر باسە كە ی خۆمان:

بەلێ، نەفەرەت كردنم لەو ژيانە رازاوێ دنيايەي ئەستەمبوولم - كە لە
پروا ئەتدا لەزەت و خۆشحالی بوو - بەو جۆرە بوو كە باسمان كردو، لە
ئەنجامی ئەو پروانین و تیفكرینەو بوو كە لە دواي پینینی تالە موو
سپییە كانی سەر و پیرشم و، دواي پێ وەفایی هاوړی دلسۆزە كەم، پرووی دا.
ئیت "دەروون" م لە بری ئەو چیژە دنيايی و ماددی یانەي كە پێشتر پینان
خەلە تا بوو، بە دواي چیژە مەعنەوی یە كاندا دەگەراو، سۆراخی ئومید و
نوورێكي بۆ ئەم پیری یە دە كرد كە سارد و سەر و قەبە و قورس دەردە كەوینت
لە بەرچاوی پێ ناگایاندا، تاكو تین و گەرموگورپی پێ بەخشیت!

همزاران شوکر و سوپاس بژئو خوابه‌ی که پرنمایه‌ی کردم‌ئو چپژه
 راسته‌قینه هم‌میشمیانه له: (لا إله إلا هو) و نووری "ته‌وحید" دا بدؤز مه‌وه، له
 بره‌ی ئه‌و چپژه دنیا‌ییه بئی ناکامانه‌ی که هیچ راستی و تامنکیان نی‌یه..

مه‌روه‌ها سوپاس بژئو خوابه‌ی که په‌زای پهری له لا شهرین کردم و، له
 گه‌رمایی و پروناکیی پهریدا حه‌واندمیه‌وه. به پنج‌ه‌وانه‌ی پهری گو‌م‌پ‌ایان که
 تابلتی سارد و سه‌ر و په‌زا گرانه!

به‌لتی براییام!

ماده‌م ئیوه‌ خاوه‌نی ئیمانن و، نوپژ و پارانه‌وه‌شتان همه‌ (که پتر ئه‌و ئیمان
 ده‌گه‌شیننه‌وه و پهره‌ی بئی ده‌ده‌ن)!

ئه‌وا ده‌توانن وه‌ک لای‌یه‌کی هم‌میشمی سه‌ری پیری‌یه‌که‌تان بکه‌ن، له‌و
 پروه‌وه که لای‌یه‌کی هم‌میشمی بئی به‌ده‌ست ده‌هینن. چونکه له‌ راستیدا
 پهری سارد و سه‌ر و قه‌به و تازیک و ناشهرین و ئازار به‌خش، ته‌ئها پهری
 گو‌م‌پ‌ایانه، به‌لکو سه‌رده‌می لای‌یشیان به‌همان شیوه‌یه!

که‌واته با هه‌ر ئه‌وان له‌ شین و گزیاندا بئی و، هه‌ر ئه‌وان ناخ و داخی
 که‌سه‌ر و حه‌سه‌ره‌تیان لئی به‌رز به‌یته‌وه و، به‌لتین:

به‌داخه‌وه! چه‌یمان به‌خۆمان کردا

به‌لام ئیوه‌ی پهری باوه‌ردار و به‌په‌ژ ده‌بئی هه‌رده‌م له‌ شوکرانه‌ی خوای
 گه‌وره‌دا بئی و، به‌وه‌په‌ری شادی و خۆش‌حالی‌یه‌وه به‌لتین:

"الحمد لله على كل حال!"

□ ئومیدی دوازه‌ده‌هم:

له‌و کاته‌دا که به‌ته‌نیایی له‌ "بارلا"ی سه‌ر به‌پاریز گای "ئیسپارته"
 ده‌ژپام و، به‌ده‌ست ئه‌و دیلی‌یه‌ ئازار به‌خشه‌وه ده‌تلامه‌وه که بئی ده‌وت‌ریت:

"په هنده يی" (دوور خراوه يی) و، ټيکه لټی خه لکی و ته نانه ت نامه
گزرېنه و ه شم له گه ل هر که سينکدا لني قه ده غه کرابوو، سه ره پرای
نه خوښی و پری و غه رېیې خوښم..

له م کاته دا که من گرفتاری له م حاله بروم و خه م و خه فته تی تالم له
ده ست ده چه شت، نوورنکی دلده ره وه و دره خشام له سه رنج و نه ينی په
ورده کانی قورثانی پرؤزه وه لني دهر که وت، که خواي گه وره به ميه ره بانېی
خوښی پنی ده به خشیم و پنی پنی پروناک ده کرده وه بؤم.

منیش ټیډه کوښام که به هڅی له و نووره وه ته شکه بجه و بارو دوڅه
نازاره خشه که م له پری خوښم به رمه وه، به راده په ک که توانیم له و پنی په وه
شار و خزمان و خوښه و يستانم له بهر بچېته وه، ته نه ها په کيک له و
خوښه و يستانه نه يیت که - به داخه وه - هر گيز له يادم نه چوو، له ویش
"عه بدورپره حمان" ی برازام بوو.. که له راستيدا کوپری معنه وه و هاوپرني
نازا و قوتايی دلسؤزم بوو، نزيکه ی حهوت سالیس ده بوو ليک دابرا بووین.
نه شمده زانی له کوښی په تا به هر جوړيک بووه نامه ی بؤ بنيرم و قسه ی
له گه لدا به کم و، پيکه وه هاو به شی خه می په کترين. هر وه که ته ویش جينگای
منی نه ده زانی هه تا يیت بؤ لام و بؤ دلدا نه وه و خزمه تکر دم لني بهر پت..

به لني، له م پری په مدا گه لني پيوستم به په کيکی ټيکوښه ر و راست و
راستگزی وه ک "عه بدورپره حمان" هه بوا

رؤژنيکیان له نا کاودا نامه په کيان دايه ده ستم.. هر که هه لم پچپری سه ير
ده که م هم نامه په که سيټی "عه بدورپره حمان" ی به ته وای پتوه دياره.

(به شيک له و نامه په له مه کتووی بیست و حه و ته مدا دانرا، به شيو په به ک

که سنی کهرامت دهر ده خات).

له راستیدا هم نامیه زور گریاندمی و تا ئیستاش هر ده مگریښت!
چونکه "عبدالپرر حمان" له نامه دا دهری برپیوو که به ته وای دهستی له
چیوه دنیاییه کان و له هموو خۆشی و لهزه تیکی هه لگر توه و، نووسیوو
که ته وپه پری ئاواتی ته ویه بگاته لای من و له پیریمدا چاودیریم بکات
هر وهك من له کاتی منائی ته ودا چاودیریم ده کرد. تا کو به قه له مه
کارامه که ی له کارمندی و هر کی راسته قینه ی هم دنیاییه مدا یارمه تیم
بدات، که بریتی یه له بلاو کردنه و ی پاز و نهینی یه کانی قورئانی پرۆز. جگه
له مهش داوای "سی" په یامی کردبوو که بۆ بنیرم تا کو به خۆی و
یارمه تیده رانیوه له هه ریه که یان "سی" دانه بنووسنه و!

هم نامه یه به هیوایه کی توندوتۆل منی به دنیاوه به سته ووه و، له بهر خۆمه ووه
ده موت:

(وا من قوتایی دلسوز و ئازا و زیرهك و به و هفای خۆم دۆزی یه ووه، ته و
که سه ی که په یوه ندیی نیوانمان له په یوه ندیی نیوان باوک و کوپ گه لئ به هیزتر
بوو. وادۆزمه ووه و، ئاشکراشه که دیت بۆ لام بۆ چاودیری کردم).
هم هیوایه هرچی ئازاری دیلی و ته نیا بالی و غه ربیی و پیری بوون،
هه موویانی له بیر برده ووه!

هم نامه یه ئیمانیکي گه لئ دره خشان و به هیزی پیوه دیار بوو. وهك بلئی
کاتی "عبدالپرر حمان" نووسیویه تی چاوه پنی ته جه لی خۆی کردووه!
چونکه له و ماوه دا نوسخه یه کی له "وته ی ده هم - په یامی حه شر" ده ست
که و تبوو که سه باره ت به (ئیمان به پرۆزی دوا یی) ده دویت و چاپم کردبوو.
جا ته و په یامه به وینه ی مه لته میك هه موو زام و برینه مه عنه و ی یه کانی ماوه ی
حه وت سالی رابوردووی ته و ی تیمار و ساپز کردبوو.

له پاش نزیکه‌ی دوو مانگ که من لهم هیوایه‌دا ده‌ژام و، چاوه‌پئی گه‌یشتنی "عه‌بدوپرره‌حمان" بووم، تاکو پیکه‌وه ژیانیکی پر له به‌ختیاری له دنیادا به‌رینه‌ سهر، که‌چی له نا‌کاودا ده‌نگوباسی مردنی هات!!

ئهم ده‌نگ و باسه‌ وه‌ها راپته‌کاندم که تا ئیستا و به‌ دریزایی ئهم پینج ساله‌ی مردنیشی، هیشتا کاریگری و خه‌فته‌ی ههر له دلمدا ماوه‌ و، نازار و په‌ژاره‌یه‌کی هینده‌ زۆری بۆ به‌جی هیشتم که له‌و دیلی و ته‌نیابالی و غه‌ریبی و پیری و نه‌خۆشی‌یه‌ی تیایاندا ده‌تلاموه‌ گه‌لن زۆرتر و زیاتر بوو!

پیشتر ده‌موت: (نیوه‌ی دنیا تایه‌تی‌یه‌که‌ی خۆم به‌ مردنی دایکم له‌ده‌ست ده‌رچوو). که‌چی وا ئیستا نیوه‌که‌ی تریشی به‌ مردنی "عه‌بدوپرره‌حمان" ته‌واو بوو، که‌واته‌ ئیتر من هیچ په‌یوه‌ندی‌یه‌کم به‌ دنیاوه‌ نه‌ماوه‌!

به‌ئتی، ئه‌گه‌ر "عه‌بدوپرره‌حمان" له‌ ژیاندا بمایه‌، له‌ دنیا‌دا ده‌بوو به‌ جه‌مسهریک بۆ کارمه‌ندی‌یه‌که‌ی سهر به‌ دوا‌پۆژم و، دوا‌ی خۆیشم ده‌بوو به‌ باشت‌ترین جینگه‌دارم و، له‌ ماوه‌ی دنیا‌شدا هاو‌پئی‌یه‌کی به‌ وه‌فا ده‌بوو بۆم و، دلم پئی ده‌کرایه‌وه‌ و، ده‌بوو به‌ ئه‌مینداریکی دلسۆز و قوتایی‌یه‌کی زیه‌کی "په‌یامه‌کانی نور".

به‌ئتی، کۆچی دوا‌یی "عه‌بدوپرره‌حمان" سه‌باره‌ت به‌ که‌سینکی وه‌ک من - وه‌ک مرو‌فیک - له‌ ده‌ست‌چوونیکی نازار به‌خش و دل سووتینه‌ره‌!

خۆ ههر چه‌نده‌ هه‌وئینکی سه‌روم‌رم ده‌دا بۆ ئارامگرتن و خۆ‌پراگری، که‌چی رووبه‌پرووی زریانیکی هینده‌ به‌تین و ته‌وژم بووبوومه‌وه‌ که‌ هه‌موو سووچ و قوژبنیکی گیانمی گرتبووه‌وه‌. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌و دلدانه‌وانه‌ نه‌بووناپه‌ که‌ هه‌ندی جار له‌ نه‌پینی‌یه‌کانی قورئانی پیرۆزه‌وه‌ ده‌هاتنه‌ فریام، ئه‌وا که‌سینکی وه‌ک من هه‌ر گیز به‌ر گه‌ی ئه‌و گه‌رده‌لووله‌ی نه‌ده‌گرت و، ئارامی لا هه‌لده‌ گه‌را و، به‌ ته‌واوی ئۆقره‌ی له‌به‌ر ده‌بر!!

هر بهم خهفت و نازارانهوه، هندی جار دهرپو شتم بوناو هردوو شاخه چوله کانی "بارلا" و لهوئی به گۆشه گیری و تهنیایی داده نیشتم و، به وینهی فیلمی سینهما تابلو جوانه کان و دیمه نه نیانه کانی ئهو ژبانی بهخته و هری بهم به پیش چاودا دههات و دهرپو شت که له گهل قوتایی به کاغدا - له کهسانی وهك عهدوپره حمان - بردبو و مه سهر. جا ههر کات ئهو تابلویانه له بهردهم نه ندیشه مدا تیده بهرین، ههست ناسکیی پیری و غه رییم ئه وهندهی تر له هیزی بهر گیری کهم ده کردمه وه، پتر وهی دهرپو و خاندم و، زیاتر ههستی ده بزواندم!

به لام له نا کاودا به کیك له نهینی به کانی ئایه تی: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَئِذَا الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (القصص: ۸۸) هینده به ئاشکرا و پروونی له پرووی دلمدا دهر کهوت که هانی دام دوو جار "یا باقی أنت الباقي" له بهر خۆمه وه دوو پات بکه مه وه و، به مهش دلم به ته وای کرایه وه.

به ئی، به هزی نهینی ئهم ئایه ته پیرۆزه وه و، له نیوان ئهو هردوو شیوه چوله دا و، له گهل ئهو دهر وونه پر نازاره دا، خۆم له لای سهرووی سنی تهرمی گه وره دا بینیه وه، وهك له په یامی "پلیکانه ی سوننه ت" دا ئاماژه م بۆ کردوو وه:

یه کهم: خۆم وهك کیلی گۆرپنك هاته پش چاو، که په بنجا و پینج سه عیدی مردووی ماوه ی ژبانی منی تیندا ئه سپه رده ی خاک کرابوون، به دریا بی ته مه نم که خۆی له په بنجا و پینج سال دا بو!

دوو هه م: خۆم به وینه ی زینده وه رنکی به چوکی وهك "میرووله یهك" ده بینیه که به سه ر پرووی ئهم چه ر خه دا دهرپو شت، که له جینی کیلی گلکۆی تهرمه گه وره که ی گرۆی مروغه، ههر له ئاده م پیغه مبه ره وه - دروودی له سه ر بیست - تا ده گاته ئیستا.

سی همم: به هؤی نهینیی ئەم ئایه ته پیرۆزه وه مردنی ئەم دنیا گه ورهیم له پیش چاودا بهرجهسته بوو، وهك ئەوهی كه هه موو سالیك - به وینهی مردنی مرۆف - چه نندین دنیای گه پڕۆك ده مریت و به تازه بوونه وهی سال، سالی پینشوو كۆچ ده كات.

كاتنی كه من لهم حاله دا بووم، و اتا ئاماژه بیه كهی ئایه تی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ (التوبة: ۱۲۹) هات به فریامه وه، نوورینکی نه كوژاوهی هینا به هانامه وه، ئەو خه م و په ژاره زۆرهی كه له مردنی "عه بدو پره حمان" وه تووشم بوو هه مووی ره وانده وه، دلنه وایی راسته قینهی پنی به خشیم.

به ئنی، ئەم ئایه ته پیرۆزه پینی سه ماندم كه ماده م خوا هه یه، ئیتر ئەو خوا به جینی هه موو شتیكمان بۆ ده گریته وه، بوونی ئەو سه روزیادی بوونی هه موو شتیکی تره. چونكه ده ر كه وتنی چاودیری و عینایه تیکی ئەو جینی هه موو جیهان ده گریته وه، تاقه تیشكینکی نووری ئەویش ژیانینکی وا به و سی تهرمه ده به خشیت كه ده ری ده خات ئەوانه تهرم نین، به لكو بریتین له وانیهی كه ئه رکی فه رمانبه ری بیان لهم سه رزه وهی به دا كۆتایی پنی هینا وه و بۆ جیهانینکی تر كۆچیان كردووه.

له بهر ئەوهی ئەم نهینیی و حیکمه ته مان له "بریسکهی سی همم" دا پروون كردووه ته وه، به پنیوستی نازام لیبه دا زیاتر پروون بکریته وه، به لام ئەوه نده ده ئیم كه:

ئەو شتهی بوو به هؤی ره وینه وهی سه رجه می داخ و خه فه ته زۆره كانم ته نها دوویات كردنه وهی دوو جاره ی "یا باقی أنت الباقی" بوو، كه واتای ئایه تی پیرۆزی: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ لیک ده داته وه.

بۇ پروونکر دنه وهی نهمه، ده لیم:

کاتی که بۇ یه کهم جار "یا باقی أنت الباقي" م وت، ههستم کرد به وینهی
 نهشتهر گهری له دهر ووغدا تیماری نهو برینه معنه وهی به زورانده کریت که
 به هوی تهواو بوونی دنیا و کۆچ کردنی خۆ شه ویستانی وهک
 "عه بدور پرهمان" وه له دلما پهدا بو بوون..

به لام بۇ جاری دووهم پرستهی: "یا باقی أنت الباقي" بوو به مهلهه میک و
 گشت نهو برینه نهی بۇ سارپژ کردم. نهویش به تپرامان لهم واتایهی خواره وه:
 (کی دهر وات با پروات | خۆ تۆ هر ده مینیته وه | تاقه دره وشانه وه یه کی
 میهره بانیی تۆ سه روزیاده بۆ هه موو شتیکی فانی و براره. ههروه ها مادهم تۆ
 ههیت، تیر نهو کهسهی که به هوی باوه رهینانی پیت و گوپرایه لیبی بۆ
 نایینه کهت - که ئیسلامه - په پوهندیی به تۆوه ههیه، له ههچ شتیکی کهم
 نییه و هه موو شتیکی ههیه. نه مان و رۆیشن و مردن و نه بوونیش، هه موویان
 په ردهی تازه کردنه وه و هۆکاری گهشت و گوزارن به ناو چه ندین جی و
 شوینی جیا جیادا)

تیر بهم بیر کردنه وهیه، نهو حالته رۆحی به خهفت به خش و سامناک و
 تاریک و سووتینه رانهم نه مان و، خۆ شحالی یه کی پرووناک و به له زهت و
 خه مره وین جینی گرتنه وه و، ئنجا دل و زمانم و ته نانهت هه موو خانه و
 گه ردیله یه کی جهسته شم - به زمانی حال - ده ستیان کرد به وتنی: "الحمد
 لله" و سوپاسکردنی خوای گه وره.

یهک له ههزارانی نهو تیشکی میهره بانیهی خواره ندم بهم جۆرهی
 خواره وه لئی دهر کهوت:

کاتی بهو خهم و په‌زارانه‌وه له خه‌فه‌تگای ئه‌وه هرد و شیوانه‌وه گه‌رامه‌وه بز "بارالا"، لاویک به‌ناوی: "مسته‌فا قوله ئونلی" هات بزلام و، چه‌ند پرسیارنکی فیهی ده‌باره‌ی نوێژ و ده‌ستنوێژه ئاراسته‌کردم..

خۆ هه‌ر چه‌نده‌ من له‌و کاتانه‌دا پیشوازیم له‌هیچ میوانیک نه‌ده‌کرد، که‌چی وه‌ک ئه‌وه‌ی رۆحم "ئیخلاص"ی ناو رۆحی ئه‌وه‌ی لاوه‌ی خویندیته‌وه و "به‌هسته‌ی پینش پروودان" هه‌ستی به‌ئاینده‌ی ئه‌م لاوه و خزمه‌تگوزاری به‌کانی بز په‌یامه‌کانی نور^(۱) کردییت، پیشوازیم لێ کردو، به‌میوانیکی خۆم وه‌رم گرت^(۲).

(۱) "عه‌لی به‌بجکۆله"ی برای ئه‌م "مسته‌فا" به‌راستی سه‌لماندی که "عه‌بدوپرره‌حمان" ئه‌که بز خۆی! چونکه به‌ته‌نها خۆی و به‌قه‌لمه‌ جوان و کارامه‌که‌ی هه‌وت سه‌د نوسه‌خی له‌ په‌یامه‌کانی نور نوسی‌یه‌وه. جگه‌ له‌وه‌ی که‌ چه‌ندن "عه‌بدوپرره‌حمان"یشی پینگه‌یاند. (دانهر)

(۲) به‌لێ، ده‌رکه‌وت ئه‌م لاوه نه‌ک هه‌ر شیای و وه‌رگرت، به‌لکه‌ر شایسته‌ی پیشوازی لێ کردیته^(*). (دانهر)

(*) (ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌ی پرووداویکه‌ بز ده‌رخستنی راستیی ئه‌وه‌ فرمایسته‌ی مامۆستام ده‌بگه‌ر مه‌وه که‌ ده‌لێت: مسته‌فا - که‌ به‌که‌م قوتایی په‌یامه‌کانی نوره - شایسته‌ی پیشوازی لێ کردنه:

رۆژیک له‌ پینش "عه‌ره‌فه"دا مامۆستا ئاره‌زووی له‌گه‌شت و گه‌ران بوو. له‌به‌ر ئه‌وه، منی نارد تاکو سه‌پینکی بز ئاماده‌بکه‌م. منیش پینم وت: تۆ مه‌یه‌ره‌ خواره‌وه‌ بز داخستنی ده‌رگا که، من دایده‌خهم و له‌ ده‌رگای پشته‌وه‌ ده‌رۆمه‌ ده‌ره‌وه. وتی: نه‌خیز، هه‌ر له‌وه‌ ده‌رگایه‌وه‌ بچۆره‌ ده‌ره‌وه، ئیتر که‌ من دا به‌زیم ئه‌ویش له‌گه‌لمدا دا به‌زی به‌ خواره‌وه‌ و که‌ من رۆژشمه‌ ده‌ره‌وه‌ ده‌رگا که‌ی به‌ کیلۆن داخست و سه‌رکه‌وته‌وه‌ بز زووره‌ که‌ی خۆی بز پالکه‌وتن.

پاشان ئه‌م "مسته‌فا" به‌له‌گه‌ل حاجی عوسماندا هاتبوون. مامۆستاش له‌و کاتانه‌دا، به‌تایه‌تی دوو میوانیش، زۆر دوور بوو ئیتر نایان بدات برۆن بز لای.. به‌لام ئه‌م "مسته‌فا" ناو بره‌وه‌ هه‌ر که‌ گه‌هشتیوه‌ لای ده‌رگا که، له‌وه‌ ده‌رگایه‌ به‌زمانی حال پینی وت: مامۆستام ناساغه و توانای میوانداری نی‌یه، به‌لام من خۆم ده‌که‌مه‌وه‌ بۆت! ئیتر ئه‌وه‌ ده‌رگا داخراوه‌ کرایه‌وه‌ لێ!

به‌لێ، فرمایسته‌که‌ی مامۆستام گه‌لێ راسته‌ که‌ ده‌لێت: "مسته‌فا شایسته‌ی پیشوازی و وه‌رگرتنه". چونکه هه‌روه‌ک ئاینده‌ شایه‌تی له‌سه‌ر ئه‌م راستی به‌دا، ده‌رگای خانووه‌ که‌شی به‌ هه‌مان جۆر ئه‌وه‌ شایه‌تی به‌ی دا! (خه‌سه‌وه).

پاشان بۆم دهر كهوت كه خواى گهوره هم لاوهى له برى
 "عهبدوپرپه حمان"ى جىگه دارى راسته قينه م پئى به خشىوم و، كردى به
 ههولدهرى بئى وچانى پىنگاى خزمه تكدردنى "په يامى نور".

خواى گهوره ناردنى هم "مستهفا"پهى كرد به نمونه كه بۆ به خشىنى
 "سى" كهس له هاوچه شنى "عهبدوپرپه حمان"!
 وهك بلتى خواى گهوره به فرموى:

من تنها "عهبدوپرپه حمان" يكم لئى سه نديتهوه، به لام له برى هم،
 چه نده ها كه سى وهك هم لاوهت ده ده منى كه بئى وچان لهو فرمانبه رى به
 ئايىنى به بهرزه دا ههول ده دن و، بۆت ده بن به چه ند قوتابى به كى به وه فا و
 برازاي دلسۆز و كورپى مه عنهوى و برايانى به پىز و هاوپئى گيانفیدا و
 تىكۆ شهر.

به لئى، زۆر سوپاس بۆ ئه و خوايه، چونكه سى دانه "عهبدوپرپه حمان"ى
 وهك هم لاوهى بئى به خشىم!

له م كاته دا پرووم كرده دلم و پىم وت:

(ئهى دلى برى ندار و چاو پر له فرمىسكم!

خۆ به چاوى خۆت هم نمونه بهت بىنى و، برينه ناسۆره شاراوه كانت پئى
 تىمار كرد. كه واته ئۆقره بگره و، دلتىابه كه هه ر ئه و خواوه نده سه رجه مى
 برينه كانى ترىشت بۆ ساپىز ده كات و له ئازارىان پزگارت ده كات).

ئهى خوشك و برايانى پىرم!

ئهى ئه و كه سانهى كه - وهك من - له پىرىدا خۆ شه وىست ترين منال و

پۆلهى خۆيان له ده ست چووه، يان خزمىكيان كۆچى مالتاوايى كردوه!

(همهى كه خه سه ره و نوو سىويه تى راسته و، دهرگای خانووه كه م له برى من "مستهفا"ى
 وه رگرت و پىشوازيى لئى كرد!) (دانه ر)

ئەي ئەو كەسەي كە "پېرى" ئەركى سەرشانى قورس كرددووه و، لەگەڵ ئەوه شدا نالە و خەفەتى جودايى لەسەر خۆى كۆكردووه تەوه!
 وا بۆ خۆتان حالى پەريشاني متان زانى و بۆتان دەر كەوت كە هەر چەند ئەو حالەي مەن بە چەندىن جار لەو بارە ناسۆر و پەشيۆه ي ئيوه زياتر و بەهيزتر بوو، كەچى ئەم ئايەتە پيرۆزه هات بە فريا و هانامهوه و، بە ئيزنى خواي گەوره هەموو پەريشاني و زامە كاني منى سارپۆز كردد.

خۆ گوماني تيدا نى يە كە دەرمانخانە پيرۆزه كەي قورثاني پيرۆز پەرە لە چارەسەر و دەرمانى هەموو نەخۆشى يە كاتتان. جا ئەگەر توانيتان لە پرى "ئيمان" هوه سەرى لى بدەن و، بە "پەرسش" تيمارى خۆتان بکەن، ئەوا بى هيچ گومانىك قورسى و خەم و خەفەتە كاني پېرى لەسەر شانتان دەرەوينيئەوه.

هۆي دريژەدانيش بە نووسيني ئەم باسە، تەنها بۆ ئەوه يە كە تەكاي دوعاي خيەر و زۆرتان لى بکەم بۆ "عەبدوپرەحمان" ي خوالينخۆشبوو. هيوادارم لە دوور و دريژى يە كەي بيزار نەبن.

مەبەستيشم لە گيپرانەوه ي زامە سامنا كە ناسۆرە كەم بەم شيۆه پەر لە خەفەت و ئازارە - كە لەوانە يە زامى ئيوهش بکولينيئەوه - تەنها بۆ پروونكر دنەوه ي شيفاي بى وينە و نوورى دەرەخشاني دەرمانە كاني قورثاني پيرۆزه.

□ ئوميدى سياز دەهەم: (۱)

لەم ئوميدەدا لە بارە يە كيك لە تابلۆ گرنگە كاني بەسەر هاتى ژيانم دەدويم. تەكام و ايه دوور و دريژى يە كەي بيزارتان نەكات.

(۱) پروودانى كارەساتى ئەو قوتابخانە يە كە لەم ئوميدى سياز دەهەمەدا باس كراوه، پيش سياز دە سال پرووى داوه. ئەمەش "ئەوافوق" يكي جوانه! (دانەر)

دوای تهوهی که له جهنگی په کمی جیهانی له دیلی پروسه کان دهر باز بووم و گه پرامهوه بؤ تهسته مبول، نزیکهی سئ سال بؤ خزمه تکردنی ئاین له "دار الحکمة الإسلامية" دا مامهوه..

به لام به پرنمای قورئانی پررؤز و، هیممتهی شیخی گهیلانی و، بیدار بوونهوه به پیری، له ژیانی شارستانی تهسته مبول بیزار بووم و تهو ژیانه کؤمه لایه تی په ره نگیسه لئ بیزرا. ئنجا تهو تاسه مهندی بهش پنی دهوتریت "دهردی غه ربی" هانی دام که پرؤمهوه بؤ شاره کهم. چونکه ده موت: مادهم ههرده مرم، ده باله شاره کهی خؤمدا بمرم! بهم جوړه پرؤشتمهوه بؤ "وان".

له وئ پینش هه موو شتیک پرؤشتم بؤ سهردانی قوتابخانه کهم که ناوی "خوپر خوپر" بوو.

بیینم له ده می داگیر کردنی تهم شاره دا له لایه ن پروسه کانه وه، تهرم نه کان قوتابخانه کهم و خانووه کانی تهم شاره یان سووتاندووه! ئنجا سهر کهوممه سهر قه لا به ناوبانگه کهی "وان" که تاشه بهردیکی زه به لاجه و قوتابخانه کهم پرسته وخؤ له ته نیشته و داویننی تهو قه لایه دا بنیات نرابوو..

لهم کاته دا تارمایی هاوه ل و برایانی پرسته قینه م، له قوتاییانی قوتابخانه کهم، به پینش چاودا ده هات و ده چوو که حهوت سال بوو به جیم هیشتبون!

تهوه بوو دوای پروودانی تهو کاره ساته سهخت و ناهه مواره، هه ندئ لهو هاورئ گیانفیدا پانه م له پرستیدا شهید بوو بوون و، هه ندیکی تریشیان پله ی شهیدی مه معنوی یان به ده ست هینا بوو. که ته مدم دی، خؤم پنی رانه گرا و به کول دامه گریان!

پاشان رۆژشتمه سەر لوتکه‌ی ئەو قەلایە، که به ئەندازە‌ی هەردوو منارە که بەرز بوو و بەسەر قوتابخانە که مەدا دەپروانی. لەوئی دانیشتم و کهوتمه بیر کردنەوه و تێپرامان..

جا لەبەر ئەوه‌ی من لەوئی تەنیا بووم و، هیچ شتیکیش نەبوو پێی یاد کردنەوه‌ی ئەو رۆژگار انەم لێ بگریت و، لە خۆیشمدا ئەندیشەم بەهێزە.. ئەوا بە بیر و ئەندیشەم گەر امه‌وه بۆ هەشت سال پێشتر و یادی ئەو کاتانەم کردەوه که لەوئی بەسەرم بردبوون..

بیینم لە ماوه‌ی ئەو هەشت سالەدا گۆرانیکی گەلنی گەوره بەسەر ئەم شارەدا هاتوو! تەنانەت هەر که چاوم دە کردەوه هیندە گۆرانیکاریم بەدی دە کرد که دەتوت چەرخیک بە خۆی و رووداوه کانیه‌وه بەسەر ئەم شارەدا تێپەرپه‌وه! چونکه سەنتەری ئەم شارە مەزنە‌ی دەورانده‌وری قوتابخانە کهم - که لە تەنیشتی ئەو قەلایەدا بوو - سەرانسەر سووتینرا بوو، یان بە تەواوی کاول کرابوو!

ئەجا بە خەم و پەژارە‌یەکی زۆره‌وه سەیرینکی ئەم دیمەنەم کرد و خەفەتینکی گەلنی زۆرم پێن خوارد، چونکه جیاوازی‌یەکی یە کجار گەورەم لە نێوان ئێستا و ئەوسای ئەم شارەدا دەبینی! وەك بلیی دوو سەد سالی پەبەقی بەسەردا تێپەر بووبیت!

زۆر بە‌ی ئەو کهسانە‌ی که ئەم خانووانە‌یان ئاوه‌دان کردبووه‌وه دۆست و خۆشه‌ویست و ئازیزانی من بوون. که چی و ئێستا هەندیکیان بە کۆچ کردنیان لەم شارە، تیاچوون و تالیی کۆچکردنیان چەشت، خوای گەوره بە سۆز و میهره‌بانیی خۆی لە هەموویان خۆش بییت. چونکه جگه‌ له گەرەکی ئەرمەنەکان، سەرانسەری شار و سەرجه‌می خانووی موسلمانەکان کاول کرابوو!!

هوه ننده له ناخی دلمهوه خهفته تم بهو دهمنه خوارد که نه گهر هزار چاوم
 بیوایه به هر هه موویان فرمیسکم هه لده پرشت!
 بیشتر وام ده زانی به گهرانه وم بۆ شماره کم له غه ربیی پزگارم ده بیست.
 که چی - به داخه وه - دلته زینترین جزوری غه ربییم له شماره که ی خۆمدا به دی
 کرد!

چونکه به سهدان که سم ده بیینی له قوتایی و خۆشه ویستانی وینه ی
 "عه بدور پره حمان" ی ناویراو له ئومیدی دوازده هه مدا له وانهی که
 په یوه ندی به کی رۆحیی توندوتولمان له نیواندا بوو، ده بیینی هه موویان
 که وتوونه ته ژیر خاک و داروپه ردوی که لاهوی هم شماره و، تنها
 شوینه واری خانوو کانیا نهبی هیچی تریان بهر چاو ناکه ویت!
 له بهردهم هم تابلۆ خه منا که دا، ناوه رۆکی نهو و ته بهم له بهر چاودا
 بهر جهسته بوو که له میژه له یادم ماوه و زووتر به ته وای لییی تی
 نه ده گه بیستم، که ده لیت:

لولا مفارقة الأحباب ما وجدت لها المناسيا إلى أرواحنا سبلاً^(۱)

واته زۆر به ی نهو شتانه ی که مرؤف ده فه وتینن: جودایی خۆشه ویستانه!
 به لئی، هیچ شتی که به وینه ی هم کاره ساته ی باسم کرد، نازاری نه داوم و
 نه بیخستوومه ته گریان! خۆ نه گهر یارمه تیم له "قورنایی پیروز" و "نیمان" وه
 بۆ نه هاتایه، نه و نهو خه م و په ژارانه سه روزیادی نهو بوون گیانم بکیشن!
 به چاوی خۆم تابلۆی خه منا کی نهو جوداییه م دی که هر له کۆنه وه
 شاعیران کاتن مه نزلگای دهرینی خۆشه ویستانیان به سه ره ده کرده وه،
 ده بیانیینی و فرمیسکیان بۆ هه لده پرشت.

(۱) شیری مونه بهی به. پروانه: (دیوان المنی) ص ۱۷ نشر دار الجلیل - بیروت. (وه رگیز)

تېر ھاۋدەم لە گەل "چاۋ" مدا "دل" و "گيان" يشم بە ۋىنەى كە سىك پاش
دووسەد سال گەر اپىتە ۋە بۇ شوپىنە ۋارى مەنزىلگاي خۇشەۋىستانى، بە كۆل
دەستيان داپە پىرمەى گىريان!

لەم كاتەدا بە ۋىنەى دىمەنە كانى فىلمى سىنەما، بەك لە دواى يەكى لاپەرە
جوان و بەلەزەتە كانى ژيانى رابوردووم بە پىش چاۋدا دەرۇشت، ھى ئەو
ژيانە شادەى كە بۇ نىزىكەى بىست سال لە گەل قوتابى يە بەرپىزە كاندا و ھەر
لەم جىگايەدا بىر دېۋومە سەر كە پىشتر شوپىنكى ئاۋەدان و خۇش و پىر لە
شادمانى بوو، كەچى وائىستا جگە لە كەلاۋە و شوپىنە ۋار ھىچى تىرى لى
بەدى ناكىرت!

كاتىكى زۆرم لە تىرمان و سەرنجدانى ئەو تابلۇيانەى ژيانم بىردە سەر.
ھەر لەو كاتەدا سەرم لە خەلكى ئەم دىنبايە سوور دەما كە چۇن خۇيان
دەخەلەتېن و، بەچى يەۋە خۇيان دەستخەپۇ كىردوۋە، كەچى ئەمەش ھالى
دىنبايە و، مۇرف تىايدا لە رېۋار و ميوانىك زىاتىر ھىچى تىرى يە!

ھەرۋەك بە چاۋى خۇم مەۋداى راستىي ئەو تەيەى ئەھلى حەقىقە تىشم
بىنى كە دەلېن: "دىنا غەدارە.. فىلېازە.. فانى يە.. پىي مەخەلە تىن"!
ھەرۋەھا بۇم دەر كەوت كە مۇرف چۇن پەيۋەندىي لە گەل لەش و مال و
منالى خۇيدا ھەيە، بە ھەمان جۇر پەيۋەندى لە گەل شار و ولات و تەنانەت
دىنا كەشىدا ھەيە.

لەم كاتەدا كە دەمويست بە چاۋە كانم بۇ پىرىي خۇم تىر بگىرىم،
دەشمويست بە "دە" چاۋ نەك تەنھا بۇ پىرى بەلكو بۇ مردنى قوتابخانە كەم
بگىرىم، تەنانەت ھەستەم دە كىرد كە پىۋىستەم بە "سەد" چاۋ ھەيە تاكو پىيان
بگىرىم بۇ شارە جوانە لە مردوۋ چوۋە كەم!

لە فەر موۋدەپە كى پىغەمبەردا ﷺ ھاتوۋە كە دەفەرمۇي:

هموو سهر له بهیانی په ك فریشته په ك بانگ له خهلكی ده كات و ده لیت:

"لدوا للموت و ابنوا للخراب"^(۱)

لهم كاته دا پراستی هم فمرموو دهیم نه ك به گوئی، بهلكو به چاو ده بیست! جا ههروهك نمو باره ناهه مواره منی لهو كاته دا خسته گریان، وا بیست ساله خه یالیشم هه فرمیسك هه لده پړیوت كه یادی نمو كاره ساته ده كاته وه! به لئی، پروو خانی خانووو كانی سهر لوتكه ی نمو قه لایه كه هه زاران ساله تاوه دانه و، پیربوونی شاره كه ی ژیر قه لایه كه له ماوه ی هه شت سا لدا كه ده لئی هه شت سه د سالی په به قی به سه ردا تپه ر بووه و، مردنی قوتا بجان هه كم - له داوینی قه لایه كه وه - كه جموجوول و ترپه ی ژبانی لئی ده هات و كزگی خۆشه ویستان بوو..

هموو ئه مانه، ئاماژه بۆ مردنی قوتا بجان هه ئایینی په كانی ده ولته تی عوسمانی ده كه ن و، مه زنیی معنه ویی تهرمه گه وره كه یان پیشان ده دن، ته نانه ت هم قه لایه - كه ته نه په ك تاشه به ردی گه وره په - بووه به كیسی گل كوی هم موویان! ده مبینی قوتا بیانی پیش هه شت سالی هم قوتا بجان ههیم - خوا لییان خو ش بیت - له ناو گۆره كانیاندا هاو ده م له گه ل مندا ده گرین! ته نانه ت خانووو هه لوه شاوه كانی شاره كه و دیواره پرووخواه كان و به رده په رته وازه كانی شم ده بینی هاو به شی خه فته و گریانم بوون!

به لئی، هه رشتیكم ده بینی و امده زانی له گه ل مندا ده گری! ئیژ تیگه ی شتم كه ناتوانم له وه زیاتر هم غه ربی په له شاره كه مندا هه لگریم! بۆیه ها مه سه ر ئه وه ی كه یان پرۆم بۆلای نمو ئازیزانه له ناو گۆره كانیاندا.. یان پرۆمه

(۱) رواه البيهقي في الشعب من حديث عن أبي هريرة والترمذي مرفوعاً، وأبو نعيم في الحلية عن أبي ذر مرفوعاً، وأحمد في الزهد عن عبد الواحد قال: قال عيسى عليه السلام، فذكره (الدرر المنتشرة) وانظر كشف الخفاء (٢٠٤١). (وهو كغيره، له چاهه عه ره به په كه وه)

تہ شکہ و تیکہ وہ، ہتا منیش لہوئی بؤ خؤم و ہک ئەوان دہ مر م! چونکہ دہ موت:
 "مردن" گہ لئی باشترہ لہم جودایی و لیکدا پیرانانہی کہ لہم دنیاہ دا دینہ پئی
 مرؤف و لہ پرا دہیہ کدان ہر گیز ئارامیان لہ سہر ناگیریت و، ئازار و
 زامیشیان لہ پلہیہ کی و ہادایہ کہ ناتوانریت بہر گری بکریت.

لہ تاو ئەم پەژارانہ چاوم بہ ہر شہش لای خؤمدا گپرا، کہ چی لہ
 تاریکی زیاتر ہیچی ترم تیدا بەدی نہ کرد. ئەو پەژارہ و ئیش و ئازارہ قورسانہ
 دوو چاری "بئی ئاگایی" یان کردم و.. ئەو بئی ئاگاییہش دنیاہی سامناک و چۆل
 پیشان دام؛ دہ توت ہر ئیستا دنیاہ بہ سہردا دہ پرووخیت!

لہو کاتہدا "گیان" م لہ تاو ئەم ہہموو بہ لا و گپرو گرفتہ زۆرانہی کہ
 شیوہی دوو زمینیان لہ خؤ گرتیو، بہ دواہی پشت و پەنایہ کدا دہ گہرا تا کو
 پشتی بئی بہستی و، چاوی بؤ یارمہ تیدہ ریک دہ گپرا کہ بتوانیت ئارہ زو و لہ
 ژمارہ نہ ہاتووہ کانی بؤ بہینیتہ دی کہ ہیندہ زۆرن تا "ئہبەد" کۆتاییان
 نایەت..

لہو کاتہدا کہ "گیان" م بہ دواہی ئەو "پشتیوان" و "یارمہ تیدہر" ہدا
 دہ گہرا و، چاوہ پروانی دلدانہوہ و دہروویہ کی دہ کرد کہ لئی بکریتہوہ
 سہبارت بہو خەم و خەفەتہ زۆرانہی کہ ئەنجامی کاو لکاری و لیکدا پیران و
 جوداییہ بئی سنورہ کان بوون.. ئالہو کاتہدا، راستیی ئەم ئاہتہی قورئانی
 پیروز بہ پرونی لہ بہردہم دیدی ئەندیشہمدا دہر کہوت کہ دہ فہر موی:

﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۰۰﴾ لَعَلَّكَ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُخْبِي وَيُمْئِتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۰۱﴾﴾ (الحديد: ۱-۲)..
 ئیز لہو ئەندیشہ ئازار بہ خشنہ و لہ ئازارہ کانی جودایی و لیکدا پیران
 پزگاری کردم و، چاوی سہر و بینایی دلئی کردمہوہ.

دوای ئه‌وه‌ی که حه‌قیقه‌تی ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ هات به‌ هانامه‌وه‌، ئاورم له‌ دره‌خته‌ به‌رداره‌ کان دایه‌وه‌، بینیم به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شیرینه‌وه‌ بۆم ده‌پران و، پیم ده‌لین:

ته‌نها سه‌یری ئه‌و شوینه‌واره‌ پووخواوانه‌ مه‌ که.. ئه‌ی سه‌یریکه‌ی ئیمه‌ش ناکه‌یت و سه‌رنجمان ناده‌یت؟!

به‌لئێ، پراستی ئه‌م ئایه‌ته‌ به‌ توندی پابه‌ کاندم و بیداری کردمه‌وه‌ و، پنی وتم:

بۆچی هه‌تا ئه‌م پراده‌یه‌ خه‌فته‌ بۆ له‌ده‌ستچوونی ئه‌و نامه‌ ئاوه‌دانه‌ی سه‌ر لاپه‌ره‌ی "وان" ده‌خۆیت، که مرۆف به‌ ده‌ستی خۆی نووسیبووی و بنیاتی نابوو تا ئه‌وه‌ی شیوه‌ی شارنیکه‌ی ئاوه‌دانی له‌خۆ گرتبوو؟

بۆچی به‌م ئه‌ندازه‌یه‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی نه‌مانی ئه‌م شاره‌ دایگرتوویت که لافاوی سامناکی داگیرکردنی پروس بردی و گشت خه‌ت و شوینه‌واره‌نیکه‌ی کوژانده‌وه‌؟

سه‌رت بۆ لای خواوه‌ندی به‌دیه‌ینه‌ر هه‌لبه‌ره‌ که په‌روه‌ردگار و خواوه‌نی پراسته‌قینه‌ی هه‌موو شتیکه‌ و جلّه‌وی هه‌موو شتیکی له‌ ده‌ستدایه‌.. دلنیا به‌ نووسراوه‌کانی خواوه‌ند له‌ سه‌ر لاپه‌ره‌ی "وان" دا هه‌میشه‌ به‌ که‌مالی ورشه‌داری و په‌نگینی هه‌ر له‌ گه‌شه‌ کردن و تازه‌بوونه‌وه‌دان.

ئه‌و پووداوانه‌ش که تۆ زووتر بینیتن و شیوه‌ن و گریانیش به‌ سه‌ر چۆلی ئه‌و جینگایانه‌ و کاول بوونیاندا ته‌نها له‌ ئه‌نجامی بێ ئاگایی مرۆفه‌وه‌یه‌ له‌ خواوه‌نی پراسته‌قینه‌ی ئه‌و جینگایانه‌ و، ه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که مرۆف - به‌ خه‌بالی هه‌له‌ی - خۆی به‌ خواوه‌نیان له‌ قه‌لم ده‌دات و، نازانیت که له‌ پێسوار و

میوانیک زیاتر هه‌یچی تر نی‌یه‌!

له ناوهندی ئەم حالەتە دڵ سووتینەر و بۆچوونە هەلەبەسە مندا، دەرگایەکی گەورەم لێ خرایە سەرپشت، کە بەسەر راستی بەکی زۆر گرنگدا دەپروانی. هەرۆک ئاسن کە دەخریتە ناو ئاگر و هەندێ نەرم دەبێت ئنجا شیۆبەکی تایبەتی بۆ دیاری دەکریت، "دەرۆن" یشم بە دیتی ئەو حالەتە گەرم و سووتینەر و خەفەتە ئازار بەخشانه نەرمیی بە دەست هینا و ئامادەیی وەرگرتنی ئەو راستی بە گرنگەیی پەیدا کردو، قورئانی پیرۆز لە ناوهندی راستیی ئەم ئایەتەو بەرە کەتی راستی بە کانی ئیمانی بە پرونی پیشان دا. ئیتر دەرۆنم وەری گرتن و ملی بۆ کەچ کردن.

بەلێ، هەرۆک لە "مەکتوبی بیستم" و پەيامە کانی هاوچەشنیدا چەسپاندوو مانە، راستیی ئەم ئایەتە پیرۆزە - سوپاس بۆ خوا - لە پێژنەیی "ئیمان بە خوا" وە پشت و پەنایەکی گەورەیی بە "گیان" و "دڵ" م بەخشی کە هەر یەکیان بە پێی پلەیی خۆی لەم ئیمانەدا سوودی لێ وەرگرت. ئەم پشتیوانەش هیندە مەحکەم و توندوتۆڵ بوو کە ئەگەر بە لا و گێرگرفت و بارە ترسناکە کاتم سەد هیندەش گەورەتر بوونایە هەر دەیتوانی بەرامبەر هەموویان رابوووستیت و پرووبە پروویان ببێتەو. چونکە راستیی ئەم ئایەتە یادی خستەمەو کە:

(هەموو شتیێک ملکەچ و فەرمانبەرداری بەدیهینەری تۆیە، کە خواوەنی راستەقینەیی ئەم بوونەوەرەییە و جلەوی هەموو شتیێکی لە دەستدایە. ئیتر تۆ ئەوەت سەروزیادە کە پەپوەندیت بەو بەدیهینەرەو بییت).

منیش هەر کە بەدیهینەری خۆم بەم شیۆبە ناسی و پشتم پێ بەست، ئیتر هەموو شتیێک وازی لە دۆژمنایەتی کردم هینا! تەنانەت ئەو حالەتانی کە خەفەت و ئازاریان دەرخوارد دەدام ئیستا دلخۆش و شادمانم دەکەن.

تجنا ههروهك له زور په یامدا به بهلگه گومان پر چه سپاندوومانه:
 نهو نورهش كه له "تیمان به رژی دواپی" په وه هات به فریامه وه،
 هیژنکی هینده گوره یارمه تیدانی له بهرامبر هیوا و ناره زووه بی
 سنوره کاغوه پی به خشمیم كه نهك تهنها بهشی حهز و ناره زووه کاتی و
 بچوو كه كان و په یوه ندی به دنیایه کانی نیوان من و خو شه ویستانی هم دنیا
 بکات، بهلکو بهشی حهز و ناره زووه له ژماره نه هاتوو کانی جیهانی
 نهری و بهختیاری همیشی نه و دنیا شم بکات.

چونكه هه تهنها دره وشانه وه په کی میهره بانپی خواوه نندی "به خشنده ی
 میهره بان" نیعمه ته به تام و ناوازه و له ژماره به دهره کانی پرووی زهوی - كه
 په کیكه له مهنزلگا کانی میواغخانه ی دنیا - له سهر سفره ی هموو به هاریكدا
 به میوانه کانی ده به خشمیت، تاكو بۆ ماوه ی چهند ساتیک دلیان خوش بکات.
 وهك بلپی همی له دنیا دا پی به خشمین ژهمی به یانیا ن بیت و، پاشان
 بیانگو یژ پته وه بۆ شوینه همیشی به کانی هه هشت به هه شته پر له
 نیعمه ته كه ی خزی كه بۆ بهنده کانی تاماده ی کردون.

بی گومان كه سینك باوه ری به میهره بانپی هم خواوه ننده "به خشنده و
 میهره بان" ه بیت و، به دلنیا یه وه پالی پیوه بدات و، هه ست بکات كه
 په یوه ندی بهو خواوه ننده خاوه ن دهسته لاته وه هه به، نهوا خالیکی یارمه تیدانی
 هینده مه زنی ده ست ده كه ویت كه زمترین پله ی نهو خاله به هانای
 سهر جهمی هیوا و ناراته له ژماره نه هاتوو کانی وه دهرات و ده یانیه نیته دی.
 جا نهو نوره ی كه له باوه رهینانم به راستی هم نایه ته وه لیم دهر كه وت،
 هینده دره خشان بوو كه هه شمش لا تاریكه كه می به وینه ی رژی بۆ پرووناك
 كردمه وه، رۆشنایی ته واوه تپی بهو حالته نی خهفته و گریانه شم به خشی كه
 بۆ قوتابخانه كه م و قوتابی به كۆچ کردوو كه كام دوو چارم بوو. به راده یه كه

تېگەيەندىم: جىھاننىڭ ئەو خۇشەويستانە كۆچىيان بۇ كىردوۋە ھەرگىز جىھاننىكى تارىك نى، بەلكو جىھاننىكى پروناكە و، ئەوانىش ھەر تەنھا جىنگايان گۆرپوۋە و، پاش ماۋەيە كى تر لە گەل يەك كۆدەيىنەۋە و بە يە كىرى شاد دەيىنەۋە.

بەم جۆرە، ئەم نوورە بە تەۋاۋەتى وازى لە گىران و شىۋەن پىن ھىنام و، تىي گەيەندىم كە جىنگەدار و قوتايىي ۋەك ئەۋام دەست دە كەۋىت. دەسا شوكر و ستايش بۇ ئەو خوايەي كە قوتايىخانەي "ئىسپارتە"ي^(۱) لە برىي قوتايىخانە كۆچكردوۋە كەي "وان" پىن بەخشىم و، ئەو خۇشەويستانەشى لە شىۋەيە كى تر دا و، بە ئەندازەيە كى زۇرتىر و، لە شىۋەي ئەم قوتايىيە بەرپىز و خۇشەويستانەي ئىستامدا بۇ زىندوۋ كىردەۋە.

ھەرۋەھا ئەو نوورە تىي گەيەندىم كە من لەۋەۋىش بە ھەلەدا چوۋبووم كاتىي و امەزانى ئەم دىنبايە چۆل و پروخواۋە و كاول كراۋە! چونكە تىي گەيەندىم كە خاۋەنى راستەقىنەي دىنا - بە گۆپرەي خواستى حىكمەتى خۇي - ئەو تابلۇ كاتىيانەي كە بە خامەي مروف كىشراون، دە گۆرپىت بە چەند تابلۇيە كى تر. بەمەش نووسراۋە جۆراۋ جۆرە كانى خۇي نوئى دە كاتەۋە.

ئەۋەتا ھەرۋەك بەرپىك لە درەختىك دە كرىتەۋە بەرپىكى تىي دە چىتەۋە جىي، جودايىي و نەمانى ناۋ گىرۋى ئادەمىزادىش بە ھەمان جۆرە و، بۇ مەبەستى نوئى بوۋنەۋە و تازە كىردنەۋەيە.

كەۋاتە ئەو خۇشەويستانە بە تەۋاۋەتى لە ناۋ نەچوون، تاكو خەفەتىكى ئازار بەخش و بەسۇيان بۇ بخورىت. نەخىر، بەلكو دەپى لە پروانگەي ئىمانەۋە

(۱) نەبەست بلاۋبوۋنەۋەي پەيامە كانى نوورە لە پارىزگاي "ئىسپارتە"دا. (ۋەرگىپ)

خه فته تیکي ناسکي به له زه تیان بؤ بخؤین بؤ نهو لیکدا پرانهی که بؤ مه به سستی به
 په ک شادبو ونه و په له خانه په کی تری په نگیڼ و جواندا!

هه روه ها هم نووره، سه رجه می نهو سه رسامی و په شیبینی پانهی منی
 سه به رت به بو ونه و هر په و انده و و پرووناکی کردنه و.

کاتی که ویستم له بهرام بهر نه مه و شوکر و ستایش بؤ خوا و هند
 ده رب پریم، هم پر گه په ی خواره و هم به زمانی عه ره بی بؤ هات که وینه ی
 راسته قینه ی نهو راستی په پیشان ده دات:

(الحمد لله على نور الإيمان المصوّر ما يتوهم أجنباً أعداء أموالاً
 موحشين أيتاماً باكين، أوداء إخواناً أحياء مؤسسين مُرخصّين مسرورين
 ذاكرين مُسبحين).

به و اتای:

من شوکر و ستایشنکی له ژماره به ده ر پیشکه شی به دپه پنه ری شکومه ندی
 خؤم ده کم له سه ر به خشینی نووری "ئیمان" که سه ر چاوه ی نهو هه موو
 نیعمه ته له ژماره به ده رانه په. چونکه نهو تابلؤ سامنا که ی که له و حاله ته
 نازار به خشه و سه ری هه لدا و منی و ا تیگه یان دبوو که گواپا به شیک له م
 بو ونه و ه رانه دوژمن و بیگانه ن به ئیمه^(۱) و، به شیکي تریان چه ند ته رمیکي
 سامنا کن و، به شیکي تریشیان چه ند هه تیونکی بی که سن و هه رده م له
 گریان دان..

سو پاس بؤ خوا که نهو نووره ی ئیمان هم تابلؤ سامنا که ی گؤری به شیوه
 راسته قینه که ی خؤی، ته نانه ت به "عین الیقین" بینیم که نه وانه ی من به
 دوژمن و بیانیم ده زانین له راستیدا برا و ها ورپی من و، نه وانه ش که وه ک

(۱) وهک: بوومله رزه و زریان و توفان و تاغون و ناگر و .. هند. (دانه ر)

تەرمی سامناک دەمبەین، دەر کەوت تەرم نین بەئکو هەندیک لەوانە
زیندوون و هەندیکێ تریشیان لەوانەن کە ئەرک و کار مەندیی ئەم ژیانەیان
تەواو کردووە.

ئەنجا ئەوەش کە وەهەمی مرۆف بە گریان و شیوەنی هەتیوانی دادەنیت، لە
پراستیدا زیکر و ویرد و تەسبیحاتی بوونەوێرانە.

واتە: بە ئەندازەی ئەو بوونەوێرانە کە دنیا تاییەتی بە کەمی منیان
ئاوەدان و پەر کردووەتەو، کە ئەویش بە ئەندازەی هەموو دنیا، لە گەڵ
خۆمدا هەموویان بە "نیبەت" و "تەسەوور" لەو شوکر و سوپاسەدا بەشدار
دە کەم کە پیشکەشی ئەو خواوەندە دە کەین و، بە زمانی حالی سەرجمی
بوونەوێران دەئین:

"الحمد لله على نور الإيمان!"

باشان چیژ و تام و لەزەتەکانی ژیان کە لە ئەنجامی ئەو بارە سەر سامکەر و
بەین ئاگایی بەخشەوێ پەر تەوازە بوون..
هەر وەها هیوا و ئاواتەکانم کە هەر هەموویان کێشانە دواوێ و
سەر چاوەکانیان و شک بوون..

نیعمەت و لەزەتە تاییەتی بە کانیشم کە لە چوار چۆنە بە کێ گەلسی
تەسکدا ما بوونەو، تەنانەت هەر نەیشمان..

هەموو ئەمانە، بەو نوورە "ئیمان" - وەک لە چەند پەبامیکێ تردا
سەلماندوومانە - گۆرانیان بەسەردا هات و، لەسەر شیوەی پیشرویان نەمان.
چونکە نووری ئیمان سنووری باز نە تەسکە کە دەوری دەلسی هێندە فراوان
کرد کە جینگای سەرانسەری گەردوونی تێدا بوو، تەنانەت دنیا و
قیامەتیشی کرد بە دوو سفەرێ پەر لە نیعمەت و میهرەبانی، لە بریی ئەو

نیعمه تانه‌ی که له باخچه که‌ی "خوړ خوړ" دا^(۱) و شک بوون و چیژ و له زه تیان له ده‌ست دا..

هم نووړه‌ی ئیمان ته‌نھا به‌مه‌شوه پانه‌وه‌ستا، به‌لکو هه‌ر یه‌ک له "چاو" و "دل" و "گوئی" و هه‌سته‌ه‌اوچه‌شنه‌کانی تری وه‌ک ته‌مانه و ته‌نانه‌ت ده‌یان کۆته‌ندام و ئامپړی مرؤفی - هه‌ر که‌سه‌ش به‌پیی پله‌ی ئیمانیی خۆی - کرد به‌"ده‌ست" تا‌کو به‌هۆیان‌وه له‌سه‌ر ئه‌و دوو سفره و خوانه‌ی هه‌ردوو دنیادا و، له‌هه‌موو لا و سوو‌چیکیانه‌وه، خۆشه‌چینی نیعمه‌ته‌کانی هه‌ویان پیئ بکات!

منیش، له‌به‌رده‌م هم پراستی‌یه هه‌ره‌مه‌زنه‌دا و بۆ سوپاس‌کردنی خوای گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو نیعمه‌ته‌زۆر و زه‌به‌ندانه، و تم:

(الحمد لله على نور الإيمان المصوّر للدارين مملوءتين من النعمة والرحمة، لكل مؤمن - حقاً - أن يستفيد منهما بحواسه الكثيرة المنكشفة بإذن خالقه).

به‌واتای:

سوپاس بۆ ئه‌و خواپه‌ی ئیمانیکی ئه‌وتۆی پیئ به‌خشیم که نیعمه‌تی نووړی ئه‌و ئیمان‌ه‌ دنیا و قیامه‌ئمان به‌ دوو سفره‌ی پر له‌ نیعمه‌ت و میه‌ره‌بانی پیشان ده‌دات و، هه‌ر ئه‌و خواوه‌نده‌ش سوود و هه‌ر گرتنی هه‌موو ئیماندارنکی پراسته‌قینه‌ی له‌و دوو سفره‌ پر له‌ نیعمه‌تانه‌ له‌ پیی ده‌ستی ئه‌و هه‌سته‌ت و نه‌ستانه‌یان‌وه ده‌سته‌به‌ر ده‌کات که به‌ نووړی ئیمان و ئیسلام ده‌رده‌که‌ون. خۆ ته‌گه‌ر بمتوانیاپه به‌ نه‌ندازه‌ی ژماره‌ی گه‌ردیله‌کانی جه‌ستم و پر به‌ دنیا و قیامه‌ت شوکر و ستایشم پیشکه‌ش بکهدایه، ئه‌وا پیشکه‌شم ده‌کرد.

(۱) "خوړ خوړ" ناوی قوتابخانه‌که‌ی مامۆستا نووړسی بووه له‌ شاری "وان" له‌ پینش جه‌نگی به‌که‌می جیهانیدا، که ئیستا ته‌نھا داروپه‌ردووی هه‌ندئ له‌ دیواره‌کانی ماوه‌ته‌وه و، به‌ ناوی کانیای "خوړ خوړ" ناو‌نراوه که له‌ ژیر قه‌لای وان و له‌ نزیککی ئه‌و قوتابخانه‌دایه. (وه‌ر گپه‌ر)

جا مادهم "نيمان" هر لهم دنيايه دا كار و ناسه واری تاوای له ده ست
بیټ، ده بیټ له جیهانی نهمری و همیشه پیدا پښنه و بهر و بوومی گه لئ
گه وره تر و زیاتری به لاره بیټ، به راده یه ك که عه قله دنيايه کانی نیمه
نه توانیت په یی بیټ بیټ و له ناساندنیدا ده سته و سان ده بیټ.

* * *

ئهی خوشك و برایانی پیر و، ئهی ئهوانه ی که له بهر "پیری" جودایی
خوشه و یستانیان نازاری تالیان ده ر خوار د ده دات!
پنم وایه من له ناوهر و کدا زور له ئیوه پیر تر یم، هر چه ند له وانه شه
هندیکتان به تمه من له من گه وره تر بن!

چونکه من، له بهر ئه و به زه یی و میهره بانی یه زور و زیاده ی که خوای
گه وره له سرو شتمدا بهرام بهر هموو گرزی مرقفی ها وره گه زم دایناوه،
جگه له نازاری تایه تیی خوم، نازاری هه زاران برای ترم له گه ل خودا
هه لگر توه و، به نازاری هموو یان نازار ده چیژم! وه ک بلایی پیریک یم تمه من
خوی له سه دان سال دایټ!

به لام ئیوه ی به پښ با جودایی و لیکدا برانی زور یستان چه شتیټ، هیشتا
هر هینده ی من تووشی به لا و گه و گرفت نه بوون. چونکه هر چه ند من
کورم نی یه تا بیرم به لایه وه بیټ، به لام به هوی نهینی ئه و سوز و شه فقه ته ی
له سرو شتمدا به، هست به و په پری دلناسکی و نازار ده که م بؤ هه زاران
پژله ی نه ته وه ی ئیسلام که دوو چاری ئه شکه بجه و گه و گرفت ده بن!

ته نانه ت بؤ نازاری نازه له بی زمانه کانیش هست به و دلنه رمی و نازاره
ده که م! ئه مه جگه له وه ی که له پرووی غیره تی ئیسلامی به وه خوای گه وره
په یوه ندی یه کی توندوتوئی بهرام بهر به م ولاته و ته نانه ت سه رجه می جیهانی

ئیسلامی پنی به خشیموم و، هر چه ندهش بز خۆم خانوویه کی تایه تیم نی به، که چی هموو جیهانی ئیسلامی به مال و خانه و لانهی خۆم ده زانم.. له بهر ئه وه، زۆریی خهفته و ئازاره کانی من هسی خهفته و ئازاری خه لکی ئه م و لاته و سه رجه می جیهانی ئیسلامی به، که گه لنی خهفته بز جودایی و ئازاری ئه وان ده چیژم.

جا له بهر ئه وهی هر چی خهفته تی پیری و ئازاری جودایی و به لا و گهر و گرتی زۆرم هه بوون، ئه و نووره ی "ئیمان" هه موویانی له ناو برد و، له پیری ئه وان ه: هیوا و ئاواتیکی توند توژ و دوور له نا ئومیدی و، پرووناکی به کی نه کوزاوه و، دلنه وایه کی نه پراوه و هه میشه یی پنی به خشیم.. ئه وایه ی به پزیش هه ر ئه و ئیمان ه تان سه روز یاده له بهرام بهر ئه و تاریکی و بی ئاگایی و خه م و په ژاران ه ی که له پیری به وه سه ری تیکردوون.

له راستیدا پیری ته وای تاریک و نووته ک هسی هه رزه و گو مپرایانه. ههروه ها سه خت ترین ئیش و ئازاری قورسی جودا ییش بریتی به له ئیش و ئازار و جودایی ئه وان.

به لنی، چه شتنی ئه م ئیمان ه ی که ئومید به دلی مرؤف ده به خشیت و، تیشکی پرووناکی په خش ده کات.. ههروه ها هه ست کردن به دلدانه وه و دلنه وایی ئه و ئیمان ه و، چه شتنی تام و له زه تی ئه و دلدانه وه یه، ته نها له هه ست پنی کردنی شعوری و، ئه بنجامدانی ئه و په رسته شه دایه که شایانی سه رده می پیری به و، ئایینی پیروزی ئیسلام فه رمانی پنی داوه. نه ک له په فتاری پینچه وان ه ی ئه مه دا که ئه و پیرانه ده یکه ن سه ریان لنی شیواوه و، دلدانه وه ی خۆیان له لاسایی کردنه وه ی لاوان و، چاولیکه ریی مهستی و بی ئاگایی ئه و اندا ده بین!

هه میشه بیر له و فه رموده پیروزه ی پینغه مبه ر ﷺ بکه نه وه که ده فه رموی:

"خَيْرُ شَبَابِكُمْ مَنْ تَشَبَهَ بِكَهُولِكُمْ، وَشَرُّ كَهُولِكُمْ مَنْ تَشَبَهَ بِشَبَابِكُمْ" (۱)
 أو كما قال.

واته: باشترین لاوانی ئیوه ئەوانەن که وهك پیره کان له‌سه‌رخۆن و دوورن
 له‌ کاری هه‌رزه و خراپه‌کاری. خراپترین پیریشتان ئەوانەن که چاوه‌له‌ لاوان
 ده‌که‌ن له‌ هه‌رزه‌یی و بێ‌ئاگایی و کاری ناره‌وادا.

ده‌سا خوشك و برایانی پیرم!

له‌واتای فه‌رموده‌یه‌کی پیرۆزدا هاتوه‌ که ده‌فه‌رموی:

"میه‌ره‌بانیی خوا شهرم ده‌کات ده‌ستی به‌رزکراوه‌ی نزا و لالانه‌وه‌ی هه‌ر
 پیریکی ئیماندار بگێڕێته‌ دواوه" (۲).

جا ماده‌م میه‌ره‌بانیی خوای گه‌وره‌ به‌م جۆره‌ پێزتان لێ ده‌گرت، ده‌سا
 ئیوه‌ش به‌ په‌رستنی ئه‌و خواوه‌نده‌ پێزی خۆتانی لێ بگرن.

□ ئومیدی چواره‌ده‌هم:

له‌ سه‌ره‌تای "تیشکی چواره‌م" دا که بریتی‌یه‌ له‌ ته‌فسیری ئایه‌تی: ﴿حَسْبُنَا
 اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ (آل عمران: ۱۷۳) باسیك هیه‌ که ئه‌مه‌ی خواره‌وه
 پوخته‌ که‌یه‌تی:

(۱) أخرجه أبو يعلى والطبراني في الكبير من حديث وائلة وغيرهم. قال الحافظ العراقي في
 تخريج الإحياء ۶۲/۳ بإسناد ضعيف، وأخرجه البيهقي في شعب الإيمان من حديث أنس ومن
 حديث ابن عباس وأخرجه ابن عدي في الكامل من حديث ابن مسعود وقال ابن الجوزي: لا
 يصح. انظر فيض القدير ۴۸۷/۳ ورمز السيوطي لحسنه. (وهو كغيره، له‌ چاپه‌ عه‌ره‌یی‌یه‌ که‌وه‌)

(۲) روى السيوطي في الجامع الكبير عن ابن النجار بسند ضعيف.. إن الله عز وجل يستحي
 من ذي الشبية إذا كان مسدداً كروماً للسنة ان يسأله فلا يعطيه. (باختصار عن كشف الخفاء
 ۲۴۴/۱). (وهو كغيره، له‌ چاپه‌ عه‌ره‌یی‌یه‌ که‌وه‌)

کاتنی دنیا په رستان منیان له هه موو شتیک کرد، که و نه ناوهندی پینج
 جزوری غریبی په وه. هیندهش ته نگیان پین هه لچنی بووم و بیزاریان کرد بووم
 که "بئی ناگایی" سه ری تی کردم و نه بهیشت ئاوریک به لای پرووناکیی
 "په یامه کانی نوور" دا بده مه وه، تا کو هیژ و یار مه تیئی لئی وه به گرم و دلنه وایی
 خۆمی پئی بکه م. به لکو راسته و خۆ پروانیمه "دل" م و، "پړوح" ی خۆم تاقی
 کرده وه ..

بینیم: عیشقیکی تابلیی به هیژ بۆ "مانه وه" و "نهمری" و،
 خۆ شه ویستی په کی په کجار به تین بۆ "وجود" و، سه و دایه کی گه ورهش بۆ
 "ژیان" به سره دهر و ونمدا زاله و خۆی به سره مندا سه پاندووه. ها وده م له گه ل
 نه وه شدا: "دهسته و سانی" په کی بئی سنوور و "هه زاری" په کی له نه اندازه
 به دهر م له خۆمدا هه ست پین ده کرد ..

که چی له بهرام بهر هه موو نه مانه وه ده مبینی "فهوتان" و "نهمان" یکی
 سامناک و گرنگم له رپدا په، که نه "مانه وه" و "ژیان" له نا و ده بهن و هه موو
 نا و اته کانیشم ده کوژینه وه!

که نه م به دی کرد، په کسه ر منیش وه که نه و شاعیره دل سو و تا وه، له بهر
 خۆمه وه شاعیره که ی نهوم خوینده وه که ده لیت:

"دانست" خواز یاری فه نای جهسته مه

"نه بهد" نا و اتی: دلی خهسته مه

دهروونم که یلی په ژازه و دهرده

لوقمان سه رسامه و تیمار نهسته مه

نیژ به ناو میدی په وه سه رم داخست .. که چی له نا کا ودا ئایه تی: ﴿حَسْبُنَا

اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ هات به هانا مه وه و، پینی و تم: "به وردی. مخوینه ره وه".

منیش هه موو پوژنیک پینج سهد جار ده مخوینده وه، له هه جارینکدا هه ندی له نوور و به ره که ته کانیم بۆ ده رده کهوت! تا وام لئی هات که نه که هه ته نها به "علم الیقین" به لکو به "عین الیقین" یش نۆ پلهی "حه سبی" م له م ئایه ته وه ده ست کهوت:

یه کهم پلهی نووری "حه سبی":

ئهو "عیشقی مانه وه" یه ی که له مندا یه، له راستیدا ناروانیته مانه وه ی "من"، به لکو ده پروانیته "بوون" ی ئه و خواهن که ماله ره هایه و، "که مال" و "مانه وه" ی ئه و. چونکه یه کی که له سیبهره کانی دره و شانوه یه کی ناویکی خوای گه وری خواهن که مالی ره ها و جوانیی راسته قینه - که خۆی له خۆیدا خۆ شه ویسته - له چیه تی (ماهیه) ی مندا هه یه.

جا ئه و عیشقی "مانه وه" یه ی که له مندا یه و ده پروانیته "بوون" و "مانه وه" ی ئه و خواهن که ماله ره هایه، به هۆی بی ناگایه وه، پینگای ون کرد و سه ری لئی شیوا و ده ستی به سیبهره که وه گرت و، عیشقی مانه وه ی ئاوینه که ی که و ته سه را

به لام هه ره که ئایه تی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ هات و په رده ی له پرووی ئه م راستی به لادا، هه ستم کرد به لکو به "حق الیقین" چه ستم و بینیم که:

خودی له زه تی مانه وه و به ختیاریم، ته نانه ت له زه تی له وه باشتریم له وه دایه که به دلتیایی و ملکه چی یه وه با وه پر به "مانه وه" ی ئه و خوا وه نده باقی و خواهن که ماله به یینم و، ئیمانم بیته به وه ی که هه ره ته نها ئه و خوا و په ره و ردگار مه.

ئەمەشمان لە په‌یامی "الحسبیه" دا و لەو دوازدە پرگەیدا که هەریه‌ که‌یان به‌:
 "هەر وه‌ها.. " دەست بێ دە کات، به‌ چەندین بەلگە‌ی لەو پەری ورد و قوولیدا
 پروون کردووه‌ ته‌وه‌. هەموو ئەو هەست و شعور ه‌ ئیمانی یانە شمان تێدا باس
 کردوون که‌ ئیمان دروستیان دە کات و، گشت خاوه‌ن هەستیک سەری
 لییان سوور دە مینیت.

دووه‌م پله‌ی نووری "حەسی":

لە گە‌ل ئەو بێ دەسته‌لاتی و کۆله‌واری به‌ی که‌ له‌ سروشتمدا به‌ و، ئەو
 پیری به‌ی که‌ سەری تێ کردبووم و، ئەو غەری به‌ی که‌ وتبوومه‌ ناویه‌وه‌ و، ئەو
 بێ که‌سی و ته‌نیا باالی به‌شدا که‌ تیایدا بووم و له‌ هەموو شتیک دا پر کرابووم،
 دنیا پرستان - به‌ پلانی خۆیان و له‌ پنی سیخو پره‌ کانیانه‌وه‌ - هیر شینکی بێ
 به‌زه‌ بیانه‌یان کردبووه‌ سەرم..

تا له‌م کاته‌دا، پرووم له‌ دلم کرد و پیم وت:

"چه‌ نندین سوپای چرو پر و زور و زه‌ به‌نده‌ هیرش ده‌ که‌ نه‌ سەر تا قه‌
 که‌ سینکی لاوازی نه‌خوشی ده‌ست به‌ ستر او! ئایا من هیچ پشت و په‌نایه‌ کم
 نی به‌"؟

گه‌رامه‌وه‌ بۆ ئایه‌تی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾.

ئەویش پنی پراگه‌ یاندم که‌:

لە به‌ر ئەوه‌ی تو خاوه‌نی (ناسنامه‌ی په‌یوه‌ندی ئیمان) یت ئەوا سەر به‌
 پادشایه‌ کی گه‌وره‌ و خاوه‌ن ده‌سته‌لاتی ره‌ه‌ایت، که‌ پادشایه‌ که‌ له‌ وه‌رزی
 به‌هاردا به‌و پەری رینکوپینکی پنداویستی سەر جه‌م سوپا کانی پروه‌ک و
 زینده‌ وه‌ران - که‌ له‌ سەر زه‌ویدا بلاون و له‌ چوار سه‌ده‌ زار پر گه‌زی
 جوړ او جوړن - دا بێن ده‌ کات و، پزویی سوپای هەموو گیانه‌ به‌ران دا به‌ش

ده کات که مرؤف له پیشه کی همموویانه‌وهیه. ئەمەش نەك به وێنە‌ی ئەو
 پۆزی‌یانە‌ی که ئیستا مرؤف له شیوه‌ی پوخته‌کراوه‌کانی شه‌کر و گۆشت و
 شتی تردا دۆزیویانه‌ته‌وه، بە‌لکو له شیوه‌ی چەندین پوخته‌کراوی سەد جار
 له‌وانه‌ ته‌واوتر و باشتردا..

ئەو پۆزی‌یانە، کاکله و پوخته‌کراوی همموو جۆره‌ خۆراکیکن. ته‌نانەت
 ئەو شتانە‌ی که پێیان ده‌وتریت "ناوک" و "تۆو" له‌ راستیدا "پوخته‌کراوه
 خواپیه‌کان"ن..

جا ئەو پوخته‌کراوانه به‌ چەند بەرگینکی تایبه‌تی "قه‌ده‌ر" که له‌ گە‌ل
 پینگە‌یشتن و نه‌شونمایاندا بگۆبجی، ده‌پنجێته‌وه، له‌ چەندین قوتو و سندووقی
 بچوو کدا ده‌یانپاریزیت. ئەم سندووقانە‌ش له‌ کارگە‌ی "ک.ن" و به‌ فهرمانی
 "کُن" به‌ خیرایی و به‌ ئاسانی‌یه‌کی په‌ها و به‌ زۆری‌یه‌کی له‌ سنوور به‌ده‌ر
 دروست ده‌کرین، به‌ راده‌یه‌ک که قورئانی پیرۆز ده‌فه‌رموئێ:

﴿فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (البقرة: ۱۱۷).

جا ماده‌م به‌هزی "پیناسی په‌یوه‌ندی ئیمان"وه پشٹیوانینکی وه‌ك ئەمه‌ت
 ده‌ست که‌وتوو، ئەوا ده‌توانیت به‌ دلنیاپیه‌وه پال به‌ هیز و ده‌سته‌لاتینکی
 گه‌وره و په‌هاوه‌ بده‌یت و ئارامیی دلی خۆتی پێ به‌ده‌ست به‌ینیت.

له‌ راستیشدا هەر کاتێک ئەم وانه‌یه‌م له‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ وه‌رده‌گرت، هه‌ستم
 به‌ هیز و توانایه‌کی گه‌وره‌ی معنه‌وی ده‌کرد، له‌ خۆمدا هیزینکی وام شک
 ده‌برد که بتوانم نەك هەر ئەوانه‌ی ده‌وروبەر و نزیککی خۆم، بە‌لکو به‌ره‌نگاری
 همموو دوژمنیککی له‌ جیهاندا پێ بکه‌م! هەر ئەمەش بوو که هانی دام له
 قوولایی و ناخی پۆرحمه‌وه: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ بخوینمه‌وه و دووپاتی
 بکه‌مه‌وه.

سې هم پله ی نووری "حسبی":

کاتې پاله په ستوی نه خوښی و هم مو شپوه کانی نامزی و جوړه کانی
ستم له سهرم توند بوون، هه ستم کرد به وهی که سهرجم په یوه نندی په کام
له گه ل دنیا دا ده پچرین .. "ئیمان" یش له لای خوږه وه رینمایي ده کردم و، پتی
ده وتم:

(تو بؤ دنیا په کی تری نه به دی ده ستیشان کراویت و شایسته ی ولایتکی
هه تاهه تایی و به ختیار ی په کی هه می شه بیت).

لهم کاته دا هه شتیک حه سره تی لسی بچوړایه و بیخستمایه ته داخ و
خه فته وه، و ازم لسی هینان و ده ستم لسی داته کاندن و، گورپمن بهو شتانه ی که
مزگینسی خیر و خوښی یان تیدایه و بهرده وام ده مخنه شوکر و سوپاسی
خواوه نده وه.

به لام تایا هم نامانجه چون هه تاسهر دپته دی که نهو په پری تاوات و نامانچی
نه ندیشه و مه به سستی رپوچ و ناکامی سروشتی مرؤفه، نه گهر نهو خواوه نده
به ده سته لاته نه به پینته دی که خواوه نی توانستی په هایه؟ نهو خوایه ی که ناگای
له هه موو جموجوول و وهستان و کردار و گوفتاری به دیهاتووانیه تی و
توماری ده کات له سهریان؟

هم نامانجه چون دپته دی نه گهر چاودپری بی سنووری نهو خوایه نه بیت
بؤ هم مرؤفه بچوو که ی که له ناو بی ده سته لاتی په هادا ده تلپته وه و، نهو
خوایه هینده رپزی له مرؤف گرتووه که گوفتاری خوی ناراسته کردووه و
له نیوان هه موو به دیهاتووانیدا پله ی بهرزی بهو به خشپوه؟

به لسی، کاتې که بېرم لهم دوو خاله ده کرده وه، واته: کارایی و لیهاتوویی
هم ده سته لاته بی سنووره و، نهو گرنگی په راسته قینه هیش که خوا ی

بالادهست بهم مرؤفه‌ی داوه که له پروالهدا کهم نرخ دیاره.. کاتی بهرم لهم دوو خاله ده کردهوه، دهمویست ئەم دوو خالەم له پرووی ئیمانەوه به چهشتیک لئی دهر بکهوینت و بۆم پروون بیتهوه که به ته‌واوی دلتیاییم پی به‌خشیت.

بۆ ئەم مه‌به‌سته سەرم له هه‌مان ئایه‌تی پیرۆزی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾
دایه‌وه.

ئه‌ویش پینی وتم:

(سەرنج له‌و "نا"یه‌ بده که له "حسبنا" دایه‌وه، بزانه‌وه‌وانه‌ کین که چ به زمانی حال و چ به زمانی قسه و گوفتار له‌گه‌ل تۆدا ده‌لین: "حسبنا" و، بۆ خۆت گوئی‌یان لئی رابگره‌).

به‌لنی، ئەم ئایه‌ته به‌م جۆره‌ فەرمانی پی دام..

میش که سه‌یرم کردو سه‌رنج‌م دا، چه‌ندین جۆری له ژماره‌به‌ده‌ری بالنده‌ی گه‌وره و میرووی بالداری یه‌ کجار بچووکی وه‌ک میش و، چه‌نده‌ها جۆر زینده‌وه‌ری گه‌وره و بچووک و، پرووه‌ک و دره‌ختی له‌ژماره‌به‌ده‌ری به‌رز و بچکۆله‌ی پی کۆتاییم پینی، که هه‌موویان به‌ زمانی حال له‌گه‌ل مندا واتای: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ یان ده‌وته‌وه و یادی غه‌یری خۆشیان ده‌خسته‌وه!

هه‌روه‌ها بینیم:

ئەم بوونه‌وه‌رانه‌ باشترین وه‌کیلیان هه‌یه‌ که دایه‌نکردنی هه‌موو مه‌رجه‌کانی ژبانی ئەوانی گرتووه‌ته‌ ئه‌ستۆ. ته‌نانه‌ت له‌و هیلکانه‌ی که له‌یه‌ک ده‌چن و له‌ هه‌مان مادده‌ی یه‌کتر پینکه‌اتوون، هه‌روه‌ها له‌و "مه‌نی" یانه‌ی که وه‌ک یه‌ک وان و، له‌و ناوک و تۆوانه‌ی شیوه‌یان له‌ یه‌کتر ده‌چیت، به‌ پی هه‌له‌ و

ناته و اووی و لئی تیکچوون و، زور به رینکویکی و جوانی و هاوسهنگی و
 پازاوهیی: سهد هزار جور زینده وهر و، سهد هزار شیوه په له وهر و، سهد
 هزار جور پروهک و، سهد هزار جور درخت به دی ده هیئت و لیکیان جیا
 ده کاته و!

ئهم به دیهینانمش به به رده و امی و به پهری زوری و ئاسانی و فراوانی له
 کار دایه، به تایه تی له وهرزی به هاردا که به چاوی خو مان ده بیینن.
 جا به دیهینانی ئهم شتانه به کومه لئی و به چه شنیکئی له یه کچوری
 تیهه لکیش و له سهر هه مان شیوه و له ناوهندی مه زنا یه تی ئهم توانسته
 په هایه دا، به پرونی: "تاک و ته نیایی" خو امان بۆ دهرده خات.
 ئهم ئایه ته پرورزه تیی گه یاندم که: هه ر گیز او هه ر گیز کس ناتوانیت خوی
 هه لبقور تینیت و ده ست بخته ناو ئهم کارانه ی په روه رد گار تیی په ها و
 به دیهینه رتیی ئهو خوا به ی که ئهم موعجیزه له سنور به دهرانه دهرده خات و
 بلاویان ده کاته و.

جا ئهو که سانه ی که ده یانه ویت له حقیقه ت و چه تیی مرو فانه (الماهیة
 الإنسانية) ی من - وهک هی هه ر ئیماندارنکی تر - تیهگه ن.. ئه وانه ی که
 ده یانه ویت وهک من و این، با سه رنکی ئهو کۆ به ی "نا" بکه ن و بۆ ته فسیری
 "من" (واته خو م) و پینگا و شوینی له و کۆ به دا پروانن و، له بوونی من و
 جه سته ی لاوازی منی هه زار - که وه کو جه سته ی هه ر مو سلماننیکئی تر
 لاوازه - تیهگه ن و، با بزانه که: زیان خوی چی به؟ مرو فایه تی چی به؟ ئیسلام
 چی به؟ ئیمانی ته حقیقی چی به؟ ناسینی خوا چی به و، چۆن خو شه ویستی
 خو امان ده ست ده که ویت؟

با له مانه تیهگه ن و.. وانه په کی لئی فیر بین!

چوارهم پلهی نووری "حسبی":

هو ته گره و له مپيرانه‌ی هاته رېم و له رزه‌يان به "بوون"م خست، وهك پيرى و غه‌رېبى و نه‌خوښى و ده‌ست به‌سهرى، هموو ئه‌وانه پيکه‌وه له‌و کاته‌دا هير شيان بۆ هينام که "بني ناگايى" سهرى تى کردبووم! وهك بلتيى "بوون"ى خوږم که زور به توندى ده‌ستم لى گير کردبوو، به‌رو عه‌ده‌م هه‌نگاو بنيت، ته‌نانه‌ت "بوون"ى هموو بوونه‌وه رانيش به‌رو "نه‌بوون" به‌روات. روښتنى هموو ئه‌مانه‌ش به‌رو "نه‌مان" خه‌م و په‌ژاره و نيگه‌رانى به‌کى توند و تيزيان بۆ فه‌راهه‌م هينام..

تا له‌م کاته‌دا سه‌رم له‌ ئايه‌تى: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ دايه‌وه..

ئه‌ويش پيى وتم:

(له وانا کاتم ورد به‌روه و به‌ چاوى ئيمان بۆيان به‌روانه‌)!

منيش که به‌ چاوى ئيمان‌ه‌وه بۆم پړوانين، بينيم:

"بوون"ى من که - وهك بوونى هه‌ر موسته‌لماينىکى تر - گه‌رديله‌يه‌کى تابلتي لاواز و به‌جوو که، له‌ راستيدا ئاوينه‌يه‌ که بۆ بوونىکى بى سنوور و، هۆ کارنکه بۆ ده‌سته‌که‌وتنى جووره‌ها بوونى زور و له‌ ژماره‌ نه‌هاتوو که به‌ چه‌شنىکى بى کۆتايى ده‌کړينه‌وه و ده‌رده‌که‌ون..

هه‌روه‌ها وه‌کو وشه‌يه‌کى پړ له‌ دانايى وايه که چه‌نده‌ها "بوون"ى

هه‌ميشه‌يه‌ ده‌به‌خشيت که زور له‌ خوڤى گرانتر و به‌رزتر و به‌نرختر^(۱).

(۱) هو شته‌ى به‌رو "نه‌مان" ده‌روات، چه‌ند جوړينکى "بوون" له‌ دواى خوڤى به‌جنى ده‌هيليت، واته: هموو شينکى "فانى" له‌ چه‌ند لايه‌که‌وه "باقى" به. بۆ غوونه: ده‌نکه گه‌نمک که به‌ دارزانى ناو خاک ده‌مریت، له‌ پاش خوڤى گوئيک به‌جنى ده‌هيليت که سه‌ده‌نکه گه‌نمى تىدايه. پير له‌ به‌ر له‌سه‌و له‌م پړوانگه‌به‌وه، ترسان له‌ "مردن" و "نه‌بوون" و خه‌فت خواردن بۆ "نه‌مان" کارنکه له‌ جنى خوڤيدا نى به. (وه‌ر گيږ)

ته نانهت به "علم اليقين" زانیم که تاقه چر که یه کی هم بوونه ی من - له پرووی په یوه نندی ئیمانی یه وه - به نه ندازه ی بوونیکي همیشمیی گران و به نرخه ..

چونکه له بهر نه وه ی به هه ستي ئیمانی ده مزانی که بوونی من ته نها دره و شانوه و ئاسه وارنکی خوای گه وړه ی "واجب الوجود" ه و په کینکه له به دپهاتووه پړنک و جوانه کانی، ئه و ا هم زانینه له و تاریکی یه بی سنوورانه ی که زاده ی چهند و ه همیکي تر سناک بوون و، له ئازاری دوور و دريژی جودایی و لیکدا پرانه بی کۆتاییه کانیش پزگاری کردم. هر هم زانینه ش به نه ندازه ی ژماره ی کار و ناوه جوانه کانی خوای گه وړه - که په یوه نندی یان به بوونه وړانه وه هیه - په یوه نندی برابانه ی له نیوان من و بوونه و وردا، به تایبه تی له گهل زینده وه وړاندا، بۆ دروست کردم ..

هه وړه ها نه وه شم زانی که له ناوه نندی جودایی و لیکدا پرانیکي کاتیی وه ک "مردن" دا، به یه ک گه یشتنه وه و په یوه نندی یه کی همیشمیییم ده ست ده که ویت له گهل سه رجه می خو شه ویستام له بوونه و وردا!

بهم جۆره، "بوون" ی من - وه ک بوونی هه ر باوه پدارنیکي تر که ئیمان و په یوه نندی ئیمانی بییت - چهن دین پروونا کیی "بوون" ی ئه و تو ی ده ست که و تو وه که جودایی بوونه وړانی نایه ت پرئ. ته نانهت گه ر هم "بوون" ه ی من پروات و له ده ستم ده ر بچیت، ئه و ا مانه وه ی جۆره کانی تری "بوون" دوای من جیی ده گرنه وه و، وه ک نه وه وایه که هه ر خو ی به ته و او ی مایته وه!

به کورتی:

"مردن" جودایی نی یه، به لکو بریتی یه له به یه ک گه یشتنه وه و، جیی گۆرپنه وه و، به ره مهینانی به رو بوونیکي باقی و همیشمیی!

پنجهم پلهی نوروی "حسی":

ماوههك ژيانم له ژیر چه ندين كۆلی قورسدا دهینالاند، به رادهیهك كه
ئاورپان به لای ژيان و "تممن" مدا پین دامه وه..

سهرنجم دا تممنم پرووه و ئه و دنیا به پله و خیرایی له رۆشتندایه و، ژيانی
نزیکیبوی ناخیره تیشم - له ژیر تمم كۆله قورس و تننگ پین هه لچینه دا -
به ره و كوژانه وه ههنگاو ده نیتا كه چی فرمانبهری به رزه كانی "ژيان" و
سووده به نرخه كانی ده ری ده خه ن كه "ژيان" شایسته ی ئه وه نی به بهم خیراییه
بكوژیته وه، به لكو شایسته ی ژيانیکی درێژخایه نه..

له بهر ئه وه، به خهفه تیکي زۆره وه بیرم له م کیشه یه ده کرده وه و، بۆ تم
مه به سته سهرنیکم دایه وه له مامۆستا كه م:

﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾..

ئهویش پینی وتم:

(به و جوړه پروانه بۆ ژيان كه خواوه نندی "حی" و "قیوم" ده یه ویت بۆی
پروانیت).

منیش كه له م پروانگه یه وه سه یرم كرد، بۆم ده ر كه وت كه:

ئه گهر "ژيان" به تنها یهك پرووی بۆ من پروانیت، ئه وا سه دان روخسار و
پرووی هیه كه پینان ده پروانیته خواوه نندی "حی" و "قیوم" ..

ئه گهر تنها به ره مینکی بۆ من بگه رپیته وه ئه وا هه زار به ره می بۆ
به دیه پنه رم ده گه رپیته وه ..

له بهر ئه وه، تنها ساتیکي ژيان كه له چوار چپوه ی په زامه ندی یه كانی
خوادا بیت سه روزیادی مرۆفه و، پینووست به ژيانیکی دوور و درێژ ناکات ا
تمم راستی یهش به چوار مه سه له پروون ده بیته وه. جا با ئه و كه سانه ی كه
ده یانه ویت ژیانان ده ست بکه ویت یان ئه وانیه ی كه نه مردوون، با پین و له

ناوهندی ئەو چوار مەسەلە پەدا بە شوپن ماھییەت و پراستی "ژیان" و مافە پراستە قینە کانی ژیاندا بگەرن، تاکو دەستیان بکەوێت و بتوانن بژین! پوخته کەشی ئەمەیه کە:

"ژیان" هەتا پروانیتە خواوەندی "حەیی" و "قەییوم" و، ئەو خواوەندە مەبەست بێت لە ژیاندا.. هەتا ئیمان "ژیان" و "گیان" ی ژیان بێت، ئەو ژیان "مان" ی دەست دە کەوێت و بەر و بوومی مانەو و هەمیشەیی دە بە خەشیت. تەنانەت هیندە بەرز دە بێتەو و تا دە گاتە ئەو پلەییە کە درەوشانەو و "نەپراوەیی" (سەر مەدیەت) بە دەست بەییت. ديارە ئەو کاتەش ئاوپ بەلای کورتی و درژیی تەمەندا نادریتەو!

شەشەم پلە ی نووری "حەسی":

لە ناوەندی ئەو پیری پەیی کە جودایی تایبەتی خۆم یاد دە خاتەو و .. لە نێوان پروداو کانی ئاخو زەماندا کە هاو دەم لە گەل جوداییە گەورە و گشتی پەکاندا هەوالتی کاول بوونی دنیاش پادە گەپەن و .. لە ناوەندی گەشە کردن و دەر کەوتنی لە عەدەت بە دەری هەستە کاتم لە کۆتایی تەمەندا بە شیو پەکی فراوان سەبارەت بە جوانی و عاشق بوونی ئەو جوانی پە و شەیدا بوونی ناخی سروشتم بۆ کە مالات ..

لە ناوەندی هەموو ئەمانەدا، بێنیم ئەو "نەمان" ی کە هەمیشە خەریکی پرووخان و کاول کردنەو، ئەو "مردن" و "نەبوون" هەش کە بەر دەوام جودایی دە نیتەو، بە شیو پەکی سامناک جوانی ئەم دنیا جوان و پازاو پە دە شیوین و، بە تیک شکاندنیشی ناشرینی دە کەن و، ناسک و نیانی و جوانی ئەم بە دیهاتووانەش لە ناو دە پەن!

له قورلایی ناخی خۆمه‌وه نازاریکی گه‌لسی قورس و له پراده به‌ده‌رم
 چه‌شت و، له به‌رام‌به‌ر ئهم کاره‌ساته‌ ناهه‌مواره‌وه عیشقی مه‌جازیی ناو
 سروشم که‌وته هه‌لچوون و که‌فوکوئ و ملنه‌دان و سه‌رینجی کردن!
 هیچ چاره‌یه کیشم به‌ده‌سته‌وه نه‌بوو بۆرزگار بوون له‌م باره‌ په‌ریشانه‌ و
 دل‌دانه‌وه‌ی خۆم جگه‌ له‌ سه‌ردانه‌وه‌م له‌م ئایه‌ته‌ په‌رۆزه‌..

ئه‌ویش پێی وتم:

(به‌ جوانی بمخوێنه‌روه‌ و له‌ و اتاکاتم ورد به‌روه‌).

منیش پۆشتمه‌ ناو پروانینگای سووره‌تی نوور له‌ ئایه‌تی: ﴿اللَّهُ نُورُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ و، له‌وئ به‌ دووربینی ئیمان روانیمه‌ دوورترینی
 چینه‌کانی ئایه‌تی "حه‌سبی" و، به‌ مایکرو سکۆبی هه‌ستی ئیمانیش سه‌یری
 وردترین نه‌ینی‌یه‌ کانیم کرد..

بینیم: هه‌روه‌ك ئاوینه‌ و شووشه‌ و هه‌موو شتیکی ساف و بریقه‌دار
 ته‌نانه‌ت که‌ف و بلقی سه‌ر ده‌ریا کانیش جوانی‌یه‌ په‌نه‌ان و په‌نگاو په‌نگه‌ که‌ی
 "خۆر" ده‌رده‌خه‌ن و، هه‌ریه‌ که‌یه‌ان چه‌ندین جۆری جوانیی حه‌وت
 په‌نگه‌ که‌ی ئه‌و پرووناکی‌یه‌ پیشان ده‌ده‌ن..

هه‌روه‌ها وه‌ك به‌ گوێزه‌ی تازه‌بوونه‌وه‌ و جوولانه‌وه‌ی ئه‌و ماددانه‌ و به‌پێی
 توانا و قابیلیه‌تیان و شکانه‌وه‌ی جۆراو جۆریان، ئه‌و جوانی‌یه‌ی "خۆر"یش
 تازه‌ ده‌بیته‌وه‌ و به‌ شیوه‌یه‌کی پازاوه‌ی سه‌رنج پاكیش جوانیی په‌نه‌ان و
 حه‌وت په‌نگه‌ که‌ی تیشکی خۆر ده‌رده‌خه‌ن..

به‌ هه‌مان جۆر، ئه‌و به‌دیها تووه‌ ناسکۆله‌ و جوانانه‌ش که‌ له‌ جینگای
 ئاوینه‌دان و جوانیی خاوپن و په‌رۆزی خواوه‌ندی جوان و شکۆمه‌ندیان تیدا

ده دره وشینه وه که پرووناکیی ته زهل و ته به ده .. تم به دیها تو وانمش به هه مان
جور و به بی وه ستان، هه له هاتن و پرؤیشتندان و، به ممش دره وشانه وه ی
تهو جوانی به هه همیشه ییبه ناوه جوانه کانی خوی گه وره تازه ده که نه وه!

که واته تهو جوانی به دره خشان و ناشکرایه ی که به سه ر پوخساری تم
برونه وه رانه وه ده بیئریت - له راستیدا - مولکی خویان نی به، به لکو تاماژه
بؤ تهو جوانی به خاوین و هه همیشه ییبه خاوند ده کهن که داخوازی
خویشاندانن و، تاماژه و نیشانه و دره وشانه وه ی تهو جوانی به پاک و
بیگه ردهن که ده یه ویت به ناشکرا بیئریت و پیشانی که سانی تریش بدریت.

به لگه کانی ته ممان له په یامه کانی نووردا به دریزی باس کردووه، به
تایبه تی لهو په یامه دا که به م پرسته یه ده ست بی ده کات:

"لیزه دا به شیوه یه کی پوخت سی دانه لهو به لگانه باس ده کرین..."^(۱).

هه مرؤفیک خاوه نی چیژیک ی بی عیب و ساغ بیئت و سهیری تهو په یامه
بکات، له سه رسوورمان و پیزلسی گرتندا خوی بؤ راناگیریت، ته نانهت
به وه شه وه راناوه ستیت، به لکو دوای سوود وه رگرتنی خوی تیده کؤشیت بؤ
تهوه ی سوود به که سانی تریش بگه یه نیئت. به تایبهت تهو پینج خاله ی که له
به لگه ی دووه مدها باس کراون.

بی گومان هه که سینک "زیری" ی له ده ست نه داییت و "دل" ی شسی ژه نگی
نه گرتیئت ده تی: "ما شاء الله، بارک الله" و، "بوون" ی خوی - که هژار و بی
نرخ دیاره - بی هرزه کاته وه و به ته سدیق کردنه وه هه ست ده کات که له
راستیدا مو عجزیه یه کی بی وینه یه.

(۱) مه به ست: شه شه م پله ی نووری حه سبی به، له تیشکی چواره می "تیشکه کان" دا. (وه رگیز)

● نومییدی پازده‌هه‌م: (۱)

ئەو کاتە‌ی کە لە ژوورنکی شارۆچکە‌ی "ئەمیرداغ" (۱) دا لە نیشته‌جینی زۆرە‌ملتی دانرا‌بووم، چاودێرە‌کانی لایە‌نی دە‌سته‌لاتدار بە‌ تە‌واوی تە‌نگیان پێ‌ هە‌لچنێ‌بووم و هە‌موو هە‌لسو کە‌وتینکە‌م هە‌نگاو بە‌ هە‌نگاو لە‌سەر تۆ‌مار دە‌کرا. ئە‌مە‌ش گە‌لێ‌ ئازاری دەر‌خواد دە‌دام، بە‌ رادە‌یە‌ک کە‌ ژیانیشم لە‌ پێ‌ش چا‌و کە‌وت و، پێ‌م نا‌خۆش بو‌و کە‌ لە‌ بە‌ندیخا‌نه دەر‌چوو‌بووم و، پێ‌ بە‌دل حە‌زم دە‌کرد. بێ‌خێ‌رنە‌وه بۆ‌ بە‌ندیخا‌نه کە‌ی "دە‌نیزی" یا‌خود بێ‌م و پرۆ‌مه نا‌و گۆ‌رە‌ کە‌مە‌وه، چونکە‌ بە‌ندیخا‌نه و گۆ‌ر لە‌ چا‌و ژیانیکی وادا گە‌لێ‌ باش‌ترن!

لە‌م کاتە‌دا چا‌ودێری خ‌وای گە‌وره‌ هات بە‌ فریامە‌وه، چونکە‌ ئامێ‌رنکی "رۆ‌نیۆ"ی - کە‌ تازه‌ پە‌یدا بو‌وه - بە‌ قوتاییانی قوتابخا‌نه‌ی (زە‌هراء) (۲) بە‌خشی، کە‌ خا‌وه‌نی قە‌ڵە‌می ئە‌لماسیی وە‌ک رۆ‌نیۆن! ئێ‌تر بە‌م ئامێ‌ره و بە‌یە‌ک دانە‌ پێ‌نوس پێ‌نج سە‌د نوسخە‌ لە‌ پە‌یامە‌کانی نو‌ور دەر‌دە‌چوون!

- (۱) ئە‌م نومی‌ده‌ لە‌ لایە‌ن یە‌کی‌ک لە‌ قوتاییانی نو‌وره‌وه بۆ‌ مە‌به‌ستی تە‌وا‌کردنی پە‌یامی پیران نو‌وسرا‌وه، چونکە‌ ما‌وه‌ی دانانی ئە‌م پە‌یامانه‌ سێ‌ سا‌ل پێ‌ش ئێ‌ستا تە‌وا‌و بو‌و. (دانه‌ر)
- (۲) ئە‌میرداغ قە‌زایە‌ کە‌ دە‌کە‌وتە‌ نا‌وه‌راستی تورکیا و سەر‌ بە‌ پارێزگای "ئافیوون" ه‌. مامۆ‌ستا نو‌رسی پاش تە‌وا‌کردنی ما‌وه‌ی مە‌حکوومی یە‌کە‌ی لە‌ بە‌ندیخا‌نه‌ی دە‌نیزی، لە‌ سا‌لی ۱۹۴۴دا پە‌هە‌ندە‌ی ئە‌وئێ‌ کرا‌وه. (وه‌رگێ‌ر)
- (۳) مامۆ‌ستا نو‌رسی بە‌ درێ‌ژایی ژیا‌نی هە‌ولێ‌ دامە‌زراندنی ئە‌م قوتابخا‌نه (زانکۆ) یە‌ی دا‌وه، کە‌ وێ‌ستووبە‌نی وانه‌ ئایی‌نی و زانستی یە‌کانی پێ‌کە‌وه تێ‌دا بچۆ‌ن‌ترین. ئە‌وه‌ بو‌و لە‌ سا‌لی ۱۹۱۱ز لە‌ نزی‌ک دەر‌یاچە‌ی "وان" بە‌ردی بناغە‌ی بۆ‌ دانا، بە‌لام بارو‌دۆ‌خی جە‌نگی جی‌هانیی یە‌کە‌م و دی‌ل بو‌ونی مامۆ‌ستا لە‌ رۆ‌سیا نە‌یبه‌شت ئە‌م پرۆ‌ژه پێ‌رۆ‌ژه سەر‌بگرت. لە‌ گە‌ل ئە‌وه‌شدا چا‌ودێری می‌هرە‌بایی خا‌وه‌ندیش نە‌یبه‌شت ئە‌م رە‌نجە‌ی مامۆ‌ستا بە‌ خۆ‌رایی پ‌روات، ئە‌وه‌ بو‌و لە‌ بریی ئە‌و قوتابخا‌نه‌ی، چە‌ند قوتابخا‌نه‌یە‌کی مە‌عنه‌ویی پێ‌ بە‌خشی کە‌ هە‌موو سو‌وج و گۆ‌شه‌یە‌کی ولاتیان گرتە‌وه، کە‌ بریتین لە‌ قوتابخا‌نه مە‌عنه‌ویی یە‌کانی نو‌ور. هەر‌ لە‌ بە‌ر ئە‌وه‌ش بو‌و مامۆ‌ستا نو‌رسی قوتاییانی نو‌وری بە‌ قوتاییی قوتابخا‌نه‌ی "زە‌هراء" نا‌و دەر‌د. (وه‌رگێ‌ر)

ئەم "فتوحات" ئەی پەيامە كانی نوور بوون بەهۆی ئەوێ كە ئەو ژيانە پەر
لە بیزاری و دلتهنگی بەم لە لا خۆشەویست و شیرین بێیت و، هانی دام كە
هەزاران شوكر و ستایش پێشكەشی خوای گەورە بكەم.

كەچی پاش ماوێهە كی كەم دوژمنە نەهینی بە كانی پەيامە كانی نوور كە ئەم
فتوحاتەى نووریان بێنى، ئارامیان لا هەنگیرا و كار بەدەستانیان لە دژمان
ورووژاند و، ديسانەوێ ژيان لە پێش چاومان تال بووێه.

بەلام ئەوێهەندەى نەخپاند چاودیری خوای گەورە جارێكى تر
دەر كەوتەو، چونكە ئەو پەيامانەى كە گێرابوون دەبوو كار بەدەستان - كە
لە هەموو كەس زیاتر موحتاجی پەيامە كانی نوور بوون - بە حوكمى
كارمەندى و ئەركى سەرشانیان بیاخویندايەتەو!

ئێتر ئەو پەيامانە - بە فەزلى خوای گەورە - توانیان دلێ ئەوان نەرم
بكەن و، خویندەنەوێ ئەو پەيامانە بە رادەپەك كاری تێ كردن كە بوون بە
پشتگیری پەيامە كانی نوورا! بەمەش سنوورى قوتابخانە كانی نوور پەر فراوانیى
بەدەست هینا و لە بریى رەخنە گرتن، ریز و سەرسوورمانى خۆیان لە
بەرامبەرەوێ دەرپری!

ئەم بەرەمەش سوودێكى گەلى زۆرى پێ گەياندین و هەموو ئازار و
دلتهنگی بە كی لە ناو بردین، تەنانەت ئەم بەرەمە بە سەدان جارێش لە زیانە
ماددى بە كاتمان گەورە تر بوو.

بەلام دواى ئەوێ ماوێهە كی كەم بەسەر ئەمەشدا تێپەرى كرد،
مونا فیهە كان - كە دوژمنە پەنەنە كانن - سەرنجى حكومەتیان بۆ كەسى
خۆم راکێشا و، ژيانى سیاسى رابوردوومیان خستەوێ یاد و سام و
مەترسێ بە كی زۆریان سەبارەت بە من بلاو كردهو، بە تايهتی لە نێوان
فەرمانگە كانی "داد گەرى و پەرورده و ئاسایش و وەزارەتى ناوخۆ" دا.

ئنجانعو بهر بهرہ کانی و پر قہ بهر ایه تی بهی که له نیوان پارتہ سیاسی به کاندان
 پروو ده دات و بۆ پر خنه له یهك گرتن ده بهیننه کایه وه، ههروه ها ئه وه ههرا و
 هور یایه ی که ئیر هایی و ئاشوو بگیچان - که پروو کاری شیوو عی به کانی -
 بهر پایان کرد بوو ..

هه موو ئه مانه، زیاتر په ره یان به گومان و مەترسی لایه نه په سمی به کان
 دابوو، ههتا وای لئ هات حکومەت هه لمه تیکی توندوتیژی کرده سه رمان
 به گرتن و زه وتکردنی ئه وه ی ده ستگیریان بوو له په یامه کانی نوورا
 بهم شیوه به کار و چالاکیی قوتاییانی نوور پراوه ستا.

ئنجان سه ره پرای ئه و پر و پا گهنده ژار او ی بانهش که هه ندی له فه رمان بهر و
 کار به ده ستان له دژی من و بۆ زامدار کردنی که سایه تیم پلاویان ده کرده وه
 - که له پاده به کدا بوو هیچ که سیك با وه پری پنی نه ده کردن - هیچیان سه ری
 نه گرت و نه یانتوانی به که سی بسه لئینن .. که چی سه ره پرای ئه مهش، به چه ند
 پر و بیانوویه کی که م نرخ له هۆلئیکی گه وره دا و به ته نیا که سی له و پرۆزه
 سارد و سه رانه ی که ده توت زه مه ره ره، دوو پرۆژ منیان خسته به ندیخانه. له
 کاتی کدا که من له ماله وه زۆر خۆم له سه رما ده پاراست و، له بهر لاوازی و
 نه خۆشیم هه میشه مه قه لئ و سو پام داده گه ر ساند.

ئاله م کاته دا که سه رما تووشی تابه کی قورسی کرد بووم و بهاری
 ده روونیشم تابلئیی په ریشان بوو، چاودئیری خوای گه وره هات به هانامه وه و
 ئه م پاستی به ی خواره وه له پرووی دلما کرایه وه و، پنی وتم:

(تۆ خۆت به ندیخانه ت ناو ناوه "قوتایخانه ی پروسفی". به ندیخانه ی
 "ده نیزی" یش چه نده دلته نگي و ئازاری ده ر خواردان، چه ندین هینده ی ئه وه
 سوود و دلخۆشی و قازانجی مه عنه و بی پنی به خشین ..

یه کيک لهو سووده زورانہ نهوه بوو که هاو له کانی بهندیخانه تان سووډيکی زوریان له په پيامه کانی نووره وه ده ست کهوت..
 یه کيکی تر لهو سوودانه نهوه بوو که له ناو نده بهرزه کانی کار به ده ستاندا ده ست به خویندنه وه ی نهوه پيامانه کرا، به نه دازه به که بهر همه کانی نهوه بهندیخانه یه خستنیه شو کرانه و ستایشیکی بهر ده و امه وه و، هموو سعاتیکی تنگی و تازاری نهوه بهندیخانه یه ی بؤ کردن به "ده" سعاتی پرستش. بهممش نهوه سعاته پراوه و فانی یانه ی بؤ گورپین به ده بیان سعاتی نه پراوه و همیشه یی.

نیستاش نه م سنی همین قوتابخانه یووسفی به^(۱)، به پشتیوانی خوا، نهوه نده گهر موگوریت یی ده به خشیت که نه م سرما و سؤله یه نه هیلیت و، هینده خو شیت ده داتی که دلته نگیت له ناو بهریت. نه ممش به سوود و هر گرتنی هاوړی موسیبه تداره کانی بهندیخانه تان له په پيامه کانی نوور و به خشینی دلنه وایی پیان.

نه و انمش که توورپیی و رقی تزیان وروژ اندووه، نه گهر خه له تاو یا خود فرهودراو بن نهوا شایانی نهوه نین رقیان لی هه لېگریت، چونکه به یی هستی خو یان و به نه زانی سته میان لی کردوویت.

به لام نه گهر که سانیک به هست و شعور و زانینی خو یان و، له بهر رقیکی ره گدا کوتاوی ناو دلپان و، بؤ مه بهستی رازی کردنی گومرایان تازاریان داییت، نهوا بهم نزیکانه بهو مردنه ی که خو یان به "تبعدامی نه بهدی" ی ده زانن سزا ده درین و، جینگای تنگ و تازی ناو گورپیش - که زیندانی تاکه که سی به - چاوه رپیان ده کات..

(۱) مه به ست بهندیخانه ی شاری "نافیون" ه له سالی ۱۹۴۸ ز. دا. (وه رگپ)

تۆش له لای خۆتوه و له ئه بجامی ئه و سته مەمی ئه و اندا پاداشتیکی زۆرت ده ست ده که ویت و، ئه و کات و سعاته فانی یانه شت بۆ ده کرین به ده بیان سعاتی هه میشه می و، چه ندین تام و له زه تی خوشی رۆحی و مەعنه ویشته ده ستگیر ده ییت. جگه له وهی که ئه ر که زانستی و ئایینی به کانی سه رشان ی خۆت به جتی ده هینیت).

بەم جۆره، ئه م و اتایه بۆ رۆحم هات و له پرۆی دلمدا کرایه وه. ئیتر منیش پر به دل و تم: "الحمد لله" و، به حوکمی مرۆفایه تیم به زه ییم به و سته مکارانه دا هاته وه و، له خوای گه و ره پارامه وه که ئیسه لاهی حالیه ان به کات!

باشان له ئیفا ده که مدا پرۆم کرده وه و به "ده" دانه به لگه چه سه پاندم که ئه م پرۆ دا وه تازه یه پیچه وانه ی یاسایه. ته نانه ت سه ملان دیشم که ئه و سته مکارانه خۆیان به ناوی یاسا وه سه ری نچی یان له یاسا کردو وه و سنووری یاسایان شکاندو وه! چونکه به دوا ی به لگه ی که م نرخ و دۆزینه وه ی بیانووی ده ست هه لبه ست و پرۆ پو و چدا ده گه ران، به راده یه که که هه موو که سه یکی نا گاداری ئه م پرۆ دا وه گاته ی پی ده کردن و که سانی حه قو یست و به و یژدانیش ده ستیان به گریان کرد!

بەم کرده وانه شیان بۆ هه موو خا وه و یژدانیه کیان ده رخست که هه ر گیز ناتوانن به ناوی یاسا وه هیه چ بیانوویه که بدۆز نه وه بۆ ئه وه ی ده ستدریژی بۆ سه ر په یامه کانی نوور و قوتایانی بکه ن.. به لام ئه وان به و جۆره پییان ترازا و به ره و نزمترین په ی شیتی و گه لخۆیی نزم بوو نه وه!

نموونه ی ئه مه:

ئه و سه یخو رانه، پاش ئه وه ی بۆ ما وه ی مانگی که چاودیریه ان له سه ر دانیه ن، هیه چیان ده ست نه که وت که پیی تا وانهار به یین، ناچار ئه م راپۆرته درۆینه یه ی

خواره و هیان هه لبه ست که گویا: (خز مه تکاره که ی "سه عید" له دو کانیک "عاره ق" ی بۆ کرپوه)!

به لام که سیان ده ست نه کهوت هم راپۆرته یان بۆ ئیمزا بکات جگه له غهریبکی مه ست و سه رخۆش، نه ویش که دوای هه ره شه و گوره شه یه کی زۆر پینان وت: "هم راپۆرته ئیمزا بکه"، له وه لامدا وتی: "هسته غه فیر و ئیلا کی ده توانیت درۆی و سه یر بکات"!

بۆیه ناچار بوون به ده ستی خۆیان راپۆرته که یان بدرپینان
نموونه یه کی تر:

له بهر نه وه ی باری ته ندره ستیم تیکچوو بوو، پێویستی یه کی زۆرم به هه لمژینی هه وای ساف و پاک ی سروشتی بوو. له بهر نه مه، پیاویک که نه مه ناسی و تا ئیستاش هه ر نایناسمه وه کئی بوو، عاره بانه یه کی به نه سپه که یه وه پنی دام که پنی بگه رپم و گه شتی ده ره وه ی شاری پنی بکه م، منیش یه ک دوو سه عاتیک ده رۆشتمه ده ره وه بۆ گه ران به سواری نه و عاره بانه یه و، له کرپی نه مه شدا به لپنم به خاوه نه که ی داوو که باهی په بجا لیه کتیبی بده م، تا کو له و پرۆگرامه ی که بۆ ژبانی خۆم دانابوو لانه دم و^(۱) له ژیر منه تی که سدا نه مینمه وه.

جا ئایا هم کاره هه چ شتیکی وه های تیدایه که زیانیکی لنی بوه شیته وه؟
که چی فه رمانگه کانی پۆلیس و دادگه ری و ئاسایش و ته نانه ت
پارێزگاریش له په بجا جار زیاتر پرسیبوو یان: هم نه سپ و عاره بانه یه هی کین؟
وه ک بلتی رووداو یکی سیاسی سامناک بۆ شیواندنی ئاسایش رووی دا بێت!

(۱) واته وهرنه گرتنی هه چ شتیکی له هه چ که سیک به پنی نه وه ی له بهر امبه ری نه و شته وه، پاره، یان شتی تری به داتن. نه مه ش په وشتیکی به رزی مامۆستا نوورسی بووه، که هه ر له منالی و سه رده می خۆیند نه وه تا رۆژی له دنیا ده رچوونی له سه ری به رده وام بووه. (وه رگێر)

هه تاله ناچاريدا كه سيكي خۆبه خش راپه پری و وتی: ئەسپه كه هی منه و،
 به كینکی تریش وتی: عاره بانه كه هی منه، تاكو كۆتایی بهم پرسیاره كه م
 نرخانه بیست. به لآم ئەوانیشیان گرت و له گەل مندا خستیانه به ندیخانه وه!
 بهم چه شنه رووداوانه و هاوونینهان بووین به ته ماشا كه ری گالته ی
 منالان و، به گریانه وه ده ستمان كرد به پینكه نین و به خهم و په ژاره وه گالته مان
 پئی ده كردن!

هه روهك بۆمان روون بووه وه كه هه ر كه سیك ده ستندریزی بكاته سه ر
 په یامه كان و قوتاییانی نوور بهو جوژه ده بیست به مایه ی گالته و پینكه نینی
 خه لکی!

با ده مه ته قییه کی سه یرتان بۆ بگێر مه وه كه به كینکی تره له و غووانه:
 پینش نه وه ی وه ره قه ی تۆمهت دانه پالم بخوینمه وه و بزاتم تیایدا نوو سراوه
 كه گوایا من ئازاوه م ناوه ته وه و ئاسایشم تینكداووه، به داواكاری گشتیم
 وت:

دوینی غه بیه تم كردی، چونكه بهو پۆلیسه م وت كه له بریی بهرپوه به ری
 ئاسایش ئیفاده ی لئی وه ر گرتم:

(خوا له ناوم به ری - سنی جار ئەمه شم دووپات كرده وه - كه ئەگه ر له
 هه زار بهرپوه به ری ئاسایش و هه زار "داواكاری گشتی" زیاتر خزمه تی
 ئاسایشی گشتیم نه كرد بیست)!

پاشان له و كاته دا كه من زۆر پینووستیم به حه وانه وه و دووره په ریزی له
 خهم و خه فه تی دنیا و خۆپاراستن بهو له سه رما، كه چی ئەوان له م كاته دا
 گرفتاری په هه نده یی و به ندی یان كردم و به راده یه کی واته نگیان پئی
 هه لچنیم كه زۆر له وزه و توانای خۆم به ده ر بیست و، به شیوه یه ك كه مرۆف
 هه ست بكات ئەم كاره له رقیکی شارراوه و تایبه تی په وه هه لقلاوله!

هممو هم پرووداوانه، پرقیکي زوریان له دهررونی مندا دژی هوان دروست کرد. بهلام چاودنیری خوی گهوره جارنکی تر هاتهوه به هانامهوه و، دلی منی لهم واتایه ناگادار کردهوه:

(قهدهری خوا - که سهرتاپا دادگهری پرووت و بی گومانه - بهشیکي په کجار گهورهی لهم ستمهدها هیه که هوانه لییان کردوویت و، پژی په کهی بهندیخانته بانگی کردوویت بژ ناو بهندیخانه! کهواته دهبی له بهرامهر هم بهشوه پازی بیت و گهر دنت بژ قهدهری خوی گهوره نهوی بکیت..

تجنا دانایی و میهره بانیی په روهرد گاریش بهشی زوریان تیدا هیه، وهك: کردنهوهی پزی نوور و هیدایهت و نومید بهخشین به دل و دهررونی هاوه له کانی ناو بهندیخانته، که پاداشتیکی زوری بژ ئیوه تیدایه. له بهر نهوه، دهبی له بهرامهر هم بهشوه، هاودهم له گهل نارامگرتندا، هزاران شوکر و ستایش پیشکشی خوی گهوره بکن.

پاشان "نهفس" یس بهشی خوی هیه! چونکه کهموکوری و کهمتر خه میی زوری نواندوه. جا دهبی له بهرامهر هم بهشی "نهفس" هوه توبه و داوای لیپوردن بکن و، بژ لای خوا بگه پینهوه و، سهرزه نشتی نهو نهفسانه بکن و پییان پرابگه یهن که شیوی هم زلله یهن..

تجنا هندیکیس لهو کارمهند و فرمانبره ده بهنگ و ساوېلکه و ترسؤ کانهی که به فریولی دوژمنه په نهانه کان فریو دراون، بهشی خویانیا ن هیه! چونکه په یامه کانی نوور به تهوای حقی تزی لهوانه سندهوه و زلله معنهوی په کانی خوی تنی سره واندن، خژ هوانیش هوهندهیان بهسه!!

بهشی دواهمینیش هی لهو کار بهدهست و فرمانبرانه هیه که هژکاری راسته قینه بوون لهم کاره ساتانه دا. بهلام له بهر نهوهی هوانه به

دلنیایی - بیانہوئیت یان نہیانہوئیت - سوودی ٹیمانی لہو پھیامانہ و ہر دہ گرن کہ دہ پانخویننہوہ - با بۆ مہ بہستی توانج و پرخنہ گرتیش بیٹ - ئەوالیبوردن لہوانہ بہ پینی یاسای: ﴿وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ (آل عمران: ۱۳۴) بہ جوامیری و نہ جابہت لہ قہلہم دہ درئیت!

پاش ئەوہی ئەم ناگاداری بہم وەر گرت، کہ سەر تا پنا حق و پەروایە، پریارم دا ہەر لہ شو کرانہی خوا دا م و، لہم قوتابخانہ یووسفی یە نوئی یەدا دان بہ خۆدا بگرم. تەنانت لہ بہر تەمئ کردنی دەر وونم پریارم دا یار مەتیی ئەوانەش بەدەم کہ دژایە تیم دە کەن!

لہ راستیدا ئە گەر سەرنجی یە کینکی وەك من بدەین، کہ تەمەنی لہ حەفتا و پینجدایە و لہ نیوان حەفتا خۆشەویستدا تەنھا پینج دانەیان ماوہ و، حەفتا ہزار نوسخە ی پھیامە کانی نووریش کاروباری "نوور" ی یانہی خۆیان بہو پیری سەر بہستی رادە پەرتنن و، ئەو ہندە میراتگر و برای ہدیہ کہ لہ بریی یەك دانە زمان بہ ہزاران زمان فرمانبەری ٹیمان جئ بہ جئ دە کەن.. "گۆر" بۆ یە کینکی ئاوا ی وەك من سەد جار لہم بەندیخانە یە باشترە..

ئەجا ئەم "بەندیخانە" یەش پتر حەوینەر و دەیان جاریش سوود بەخشترە لہو ئازادی یە پابەند و دەست بەسەری یە دەرەوہ و، لہ ژبانی ژئیر چاودیری و خۆسەپاندنی خەلکی. چونکہ لہ بەندیخانەدا - بە ہەر جۆرێك بووہ - مرؤف دەتوانیٹ لہ گەل سەدان بەند کراوی تردا فرمان سەپاندنی ہەندی کار بە دەستی وەك بەرپۆہەر و سەرۆکی پاسەوانە کان قبوول بکات و ئارامی لہ سەر بگرت، چونکہ پیشە و کار مەندی ئەوان لہو دایە ئەو کارانە ئەنجام بەدەن، ئەجا لہ لایەن ہاوپرئ زۆرہ کانی بەندیخانە شەوہ دلدانەوہ و دلنەوا ییت پیشکەش دە کرئیت.

به لآم له دهره وهی بهندیخانه دا ده بی مرؤف به تنها خوی له بهرامبر
سه دان کار به ده ست و فرمانبر وه دان به خودا بگریت که هم موویان
ده ست ده خنه ناو کاروباری مرؤف و خویانی به سهر دا ده سه پیئن!

پاشان سۆز و به زهیی موسلمانیتی و سروشتی مرؤفانهش، بهرامبر به
پیران - به تایبهت بۆ ئهوانه ی که لهم چه شنه حاله دان - ده که وینته جۆش و،
ئهممش نازار و گبرو گرتی بهندیخانه یان بۆ ده گۆرپت به به زهیی و میهره بانئ..
له بهر هموو ئه مانه، پر به دل به به ند کردنم و مانه وه م له بهندیخانه دا رازی
بووم!

کاتی که هینایتم بۆ ئهم سنی هم داد گایه، له بهر پیری و نه خۆشی و
لاوازی له راده به ده رم، ههستم به ماندوو بوونیکی زۆر کرد و نه متوانی به
پنوه رابوه ستم و چاوه پروانی بکهم. بۆیه ناچار بووم له دهره وهی دهر گای
دادگا له سهر کورسی یه ک دا بنیشم. هینده ی نه خایاند حا که هات و به
تووریهیی و سوو کایه تی پی کردنه وه وتی:

"بۆچی ئهم کابرایه به پنوه چاوه پروانی ناکات"؟

منیش له بهر نه مانئ سۆز و به زهیی بهرامبر به پیران، گه لئ توورپه و
دلگران بووم. به لآم که سهرم هه لپری ئه و کۆمه له زۆرم له موسلمانان به دی
کرد که له دهورمان کۆبوو بوونه وه، به چاو و دلئیکی پر سۆزی به زهیی و
میهره بانئ و برایه تی بۆ ئیمه یان دهر پروانی و، که سیش نه پتوانی په رته وازه یان
بکات و دووریان بخته وه. که ئهمم به دی کرد، یه کسه ر ئهم دوو "پراستی" یه
هاتنه ناو دلئمه وه:

یه که میان:

دوژمنه په نهانه کانی من و په یامه کانی نوور چه ند کارمه ندئیکی گیل و
گه لخیان هان دا که ئهم هه لسو که وته نزم و سوو کانه م له گه لدا به نوینن،

گروایا دهیانهو پیت بهم چه شنه رهفتارانه که سایه تیم له پیش چاوی خه لکیدا بشکینن و، پیز و پروتینکردنی خه لکیش بهرامبر به من - که حهزم لینی نییه و به دوایدا ناگه پریم - بگپرنه دواوه. پیمان وایه بهم جزره ههلسو که وتانه ده توانن بهر به مست و دیوارنکی قایم له بهردهم لافاوی فتو و حاتی په یامه کانی نووردا دروست بکن!

جاله بهرامبر سوو کایه تی پینکردنی تاقه که سینکه وه، ثم پشتگبری یه خواییه سه ربچی منی بۆ لای ئه و سه د که سه و هر چه رخاندا که له ده و رمان کۆبوو بو ونه وه و، پینزی خزمه تگوزاری یه کانی قوتاییان و په یامه کانی نووریان درده بری و، پینی وتم: (بۆ ئه و که ساته پروانه که بۆ لای ئیه وه هاتون و، به دلنکی پر له پیز و خهفت و په یوه ندیی توندو توئه وه پیزتان لسن ده گرن)!

ته نانهت له پرۆزی دووه مه دا که من وه لامی پرسیاره کانی "دواوه ری لیکۆلینه وه" م ده دایه وه، هزار کهس له گۆرپهانی بهرامبر په بنجهره کانی ته لاری داد گادا کۆبوو بو ونه وه و، زمانی حالیان له شیوه ی پر وخساریاندا به جوانی دیار بوو که ده یوت: (ئه وانه سه خلهت مه کهن)! ئه وهندهش په یوه ندیی توندو توئیان له گه لماندا نواند که پۆلیس نه پتوانی په رته وازه بان بکات و دووریان بخاته وه!

لهم کاته دا ئه م و اتایه هاته دلمه وه که:

(ئه و خه لکه له م کاته دژواره دا به دوا ی دلدانه وه یه کی ته و او ه تی و لوورینکدا ده گه پین که کوژانه وه ی نه بیته. ته نانهت به سروشتیان به شوین له مانیکی دامه زراوی قایم و مزگینی یه کی راستی به خته وهری هه می شه ییدا هه ودالن. بیستوشیا نه که ئه و شتانه ی ئه وان به دوایدا ده گه پین، له

پهيامه كانی نووردا ده ست ده كهون. له بهر نهويه كه نهو همموو رنزه زوره
بهرامهر كه سي من درده پرن كه له رادهيه كدايه گه لن زياتره له سنووری
توانای من و لهو رو انگوويه كه من خزمه تكاری ئيمانم. خوا بكات
خزمه تينكم بؤ ئيمان نه بجام داييت).

راستی دووهم:

هم و اتايه هاته دلهموه:

له بهرامهر سوو كايه تي بن كردنمان به بيانووی نهويه كه گوايا ئاسايشی
گشتيمان شيوانديت و، له بهرامهر دوور خسته نهويه خه لکی پهوه ليمان بهو
هه لسو كه وته زمانه ی كه چهند كه سيني كمي فریودراو نه بجامی ده دن..
له بهرامهر همموو نه مانه وه، له لایه ن نه هلی حقیقه ت و نهويه داهاتوو
رنزيكي گهرموگور و شایسته مان لی ده گيرت!

به لن، لهو كاته دا كه له زهر پهرده ی شيوعيتيدا و بؤ مه به ستي شيواندنی
ئاسايشی گشتی ولات، بهوپه ری چوست و چالاکی ئازاوه و كاری
توقانندن و ترس و له رز بلاو ده كرته وه، ئاله م كاته دا، قوتايانی پهيامه كانی
نوور به هیزی دامه زراوی ئيمانی ته حقیقی له همموو گۆشه يه کی ولاتدا
رووبه رووی نهو ئازاوانه ده بنه وه و له شوینی خوياندا رپانده وه سستين و
شان و شهو كه تيان ده شكينن و، تیده كۆشن كه ئاسايش و ياسا له جی
مه ترسی و ئازاوه دا جينگير بكن.

بؤ راستی هم قسه يه ش، له ماوه ی بیست سالی رابوردوودا و له رووئا
شيواندنی ئاسايشه وه هيچ رووداويك له سهر قوتايانی نوور تو مار نه كراوه
سه رپای زوری و بلاو بوونه وه شيان له همموو جينگا و گۆشه يه کی ولاتدا،
نه وه تا له ده پاريزگا و نزيكه ی چوار دادگای په يوه نلیدار تا ئیستا هيچ

ئەفسەر و بەرپرسيك تاقە پرووداويكيان لەسەر تۆمار نە کردوون، تەنانەت چەند ئەفسەريکی بەويژدانی سنی پارێزگا وتیان:

(لە پراستیدا هەریەک لە قوتایانی نوور ئەفسەريکی مەعناوی ئاسایشە لە ولاتدا. ئەوانە لە پاراستنی ئاسایش و یاسادا یارمەتیمان دەدەن، چونکە پهيامەکانی نوور بە هەرکەسيك بدەن و ئەویش بە خویندەو هیان ئیمانی تەحقیقی بەدەست بهێنیت، ئەوا بەم کارە چاودێر و پاسەوانیک لە هۆش و بیری ئەو کەسەدا دادەنێن و، بەمەش تێدە کۆشن ئاسایشی گشتیی ولات پارێزن)!

بەندیخانە کە "دەنیزلی" باشترین نمونە و شایەتی ئەم قسەپەمانە. ئەوەبوو هەر کە قوتایانی نوور و پهيامی "میوه"^(۱) - کە بۆ بەندکراوان نووسراوە - رۆشتنە ئەو بەندیخانەپە، زیاتر لە دووسەد بەندکراو تۆبەیان کرد و، رێی ئایین و چاکە و گۆپراپەلێی خوا و ئەبجامدانی فەرزەکانیان گرتەبەر، کە ئەمەش لە ماوەی سنی مانگ یان شتیك زیاتردا پرووی دا. تەنانەت یەکیك لەوانە کە لە سنی کەس زیاتری کوشتبوو، وای لێ هات دەستی لە کوشتنی ئەسپێ دەگێراپەوه! واتە ئەک هەر تەنها بوو بە ئەندامیکی بێ زیان، بەلکۆ بوو بە ئەندامیکی سوودبەخشی بە بەزەیی لە ولاتدا!

فەرمانبەرە بەرپر سەکان بە سەر سوورمانەوه سەیری ئەم پرووداوانەیان دەکرد! تەنانەت پیش ئەوهی برپاری دادگا دەربچیت، هەندێ کەس لە لاوان و قبوویان:

(۱) "پهيامی میوه" تیشکی یازدەهەمە لە کۆمەڵە پهيامی (تیشکەکان) و، سەر بەخۆش بە ناری: "بەری درەختی ئیمان" بلالومان کردووەتەوه و، بریتی یە لە یازدە مەسەلە لەوتۆ کە پوختە لەو بابەتە ئیمانیانەن لە تیکرای پهيامەکانی نووردا هینراون. (وەرگێڕ)

ته گهر قوتایانی نور له بهندیخانه دا، میننه وه، نیمهش کاریک ده که یی که
 حوکم بدرین و له گه لیاندا به بهند کراوی. میننه وه و، بین به قوتایی
 نهوان و، سوود له ناموژ گاری یان و هر بگرین، تا کو نیمهش وه که نهوانمان لسی
 بیت) ۱

گومانی تیدا نی په که نهوانی تو مته شیواندننی ناسایشی گشتی ده ده نه
 پال قوتایانی نور، که تم هم مو په وشته بهر زانه یان همه په، گه لسی به هله ده
 چوون. یان به چه شنیکي دلته زین فریو دراون و له خشته براون. یا خود بو
 مه بهستی تو قاندن و نازاوه نانه وه کار به ده ستانی حکوومت ده خه له تین، به
 خو یان بزانی یان نه زانن. بزیه له پیناوی نه وه دا همول ده دن که له ناومان
 بهرن، یان گرفتاری ته شکه بجه و نازارمان بکه ن.

نیمهش بهوانه ده لئین:

(مادهم مردن ناکورزی و، دهر گای گزریش داناخریت و، کاروانه کانی
 مرؤ فایه تیش له م میوانخانه بهی دنیا دا زور به پهله و په که له دوا ی په که له ناسوی
 خاکدا ناوا ده بن، نهوا ده یی بهم زووانه هردوو لامان له یه که دابریین. به لام
 نیوه تو له ی تم ستم کردنه تان به جورنکی سامناک ده بینن و نهوا "مردن" هی
 که بو ته هلی نیمان بریتی په له پشوودان و حهوانه وهی دوا ی دهر دیسه ری
 زیان، نیوه له شیوه ی له ناودانیکي همیشه می (اعدام ابدی) دا ده چیژن،
 چونکه نهوا تام و چیژه فانی پانه ی که ده ستان له داوینی گیر کردووه و
 به هزیانه وه پیتان و ایه له دنیا دا ده میننه وه، سه باره ت به نیوه هله ده گهر پته وه و
 ده بیت به نازاریکی قورسی همیشه یی).

"حقیقه تی لایینی نیسلام" که تم نه ته وه نایینداره له میژره دهستی
 که وتوووه و، به خوین و شمشیری سهدان ملیون پالهوان و شه هیدی
 تیکو شری تم نه ته وه په - که له پله ی نهولیدان - پاریزراوه، نیستا - به

داخه وه - مونافیقان که دوژمنانی په نهانی ئیمه، ناوی "تهریقهت"^(۱) ی لئی ده نین و، "تهریقهت" یش به خودی خوړی حه قیقهتی ئیسلام دهرده خه، که له راستیدا "تهریقهت" تاقه تیشکیکی ئه و خوړه دره خشانه به - که ئیسلامه - نه که خودی "خوړ" خوړی. ئه مهش بۆ ئه وهی هه ندی له کارمهنده ساویلکه کانی پنی هه لئین له دژمان..

قوتایانی نووریش، که به وپه پری هه ول و تهقالا و چالاکی به وه بۆ دهرخستن و پیشاندانی راستی به کانی "ئیمان" و "قورئان" تیده کوئن، به ناوی "ئه هلی تهریقهت" یان "کۆمهله به کی سیاسی" ناوده بهن، مه به ستیشیان له مه دا ناشرین کردنی ئیمه و هه لئانی کار به ده ستانه له دژمان!

به لآم ئیمه به وان و به تهلقه له گوئیانی ئه وانیش، هه مان قسه ده لئین که له بهردهم دادگا دادگه ره که ی "ده نیزی" دا و ئمان:

(ئهو حه قیقه ته خاوپنه ی "ئیسلام" که سه دان سه ر بوونه ته گیانفیدا و سه رگه ردی بالای، ئیمهش به هه مان جوړ سه رمان ده که پنه قوربانی و له پیناویدا به ختی ده که پنه. خو ئه گه ره هه موو دنیا له سه ر سه رمان بکه نه به ناگر، ئه و ئه و سه رانه ی که بوونه ته قوربانی ئه و حه قیقه ته ی قورئان هه رگیز نه وی نا کرین و جلوه وی خوړیان ناده نه ده ست زه ندیقه کان و، له و ئه ر که خاوپن و په روزه ی خوړیان - پشت به خوا - لانا ده ن)

به م جوړه، سالیك له ساله کانی ئه م ته مه نی پری به م، که به رووداوه کانی خوړی نائومیدی و کاره سات و ئه ر که قورسه کانی بۆ پینکه پنه نام و، دلدا نه وه کانی سه رچاوه ی "ئیمان" و "قورئان" یش هاتن به هانا په وه و فریای که وتن.. سالیکی ئه م پری به م - له گه ل ئه و هه موو مهینه تی و دهر دیسه ری به دا - به "ده" سالی شادی و خو شحالی ژبانی لایم

(۱) له بهر ئه وهی تهریقهت به پنی یاسای ئه و پرژگارانه قه دهغه بووه، ویستوریانه به و تومه نه یاساییه تاوانباریان بکه نه! (وه رگیز)

ناگورمهوه. به تایبته که یه که سعاتی تۆبه کاری به جی هینری فوزه کان له بهندیخانه دا له حوکمی ده سعاتی عیاده تدايه و، هر پرۆژیکي نه خوشی ستم لیکراویش پاداشتی ده پرۆژی هه میسه بی دهست خاوه نه که ی ده خات! | ژیانیک که بهم شیوه به بیته، ده بی چهنده مایه ی شوکر و ستایش بیته بهرامهر به خوای گهوره | به تایبته تی بۆ یه کینکی وه که من که له لیواری گوردا پراوه ستاوه و چاوه روانی نۆره ی خۆی ده کات!

به لئی، ته مه تهو "وانه" یه بوو که له و ناگادار کردنه وه معنوه ی یه وه هه رم گرت و لینی تیگه ی شتم. تیتر پر به دل و تم: "سوپاسی نه پراوه و بی کۆتایی بۆ خوای گهوره" و، دلخۆش بووم به پیری و، به زیندان و به ند کردنیشم پازی بووم..

چونکه "ته مه ن" پراوه ستانی نی یه و هه میسه له پرۆشتندایه، جا ته گهر به خوشی و چیژ و له زه ته وه پراوته سهر تهوا خه فهت و دلته نگه یه کی زور بۆ مرۆف به جی ده هیلیت، چونکه له ده ست چوونی خوشی له راستیدا نازاره.. خۆ ته گهر تهو ته مه نه شوکرانه بۆ پیری خوای تیدا نه بیته و به بی ناگایی له مرۆف به سهر بچیت، تهوا ته مه نه که ی ده پروات، که چی ده ستمایه که له گونا هکاری کۆ ده کاته وه و به جی ده هیلیت..

به لام ته گهر به نازار و به ندی له مرۆف پراوته سهر، تهوا له بهر ته وه ی نه مانی نازار خۆی له خۆیدا خوشی و له زه تیکی معنوه ی یه و، ته م چه شنه ته مه نانه ش به جۆریک له جۆره کانی په رستش داده نرین، تهوا له پرویه که وه تهو ته مه نه به "باقی" داده نریت و هر ده مینیتته وه و، خاوه نه که شی به رو بووم و ته مه نیکی بینگه رد و هه میسه بی ده سته گهر ده بیته..

له لایه کی تریشه وه ته م جۆره ته مه نانه که فاره تیکن؛ تهو هه له و گونا هانه ده شۆرنه وه که بوون به هۆی به ند بوونمان!

جاله بهر ته مه و له م پروانگه به وه، پښوېسته شو به ند کراوانه ی که
فرززه کانیاں به جتی ده هینن، هه میسه نارام بگرن و له شو کراوه ی خوادا بن.

❁ نومیدی شازده هم:

پاش ته وه ی که سالیکی ته وای مه حکوومیم له به ند پخوانه ی "ته سکی
شهر" دا برده سر، به و پیری به ره هنده ی "قه سته مؤنی" یان^(۱) کردم و،
نزیکه ی سڼ مانگ له پؤلیس خانه که ی ته ویدا به ند بووم.

شتیکی ناشکرایه که چه نده نازار تووشی که سیکي وه ک من ده بیت له م
جؤره جینگایانه دا، له کاتیکدا که به گو شه گیری ده ژی و، ناتوانیت ته نانه ت
له گه ل هارپی وه فاداره کانیشیدا. عمینت ه وه و، بهر گه ئیسلامی به کانی
بگؤرنت به بهر گه ته ورو پاییه کان^(۲).

تالهم کاته دا که ناثومیدی ده وړه ی دابووم، چاودیری خوای گه وړه
هات به فریای پیرمه وه. چونکه پؤلیس و بهر پرسه کانی شو پؤلیس خانه یه، به
راده یه کی ته و تو بوون به هارپی و براده ری به وه فای من که هر کات
عوېستایه ده یانه ی نامه ده وړه وه بؤ گه شتی ده ورو به ری شار و، به وینه ی هر
خزمه تگوزارنکی تایبه تی خزمه تیان ده کردم..

ته مه جگه له وهش که زؤریان لئ نه کردم بؤ له سر کردنی "شه پقه"!

(۱) "قه سته مؤنی" شارنکه ده که ویننه باکووری تورکیا. سالی ۱۹۳۶ ز مامؤستا نوورسی
په هنده ی له وئ کراوه و، له ژوورنکی بهرامهر پاسگای پؤلیس هه شت سال له ژیر
چاودیری و نېشته جینی زؤره ملیدئا بووه. تاله سالی ۱۹۴۳ د براوه بؤ "دادگای گه وړه ی جهزا"
له شاری "ده نیلی". (وهر گېږ)

(۲) چونکه دوا ی ده وړه ی یاسای سهر و سه موره ی "بهرگ و پؤشاک" خه لکی به زؤره ملتی
ناچار کران شه پقه و پؤشاکي ته ورو پایي بیېژنئ! (وهر گېږ)

پاشان رۆژسته ناو قوتابخانه یوسفی‌یه‌که‌ی به‌رام‌بهر‌ئو پۆلیسخانه‌یه‌ی "قه‌سته‌مۆنی" و، له‌وئێ‌ده‌ستم‌کرده‌وه‌ به‌ نووسینی په‌یامه‌کان. (فه‌یزی و‌ ئەمین و‌ حیلمی و‌ صادق و‌ نه‌زیف و‌ سه‌لاح‌ددین) و‌ هاو‌وێنه‌یان له‌ پالنه‌وانانی نوور له‌ پێناوی له‌بهر‌گرتنه‌وه‌ و‌ بلاو‌کردنه‌وه‌ی په‌یامه‌کاندا به‌وپه‌ری لێ‌په‌رانه‌وه‌ ده‌ستیان‌کرد به‌ ده‌وام‌له‌و قوتابخانه‌یه‌دا و، به‌و لێ‌دوان و‌ باسه‌ به‌نرخه‌ زانستی‌یا‌نه‌ی ئه‌وئێ‌ له‌یهاتوو‌یی و‌ چالاکی‌یه‌کی ئه‌و‌تۆیان‌ن‌واند که‌ له‌چاو ئه‌وه‌ی کاتی لاویم‌له‌ گه‌ل قوتابی‌یه‌کانی پێشوومدا، گه‌لتی زیاتر بوو.

پاشان دوژمنه‌ په‌نه‌انه‌کانمان ده‌ستیان‌دایه‌ هاندانی هه‌ندئێ‌ به‌رپرس‌له‌ دژمان و، هاندانی هه‌ندئێ‌ له‌وانه‌ش که‌ به‌خۆیان‌ده‌نازین و‌ له‌ خۆیان‌بایی بووبوون له‌ زانیایان و‌ شیخانی ته‌ریقه‌ت. به‌م‌کاره‌شیان‌بوون به‌هۆی کۆبوونه‌وه‌مان له‌ به‌ندیخانه‌که‌ی "ده‌نیزی" له‌ گه‌ل چهند قوتابی‌یه‌کی تر، که‌ له‌ چهندین پارێزگای تره‌وه‌ هاتبوون.

درێژی ئه‌م‌باسه‌ و‌ ئه‌م‌ ئومیدی شازده‌هه‌مه‌ له‌و نامانه‌دایه‌ که‌ له‌ "قه‌سته‌مۆنی"‌یه‌وه‌ ناروومن و‌ له‌ کێبێی "پاشه‌ندی قه‌سته‌مۆنی" (۱)‌دا کۆ‌کراونه‌ته‌وه‌، هه‌روه‌ها له‌و نامه‌ کورت و‌ نه‌هێنی‌یا‌نه‌شدان که‌ له‌ به‌ندیخانه‌ی "ده‌نیزی"‌یه‌وه‌ ئاراسته‌ی برابارم‌کردوون و، له‌ "به‌رگری"‌یه‌شدا باس‌کراوه‌ که‌ له‌ به‌رده‌م‌دادگای ده‌نیزلیدا پێشکه‌شم‌کردوه‌ (۲).

(۱) بۆ‌خوێندنه‌وه‌ی ئه‌و نامانه‌ سه‌ر له‌ کێبێی (پاشه‌نده‌کان)‌بده. (وه‌رگێڕ)

(۲) نامه‌کانی دانهر بۆ قوتاییانی له‌ناو به‌ندیخانه‌ی ده‌نیزلیدا، هه‌روه‌ها به‌رگری‌یه‌کانیشی له‌ به‌رده‌م‌دادگای له‌وئێ‌، له‌ کێبێی (پێشکه‌کان)‌دا بلاو‌کراونه‌ته‌وه‌. خوێنه‌ری به‌رێز ده‌توانی له‌ کێبێی ناو‌براو‌دا یاسخوێنته‌وه‌. (وه‌رگێڕ)

جا له بهر ئه وهی حه قیقه تی ئه م ئومیده له و شوینه ناو براوانه دا هه یه، ئه و
خوینهری بهر پیز بۆ ئه و "پاشبه ند" و "به رگری" یه ره وانه ده که یه ن، به لام لیزه دا
ته نها ئا مازه یه کی پوختی بۆ ده که یه ن:

هه ندی له په یامه تایبه تی یه کان و کۆمه له گه رنگه کانیم، به تایبه ت ئه و
په یامه ی که له باره ی ده جالی موسلمانان (سوفیانی) ه وه ده دوین^(۱)، له گه ل
هه ندی له و په یامانه ی که که رامه ته کانی "په یامه کانی نوور" باس ده که ن، له
ژیر لیژنه یه ک دار و خه لئووزدا شار دبو وه وه، به و ئومیده ی که پاش مردم
یا خود پاش ئه وه ی سه رۆ که کان گوئی بۆ ده نگه ی راستی راده گه رن و، هۆش و
میشکیان له "راستی" تیده گات، بلاو بکری نه وه. له م کاره ی خو شم یه خه م و
دلتیا بووم. به لام هه ر که فه رمان به رانی په شکین و یاری ده ده ری "داوا کاری
گه ستی" بۆ دۆزینه وه ی په یامه کانی نوور خو یان کرد به ناو مالدا و ئه و په یامه
شار راوانه یان له ژیر دار و خه لئووزه کاندا ده ره ینا، به ره و به ندیخانه ی
"ئیسپارته" یان بر دم، هه ر چه نه ده ش به ده ست تیکچوونی باری ته ندر و سستمه وه
ده تلامه وه.

له م کاته دا که من له راده به ده ر خه فته و ئازارم ده چه شت و، به رم له و
زیانانه ده که رده وه که هاتو نه ته پینی "په یامه کانی نوور"، ئا له م کاته دا
چاودیری په ره ره دگار - جارینکی تر - هاته وه به هانا مانه وه، چونکه ئه و
به رپرسانه ی که له هه موو که سیلک زیاتر پیوستیان به و په یامه شار راوه
به نرخانه بوو، به گه رنگه یه کی زۆره وه ده ستیان به خو ینده وه و تو یژنه وه ی
ئه و په یامانه کرد و، به مه ش ئه و دام و ده زگا ره سمی یانه وه که قوتا بخانه کانی
نووریان لی هات و، روانینی ره خه و تواجی جارانیان له په یامه کانی نوور
گۆرا و، له به ری ئه وه به چاوی پیز و سه رسوور مانه وه بۆ یان ده روانی!

(۱) مه به ست تیشکی پینجه می کینی (تیشکه کان) ه. (وه رگیز)

تەنانەت بىخ ئەوھى بە خۆشمان بزانیڭ زۆر بەى كار بەدەستانى "دەنىزلى" و كەسانى تىرىش پهيامى "الآية الكبری" يان خويندبوو ۋە كە زۆر بە نھىنى چاپ كرابو^(۱)! بە خويندەنەوھى ئەو پهيامەش ئىمانيان پەرى سەند ۋ، ئىمەش بەم دەرەنچامە گە شاپنەوھ ۋ، ئەشكەنچە ۋ تازارە كانمان لە بىر چوۋەوھ.

پاشان بىردىنيان بۇ بەندىخانەى "دەنىزلى" ۋ لە ھۆلىكى گەورەدا بەندىان كىردم كە تابلېنى بۆگەن ۋ شىدار ۋ سارد ۋ سىر بو! لەوئىشدا تازار ۋ خەم ۋ خەفەتىكى زۆر لە چەند لايە كەوھ پىروى تىنكىردم، لەبەر گىرانى بىرادەرە بى تاونە كانمان بەھزى مەوھ ۋ، پەك كەوتنى بلاۋبوونەوھى "پهيامە كانى نوور" ۋ، دەست بە سەرداگرتىيان ۋ، گىرۆدە بووم بە پىرى ۋ نەخۆشى. ھەموو ئەمانەش دوو چارى بىزارىيان كىردم ۋ، بە خەفەتەوھ دەتلامەوھ...

ھەر بەو جۆرە مامەوھ، ھەتا چاۋدېرى پەروەردگار فرىام كەوتەوھ ۋ، ئەو بەندىخانە سامنا كەى بۇ گۆرپىم بە قوتابخانەى كى نوور ۋ، دەر كەوت كە بە پراستى "بەندىخانە" قوتابخانەى يووسفى يە! ئەوھو پەيامە كانى نوور كەوتنەوھ بلاۋبوونەوھ ۋ، پالەوانانى قوتابخانەى "زەھراء" ىش بە قەلەمە ئەلماسى ۋ كارامە كانيان دەستيان داپە نووسىنەوھ ۋ لەبەر گرتنەوھى پەيامە كان. تەنانەت پالەوانە كەى نوور^(۲) لە ماوھى چوار مانگدا ۋ لەو بارودۇخە ناھەموارەى دەور ۋ بەرماندا زياتر لە بىست نوسخەى لە پەيامە كانى "مىوھ" ۋ

(۱) ئەو پەيامە تىشكى حەوتەمى كۆمەلە پەيامى (تىشكە كان) ۋ، ھەرۋەك لە چاپىكى سەر بەخۆشدا بە ناۋى: (بىننە كانى گەشتيارىك) بلاۋمان كىردوۋەتەوھ. (وەر گىر)

(۲) مەبەست لەو پالەوانە شەھىد "حافظ عملى" يە - خوا لىنى خۆش بىت - كە يە كىكە لە قوتابى يە دېرىن ۋ دىلسۆزە كانى پەيامە كانى نوور. سالى ۱۹۴۴ ز لە بەندىخانەى دەنىزلى زەھرى دەر خوارد دراۋە ۋ شەھىد بوو. (وەر گىر)

"بهرگری" نووسی په ووه و، نووسینه ووهی ثم نوسخانهش بوو به هوی چه ندين فتوحات چ له ناووهی به نديخانه و چ له دهره ویدا، که همیش زیان و بیزاریه کانی شو گډو گرفتهی بؤ گورپین به سوود و دلخوشتی و، سر له نوی نهینیه کی ترمان بؤ دهر کهوت له نهینیه کانی ثایته:

﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ (البقرة: ۲۱۶)

پاشان له سهر بناغی شو راپورته هله و ساکاره کی که له لایه ن کارشناسه سهره تاییه کانه وه پینشککش کرا بوو، بلاو کرا ویه کی توندوتیز له دزی نیمه بلاو کرایه وه، وه زیری په روره دهش له لایه کی تره وه هیرشیکی توندی کرده سهرمان. تا وای لسی هات هندیك داوای له سیداره دانی نیمه کی ده کرد، ته نانت همول و ته قالاشیان بؤ شو مه بهسته خسته کار!

تا له م کاته دژواره دا که نیمه چاوه پروانیی شو مان ده کرد کارشناسه کانی نه نقره ش په خنه کی گازنده مان ناراسته بکن، که چی چاودنیری خوای گه وره فریمان که و ته وه و راپورته که یان - به پینچه وانیه چاوه پروانیی نیمه - سهرتاپا پیزگرتن بوو له په یامه کانی نوور و، نووسی بوویان که: له پینج سندووقی پر له و په یامانه دا ته نها نریکه کی "ده" هله زیاتر هیچی تریان تیدا نه دوزیوه ته وه!

نیمش له بهردهم دادگادا پرووغان کرده وه که شو شتانه کی شو ان به هله یان له قهلم داوه، هیچیان هله نین، به لکو سهرتاپا راستین! تنجا بهمه شه وه رانه وه ستاین، به لکو له بهردهم دادگادا پرووغان کرده وه و بومان چه سپاندن که راپورته پینج په ربه کی شو ان نریکه کی "ده" هله کی تیدا به!

هروه ها له و کاته دا که چاوه پروان بووین له هر حوت ده زگا په سمی په کانه وه که په یامه کانی "میوه" و "بهرگری" یان بؤ ره وانه کرا بوو، هروه ها له وه زارته دی شوه که سهرجه می په یامه کانیا بؤ نیررابوو - به

تايپەتى ئەو پەيامانەى كوتەكى جەرگەر دەسەرە وپننە گىيانى گومپرايان -
 چاوپروان بووين لە لايەن ئەوانەو ھەرپەشە و گورپەشەپەكى زۆر و فەرمانى
 قورسەمان لەسەر دەربچىت، كەچى راپۆرتە نەوازشەدەرە كانيان گەيشتە
 دەستمان كە لەوپەرى نەرمىدا بوون و لەو نامەپە دەچوون كە سەرۆك
 ۋەزيران بۆى ناردىن. ۋەك بلىيت ئارەزوومەندى ئاشتى و پىكەوتن بن
 لەگەلماندا!

ئەمانە ھەموويان زۆر بە پىكوپىكى دەپچەسپىنن كە: بە فەزل و كەرامەتى
 چاودىرىيى خواى گەورە، راستىپەكانى پەيامەكانى نوور بەسەر ئەوانەدا
 سەر كەوت. بە پادەپەك كە واى لى كەردن پەيامەكان بچوینتەو ۋە پىنمايان
 لى ۋەربگرن ۋ، ئەو راستىپانە دام و دەزگا گەورە و پەسەمىپەكانىشى ۋەك
 قوتابخانەكانى نوور لى كەرد، كەسانىكى زۆرى دوودل و سەر لى
 شىۋاۋيشيان رزگار كەرد و ئىمانى بەھىز كەردن. ئەمەش خۆشى و
 شادىپەكى ئەوتۆى پى بەخشىن كە بە دەپان جار لەو بىزارى و دلتنەنگىپە
 زىاتر بوو كە ھاتە پىمان!

پاشان دوژمنە پەنھانە خۆشارەو ەكان ژەھريان بۆ كەردىنە ناو خواردنەو ۋە.
 دوای ئەم كارەساتە، پالەوانەكەى نوور (حافظ عەلى شەھىد) لە برىيى من برا
 بۆ خەستەخانە ۋ، ھەر لە برىيى منىش كۆچى بۆ جىھانى بەرزەخ كەرد،
 گريان و خەم و پەژارەپەكى زۆرى بۆ بەجى ھىشتىن.

پىش ئەم پرووداۋە، پۆژىك لەسەر چىاي "قەستەمۆنى" پەو ەچەند جارپك
 بە دەنگى بەرز و تم:

(برايتام! گۆشت دەرخواردى ئەسپ و گىايش دەرخواردى شىر مەدەن!)
 واتە ھەموو پەيامىك بە ھەر مەكى بە ھىچ كەسىك مەدەن، نەو ەك
 دووچارى گەرگرفتەمان بەكن. ۋەك بلىيى ئەم كاك "حافظ عەلى" ەش - كە

حهوت پرژه پړئ ليمانوه دوور بوو - به ناميری تله فونى معنه ويى خوى
 هم قسه يه مى بيستيت، نامه يه كى بؤ ناردم كه تيايدا نووسيو ويى:

(به لئى مامؤستام! يه كيڼك له كه رامه ته كانى "پهيامه كانى نور" و له كاره
 تايه تى به كانى نهويه كه گوشت دهر خواردى ته سپ و گياپش دهر خواردى
 شير نادات، به لكو گيا به ته سپ و گوشتيش به شير ده دات)

بهم جزره پهيامى "تيخلاص" درا بهو شير و كه له زانايه و، دواى چهنه
 پرژيڼك نهو نامه ناوبراوه مان به ده ست گه پشت!

كاتى ليكمان دايه وه و پرژه كاڼمان ژمارد، بؤمان دهر كهوت نهو پرسته يه
 له هه مان كاتدا نووسيوه كه من له سهر چيا كه ي قهسته مؤنى يه وه دووپاتم
 ده كرده!!

جا مردنى پالوه اينيكي معنه ويى تاوا له پالوه اوه كانى نور لهو كاته دا كه
 مونافيقه كان بؤ تاوانبار كردنمان و سزا سه پاندين به سهر ماندا تيده كوشان،
 سهره پراى نيگه رانيى به رده و امى خويشم به رامهر به وهى كه به فهرمان نيكي
 په سمى برام بؤ خهسته خانه له بهر نهو نه خوشى يه كه له ژهر پيداغوه سهرى
 تى كرد بووم..

تا له م كاته دا كه هم هه موو بيژارى و دلته ننگى يه ده وهى دابووين،
 چاوديرى خواى گه وه هات و يارمه تىي داين، چونكه نزا و پارانه وهى
 بينگردى برا به پرژه كامم مه ترسى ژهره كه ي لاهرد و، سه باره ت بهو پالوه اوه
 شهيده ش گه لئى نيشانه ي زور به هيژ هه ن له سهر نه وهى كه له گزړه كه پيدا
 هه ر خه ريكى په يامه كانى نووره و وه لامى پر سياره كانى مه لائيكه تى پنى
 ده داته وه! پشت به خوا پالوه اوه كه ي ده نيزلى "حه سن فه يزى" - خوالئى
 خوش بيت - و هاوړئ به وه فا كانى، جيگاي نهو شهيده ده گرنه وه و، له
 برى نهو به نه ينى خرمه تگوزارى نور راده په پښن.

ننجا له بهر بلاو بوونه وهی بهر فراوانی په پامه کانی نور له ناو
به نديخانه که دا و پیشوازی کردنی به ندکراوان و به ده مه وه چوونی خیرایان بو
نهو په پامانه، دوژمنه کاغان ترسیان لئ نیشته و لایه نی نهو را و بو چوونه یان
ده گرت که له به نديخانه ده رباز بکریین و بهر بدریین، تا کو ده ننگمان بهو
به ندکراوانه نه گات! چونکه قوتایانی نور نهو خه لوه تگه پر له بیزاری بهی
به نديخانه یان وه که شه کوه تی لاره نیمانداره کانی "أصحاب الکهف" و به
وینه ی خه لوه تگای زاهیده گو شه گیره کان لئ کرد بووا نهو بوو بهو په پری
دامه زراوی و له سره خوییه وه که و تپوونه تی کو شان بو نوو سینه وهی په پامه کانی
نور و بلاو کردنه و هیان له نیوان به ندکراواندا!

هموو نه مانه دهیچه سپینن که چاودیری خوی بالاده ست یارمه تیی
داوین و فریامان که وتوه.

له گه ل نه مه شدا نه و اتایم به دلدا هات:

ماده م نیمامی نه عزم (نه بوو حنیفه) و پیشه و او و موجه هیده کانی
هاووینه ی، به زبندانی و به ند کردن نازار دران و، له گه ل نهو شدا
نارامیان گرت و له رزه یان پین نه که وت..

ماده م نیمامی نه حمده ی کوپری حنه بل و تی کو شه ره گه وره کانی تر له
پیناوی تاقه مه سه له یه کی قورئاندا نازار دران، که چی هموو شیان له به رده م
نهو مهینه تی و نازارانه دا خویان را گرت و، له سر لو تکه ی نارامگرتندا
پراوه ستابوون و، که سیان سکالا و بیزاری یان پیشان نه دا و، هیچ کامیشیان
له و ته ی خویان په شیمان نه بوونه وه..

ماده م چندین زانا و پیشه وای مه زنی تریش له به رده م نهو گپرو گرت و
نازارانه ی هاته پری یان نه له رزین و دانیان به خودا گرت و، همیشه له

شوکرانه‌ی خوادا بوون، له کاتی‌کدا که ئه‌و به‌لا و ئازارانه‌ی داباری به‌سه‌ر
ئه‌واندا زۆر سه‌خت‌تر بوو له‌وه‌ی ئیوه‌..

ماده‌م وایه‌.. ئه‌وا ئیوه‌ قه‌رزێ شوکرانه‌ی زۆرتان له‌ ئه‌ستۆدایه‌، له‌
به‌رامبه‌ر ئه‌و ئازاره‌ که‌مه‌ی که‌ له‌سه‌ر چه‌ندین حه‌قیقه‌تی زۆری قورئانی پیرۆز
تووشتان ده‌بیت، هاو‌ده‌م له‌ گه‌ل ئه‌و پادا‌شته‌ زۆره‌ی که‌ له‌م پڕی‌یه‌وه‌ ده‌سه‌ستان
ده‌که‌ویت.

لیژه‌دا یه‌ کی‌ک له‌ ده‌ر که‌وته‌ کانی چاودیری پهره‌ردگار باس ده‌که‌م که
له‌ سته‌م و زولم و زۆری مرۆفه‌وه‌ بۆم ده‌ر که‌وت:
له‌ ته‌مه‌نی بیست سالی‌مدا ده‌موت:

(ده‌بی له‌ کۆتایی ته‌مه‌غدا، به‌ وینه‌ی ئه‌و گۆشه‌گیر و زاهیدانه‌ی که
ده‌ستیان له‌ دنیا هه‌ل‌گرتوه‌ و پرۆشتوو نه‌ته‌ ناو چیاکان، منیش له‌
ئه‌شکه‌وتی‌کدا بژیم و له‌ ژبانی کۆمه‌لایه‌تی دوور و گۆشه‌گیریم).

هه‌روه‌ها ئه‌و کاته‌ش که‌ له‌ جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی‌دا له‌ باکووری
خۆره‌لاتی پروسیا دیل بووم، بپارم دا که‌:

(ئێتر ده‌ست نه‌خه‌مه‌ ناو کاروباری خه‌لکی و، پاشماوه‌ی ته‌مه‌نم له‌ ناو
ئه‌شکه‌وته‌کاندا به‌ گۆشه‌گیری بیه‌مه‌ سه‌رو، له‌ ژبانی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی
خۆم بکیشمه‌وه‌).

وا چاودیری پهره‌ردگار و دادگه‌ری قه‌ده‌ری خواوه‌ند به‌زه‌بیان به‌
په‌رمدا هاته‌وه‌ و، له‌ بریی ئه‌و ئه‌شکه‌وتانه‌ی که‌ به‌ په‌رۆشه‌وه‌ بپرم لێ
ده‌کردنه‌وه‌ و، زۆر له‌وانه‌ش باشت و له‌ به‌رپار و ئاره‌زووه‌که‌ی منیش به‌رزتری
پێ به‌خشیم و، ئه‌و ئه‌شکه‌وتانه‌ی بۆ گۆریم به‌ به‌ندپخانه‌ی گۆشه‌گیری و
ته‌نیا...

هروهو له بریې نه شکو ته کانی گۆشه گبران و وهرز شکاره رځو په کان که من له نیازمدا بوون، چهند قوتا بځانه په کی یووسفی پنی به خشیم، تا کو کاته کاغمان به فیرو نهروات..

چونکه له راستیدا چهند سوو دیکي زور لهو نه شکو ته قیامه تیانه (به ندي بځانه) دا هه په، جگه له به جیهینانی نهر کی "جیهاد" یش له پناوی قورئان و راستی په کانی ئیماندا. به راده په کی نهر تو که دواى ته بریه و نازاد بوونی بریایم، بریارم دا شتیکی و اده رنجم که له به ندي بځانه دا. مپیلنه وه و، لهو تیکو شوره دلسو زانه ی وهك "خه سره" و "فهیزی" و هاوه لانیان - که لئی براون بؤ خزمهت - دوور نه که ومه وه، تا کو تیکه لئی خه لکی نهمه وه و، به شتیکی زوری کاته کاغ به شتی بی سوود و به ریا و خوده رخستن نه به مه سهر! چونکه مانه وه له به ندي بځانه دا له چاو ژبانیکي کومه لایه تیبی وها گه لئی پنی باشتره.

به لام قه ده ری خوا و نه و رځو زی په ی که نه و بؤی نوو سیبووم به ره و گۆشه په کی تری بر دم.

جاله بهر ناوهر ژکی: "الْخَيْرُ فِيمَا اخْتَارَهُ اللَّهُ" و، به پنی نه پنی: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ و، له بهر به زه پنی هاتنه وه به پیرمدا و، بؤ نه وهش به شهو ق و تاسه و حه زیکي زور تره وه له م خزمه ته ئیمان یه دا تیبکو شین، نه و - له بهر نه مانه - کاریکي گه لئی زیاتر له ویست و توانای خزمان له م قوتا بځانه یووسفی په سنی هه مه دا به ئیمه سپیرا وه.

به لئی، سنی دانایی و سنی سوود بؤ خزمه تی نور له وه دا هه بوو که چاو دهری په روره دگار نه شکو ته کانی بیر لیکر دنه وه ی سهرده می لاو میان - که دوژمنی سهر سه ختی نه بوو - گۆری به هؤله کانی زیندانی ته نیایی:

دانايى و سوودى يەكەم:

كۆبۈنە دەپ قوتايىنى نوور لەم كاتەدا بە جۆرنىك كە هېچ كەسنىك زىانى پىن نەگات، تەنھا لە "قوتايخانەى يورسقى" دا دەپىت. چونكە بە يەك گەپىشتىيان لە دەرەو دەپتە ماپەى گومان و، پىويستىي بە خەرجى و مەسرەفنىكى زۆرىش ھەپە. ئەو ھەندىكىيان دەبوو نىزىكەى پەنجا لىرەى خەرج بەكرداپە بۇ چاوپىنكەوتىنىكى يىست دەقىقەىي لە گەل مندا، تەنانت ھەندى جار چاوى پىم نەدە كەوت و دەگەراپەو ھە.

لەبەر ئەو، من خىزم بە شادمانى پەو ئازارى بەندى ھەلدە گرم لەبەر بە يەك گەپىشتەو ھەم لە گەل ھەندى ھاوپىنى بەو ھەم. كەواتە بەندىخانە بۇ ئىمەمانان نىعمەت و مېھرەبانى يە.

دانايى و سوودى دوو ھەم:

لەم كاتەى ئىستادا پىويستە خەلكى ھەموو شونىنىك لە خىزمەتى ئىمانىي پەيامەكانى نوور ئاگادار بەكرىنەو ھە، سەرنىجى ئەوانەش رابكىشىرىت كە موحتاجى ئەم پەيامانەن..

خۇ ئاشكراشە كە بەند كەردنى ئىمە ئەم سەرنىجە رادە كىشىت و ھەكو بلاو كەردنەو ھە ئاگادارى واپە! بەمەش كەللەپەقزىن سەركەش و ئەوانەش كە موحتاجى ئەم پەيامانەن دەستيان دەكەوت و، ئىمانى خۇيانى پىن دەرباز دەكەن و، لە مەترسى پزگاربان دەپىت و، قوتايخانەكانى نوورىش فراوانتر دەبن.

دانايى و سوودى سى ھەم:

قوتايانى نوور لە بەندىخانەدا لە گەل يەكتر ئاشنا دەبن و لە يەكترەو ھە فىرى رەوشت بەرزى و ئىخلاص و خۇبەختكارى دەبن. ئىتر كە ئەم خىزمەتە نوورى پەيان ھەپىت، گوئى نادەنە ھېچ بەرژەو ھەندى و سوودىكى دىنبايى.

به‌ئی، قوتایانی نوور له‌م په‌نگابه‌وه ئیخلاستیکی زوریان ده‌ستگیر ده‌بیست، چونکه به‌لگه و نیشانه‌ی زور ده‌بینین له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که هه‌موو گه‌رو گه‌رفتیکی ناو قوتابخانه‌ی یوسفی (ده) هینده‌ی خو‌ی سوودی ماددی و مه‌عه‌وی و به‌رهم‌ی باش و خزمه‌تی فراوان و بینگه‌ردی ئیمانیی تێدا‌یه. ته‌نا‌ه‌ت کاتی وا هه‌یه‌ ئه‌و سوود و به‌رهم‌مانه‌ ده‌گه‌نه‌ سه‌د ئه‌وه‌نده‌ش! ئیتر دانا‌به‌زنه‌ ئاستیکی نزم بۆ ده‌ستخستنی سووده‌ه‌نده‌کی و تایبه‌تی‌یه‌کان.

سه‌باره‌ت به‌ خو‌پشم ئه‌م گۆشه‌ و جینگایانه‌ خه‌فه‌تیکی ناسکی به‌له‌زه‌تیان تێدا‌یه. که ئه‌ویش به‌م جۆره‌یه:

له‌م جۆره‌ جینگایانه‌دا پرووداوی وا ده‌بینم که سه‌رده‌می لاویم و شارو قوتابخانه‌که‌ی ئه‌وسام یاد ده‌خاته‌وه‌! چونکه‌ به‌ گوێره‌ی داب و نه‌ریتی پارێزگا‌کانی رۆژه‌لات (کورده‌ستان) خو‌راکی قوتایی‌یه‌کان هه‌ندیکی له‌ ده‌ره‌وه‌ی قوتابخانه‌وه‌ بۆیان ده‌هات و، هه‌ندیکی تریشی خو‌یان دروس‌تیان ده‌کرد..

ئیت‌ ئه‌مه‌ و چه‌ند شتیکی تری هاوچه‌شنی ئه‌مه‌ که لێره‌دا هه‌ن، ئه‌و سه‌رده‌مانه‌م یاد ده‌خه‌نه‌وه‌ و، خه‌فه‌تیکی به‌له‌زه‌تم ده‌ده‌نی! ئیت‌ منیش به‌ خه‌یاڵ بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ده‌گه‌رێمه‌وه‌ و پیریم له‌ بیر ده‌چیته‌وه‌!

* * *

باشکۆی په‌یامی پیران
مه‌کتووبی بیست و یه‌که‌م له
کتیی (مه‌کتووبات)

باسمه‌ سبحانه

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تُنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾
وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّابِينَ غُفُورًا ﴿٢٥﴾﴾ (الإسراء: ٢٣-٢٥)

برای بێ تاگام!

ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که‌ باو کێک یان دایکێکی پیر، یان یه‌ کێک له‌ خزمانی،
یان براهه‌ کی ئایینی په‌ک که‌وته، یان هه‌ر که‌سێکی ده‌سته‌وسانی نه‌خۆش له
مالیدا ده‌ژی!

به‌ وردی سه‌رنج لهم ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ بده‌ و بزانه‌ که‌ چۆن ته‌نها یه‌ک ئایه‌ت
پنج جۆری میه‌ره‌بانی و به‌ چه‌ند شیوه‌یه‌کی جیاجیا بو‌ دایک و باوک به
ده‌ست ده‌هێنیت.

بەلئى، بەرزىزىن حەقىقەتى دىنيا بىرىتى بە لە سۆز و بەزەبى و مېھرەبانبى دايك و باوك بۇ منالە كانيان، ھەروھە بەرزىزىن مافىش مافى رېز لىگر تىبانە لە بەرامبەر ئەو شەفەقەت و بەزەبىيەو. چونكە دايك و باوك، بەوپەرى لەزەت چەشتن و بەختيارى بەو، ژيانى خۇيان لە پىناوى ژيانى منالە كانياندا بەخت دەكەن.

لەبەر ئەمە، گەر ھەر كەسىك مەزۇفئىسى خۇى لەدەست نەدايىت و نەچووبىتە رېزى ئازەلەو، بەوپەرى دىلسۆزى بەو رېزى ئەو خۇشەويستە بەرپىز و قوربانىدەرە راستەقىنانە دەگرېت و، بە راستى خزمەتبان دەكات و تىدە كۆشىت دىلشادى و خۇشحالى بان پىن بېەخشىت و پەزامەندى بان بەدەست بەھىنىت. دەبىن بېشزانىن كە خوشك و براى باوك لە حوكمى باوكدان و، خوشك و براى دايكىش لە حوكمى دايكدان. جا بە قورس زانىنى بوونى ھەركام لەو پىرە موبارە كانە، ياخود حەز كەردن بە مردىيان، تابلىتى بىن و پىژدانى و كەم نىرخى و نىزمى بە. ئەمە باش بزانە و بىدار بەرەو! بەلئى، باش تىبگە و بزانە كە ئاوات خواستنى نەمانى ئەو كەسەى ژيانى خۇى لە پىناوى تۇدا بەخت كەردو، چەندە ستەمىكى سەخت و بىن و پىژدانى بەكى گەورە بە.

ئەى ئەو كەسەى كە لە خەم و خەفەتى ژياندا بە!

باش بزانە كە ستوونى بەرە كەت و ھۆكارى مېھرەبانبى ناو مالە كەت و، ھۇى دوورخستتەو ھى دەرد و بەلا، تەنھا ھەر ئەو پىرە پەك كەوتە بە، ياخود ئەو كەسە كۆپرەى خزمەتە كە بوونى بە قورس دەزانىت! ھەر گىز مەلئى: دەستەم كور تە و ناتوانم خزمەتبان بەكەم! نەخېر، گەر ئەو بەرە كەتە نەبو بە كە بەھۇى بوونى ئەو كەسانەو دەستت دە كەوئىت و بەسەرتدا دەبارئىت، دەستت لەو زىاتر كورت دەبو، ھەروھەك

پړوژی به که شت ده چوره قاتی. هم راستی به له من وهر بگره و باوهری پنی بکه، چونکه هینده به لگه‌ی سه‌لینه‌رم سه‌بارت بهم راستی به له لایه که ده‌توانم به توشی به‌سه‌لینم. به‌لام بؤ نه‌وه‌ی دوور نه‌پوین و دریزه‌ی پنی نه‌ده‌ین، کورنی ده که مه‌وه بؤت..

جا توش باوهرت بهم قسمه‌م هه‌بیت و، منیش سویندت بؤ ده‌خؤم که هم راستی به له‌وپهری پنی گو‌مانیدایه. ته‌نانه‌ت نه‌فس و شه‌یتانه که شه‌م ملیان بؤ که چ کرد و ته‌سلیم بوون. خؤ شتیکی بنی گو‌مانه که راستی به‌ک بتوانیت شه‌یتانه کهم توور به‌کات و ده‌روونی سه‌ر که‌شی به‌دخوازیشم بشکینیت، ده‌توانیت به توشی به‌سه‌لینیت و قه‌ناعتت پنی به‌خشیت.

به‌لنی، خوا‌ی په‌روه‌دگار، که به شایه‌تبی هه‌موو بوونه‌وه‌رانی ناو گه‌ردوون: شکۆمه‌ندی به‌خشنده و میهره‌بان و نیان و خوا‌هن که‌ره‌مه، کاتنی که هم خوا‌وه‌نده منالان ده‌نیریته جیهانی دنیا، په‌کسه‌ر - به سؤز و به‌زه‌یی خؤی - پړوژی به‌کانیشیان به دوا‌دا ده‌نیریت، وه‌ک پر کردنی مه‌مکان و ته‌قینه‌وه‌یان چه‌شنی سه‌رچاوه‌ی ناو به‌ره‌و ده‌می له‌و سا‌واپانه.

هه‌ر له‌و خوا‌وه‌نده پړوژی پیر و په‌ک که‌وته‌کانیش - که وه‌ک منالیان لنی هاتووه، ته‌نانه‌ت له منالیش زیاتر پیوستیان به به‌زه‌یی و میهره‌بانی به - له شیوه‌ی به‌ره‌که‌تدا ده‌نیریت و، هه‌ر گیز به‌خپو کردنیان ناخاته نه‌ستوی له‌و پړد و پیسکه و ده‌ست نو‌وقا‌ونه‌ی خه‌لکی. چونکه له‌و راستی به‌ی که هم نایه‌ته پیروزانه رایده گه‌په‌نن:

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ (الذاریات: ۵۸)..

﴿وَكَايْنٍ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ﴾ (العنکبوت: ۶۰)..

راستی به‌کی وه‌ه‌ایه که به‌خشنده‌یی و که‌ره‌می لنی ده‌چوپیت و، زمانی حالی هه‌موو زینده‌وه‌ره جؤراو جؤره‌کان ده‌ری ده‌پرن و دانی پیندا ده‌نین.

ئىنجانەك ھەر تەنھا پۇزىيى ئەو پىر و پەك كەوتە و خىزمانە لە شىۋەي بەرە كەتدا دىن، بەلكو ھەندى گىيانلە بەرى تىرىش كە خىۋاي گەورە كىردونى بە ھاۋەلى مرۇف، ۋە كو "پشیلە"، بە ھەمان جۆر لە شىۋەي بەرە كەتدا و لە نىۋان پۇزىيى مرۇفدا پۇزىيان بۇ دە نىررىت! ئەو شتەش كە پىشتى ئەم قىسەيەم دە گرېت، ئەم پرووداۋەيە كە بۇتانى دە گىر مەۋە و بە چاۋى خۇم دىۋمە:

ھەرۋەك خۇشەۋىستە نىزىكە كانم ئاگادارن، دوۋسىن سال پىش ئىستا بەشى خۇراكى پۇژانەم تەنھا نىۋ كولىرە بوو، لە گەل ئەۋەشدا كولىرەي ئەو گوندەي كە تىايدا بووم لە چاۋ ھى شۇنناني تردا بچووك بوون، تەنانەت جارى ۋا دەبوو بەشى نەدە كىردم. پاشان چوار پشیلە بوون بە مىۋاتم! كەچى ھەر ئەۋ لە تە كولىرەيە بەشى من و ئەۋانىشى دە كىرد و ھەندى جار لىشمان دە ماپەۋە!

ئەم پرووداۋەش چەندىن جار دوۋپات بوۋەۋە، بە رادەيەك قەناعەتى تەۋام پەيدا كىرد كە من سوۋدم لە بەرە كەتى ئەۋ پشیلانە ۋەردە گرت! ۋا ئىستا راپىدە گەيەنم و ئاشكراي دە كەم كە ئەۋ پشیلانە ھەر گىز كۆلىكى قورس نەبوون بە سەر شامەۋە و، ئەۋان ھەر گىز لە ژېر مەنتى مندا نەبوون، بەلكو من لە ژېر مەنتى ئەۋاندا بووم!

جا براى مرۇفم!

لە كاتىكدا كە ئازەلىكى دېرندە ئاسا - كە پشیلەيە - بىت بە مىۋانى مالىك و بەۋ جۆرە بىت بە تەۋەرەي بەرە كەتى ئەۋ مالى، ئەي ئايا گەر بەرېزىرەن بوۋنەۋەر - كە مرۇفە - پىرواتە ئەۋ مالىۋە دەبى چۆن بىت؟ كە باشىرەن مرۇقىش باۋەردار بىت و باشىرەن باۋەردارىك كە شاپىستەي خىزمە تىكرىد و خۇشەۋىستى بن ئەۋ نەخۇشە پىرانە بن و لەناۋ ئەۋانىشدا دىلسۆزىرەن ھاۋەل و راستىرەن خۇشەۋىست كە داپك و باۋكن!

ئیتربۇ خۆت ئەمە لېك بدەرەوۋە و بزانه که چ بەرە که تیکى گهوره و چ
 هۆ کارنكى دەستکه و تنى میهره بانى و دوور خستنه و هی موسیبه تن له و ماله!
 وهك ناوهرۆكى ئەم فەر مووده پیرۆزهی پیغمبەر ﷺ ئەوه ده گهیه نیت که
 ده فەر موی: "لولا الشیوخ الرُّكْعُ لَصُبُّ عَلَیْکُمُ الْبَلَاءُ صَبًّا" (۱).

که واته برای مرقم! سەرنج بدە و بىر بکەرەوۋە و پەند وەر بگرە. ئنجا
 ئەو هەش بزانه که ئە گەر تۆ بەم زوو انە نەمریت، خۆ هەر دەبى پىر بیست. جا
 ئە گەر تۆ ئیستا پىز له دایک و باوکت نە گریت، پۆزىک دیتە پىی تۆش که
 مناله کانت هیچ پىزىکت لى نە گرن، چونکه ئەو نهنینى بهی که خوای گهوره
 له "الجزء من جنس العمل" دا دایناوه، ئەمە مان به باشى پى دەسەلمینت.

جا ئە گەر دوو پۆزى ئەو دنیای خۆت خۆش دەوینت، ئەو ئیستا
 گەنجینه به کى گهورەت له بەردەستدایه، فریای بکوه با له کیست نە چیت.
 دەستکه و تینشى تەنها به خزمەتگوزارى و پازى کردنى دللى دایک و باوگ
 دە بیست.

خۆ ئە گەر دنیاشت خۆش دەوینت، هەر هەول بدە رەزامەندیان بە دەست
 بهینه و هەمیشه سوپاسیان پیشکەش بکە، با ژبانی دنیاى به حەوانەو بە سەر
 بەریت و، پۆزى به کەشت به هۆى بەرە کەتى ئەوانەو دەستگىر بیست. دەنا به
 قورس زانینى ئەوان و حەز کردنت به مردنیان و بریندار کردنى دلە
 ناسکه کانیان و له و کەسه دە کات که حەقیقەتى ئایهتى: ﴿خَسِرَ الدُّنْيَا
 وَ الآخِرَةَ﴾ (الحج: ۱۱) به سەردا بچەسپیت.

خۆ ئە گەر تۆ به دواى میهره بانى خواوەندى "پەرحمان" و "پەرحیم" دا
 دە گە پىت، ئەو با بەزە بیست به سپارده و ئەمانە تە کانی ئەو خواوەندە
 "پەرحمان" هدا بیتهوه که لای تۆ دایناون.

(۱) بۇ تەخریجه کەى پروانه لا پەرە ۴۹. (وەرگىر)

برایه کم هه بوو له برابانی تاخیرهت ناوی "مستهفا چاوش" ^(۱) بوو. ده مبینی هه همیشه له کاروباری دین و دنیایدا سر که وتوو و، منیش نهمده زانی چ نهینی به که له مه دا هه به. پاشان بۆم دهر که وت که هم پیاره موباره که زانی بووی مافی دایک و باوک به سه ریوه چی به، بۆیه به پیکو پیکسی چاودیری ئه و مافانهی کردبوو. ههر له بهر ئه و ههش حه وانه وه و میهره باتیی له دنیا دا ده سنگیر بوو بوو.

ئومیده وارم که - پشت به خوا - قیامه تیشی بین ئاوه دان کردیته وه. جا ههر که سیک که ده به ویت به خته وه ر بیئت، با چاو له و بکات و وه که ئه و اییئت.

اللهم صل وسلم علی من قال: "الجنة تحت اقدام الامهات" ^(۲) وعلی آله و صحبه اجمعین.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾

(۱) مستهفا چاوش: ناوی ته واره تی: "مخلوصی مصطفی" به و سالی ۱۸۸۲ز له دایک بووه. له "بارلا" خزمه تی ماموستا نوورسی کردوو. له مانگی شوباتی سالی ۱۹۳۹ز له ته مهنی پینجا و حموت سالی دا دنیا ی فانی جی هیتوو وه، خوالیی خۆش بیئت. (وه رگبیر)

(۲) حدیث: (الجنة تحت اقدام الامهات) عزاه السیوطی فی الجامع الصغیر (۳۶۴۲) الی القضاعی و الخطیب فی الجامع وقال الحاکم صحیح الإسناد وواقفه الذهبی وقره المنذری إلا أنه ضَعَف بهذا اللفظ. انظر ضعیف الجامع الصغیر وزیادته (۲۶۶۵) وکشف الحفاء (۱/۳۳۵). قلت: ویفنی عنه ما بهلی:

عن معاوية جامة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ "الزم رجلها فشم الجنة". حسن: فی صحیح الجامع الصغیر وزیادته (۱۲۵۹). رواه ابن ماجة قال المحقق: حسن.

وعن جامة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ "الزمها فان الجنة تحت اقدامها" یعنی الوالدة. حسن: فی صحیح الجامع الصغیر وزیادته (۱۲۶۰) رواه أحمد والنسائي قال المحقق: حسن.

پوختییک له شریانی دازر

* ناوی "به دیعوززه مان سه عیدی نوورسی" یه.

* له نیوان چیا بلنده کان و له گوندی "نوورس" ی سهر به پاریز گای "به دلیس" ی کوردستانی ژهر دهسته لاتی عوسمانی (باکووری کوردستان) له بنه ماله یه کی کوردی دیندار له دایک بووه.

* له نیوان ساله کانی (۱۸۷۶-۱۹۶۰ز) دا ژباوه.

* "صوفی میرزا" ی باو کی به خواهرستی و پیاوچاکی به ناوبانگ بووه و، هر خۆراکیک هه لال نه بوو بیت ده رخواز دی مناله کانی نه داوه.. خاتوو "نووریه" ی دایکیشی به پاک و خاوینی و ده ستونوژوه نه بوو بیت شیر ی به مناله کانی نه داوه!

* دایکی له کاتی جهنگی جیهانیی یه که م و، باو کیشی له ساله کانی بیستی سه ده ی پیشوودا کۆچی دوایان کردووه و، له گۆرستانی گوندی نوورس نیژراون.

* چواره م نالی خانه واده که پانه که یه که له دوا یه که نه مانه ن:

(دورپیه، خانم، عه بدوللا، سعید، محمه د، عه بدوله جید، مهر جان).

* له پێشدا له لای "مه‌لاعه‌بدو لالا"ی برا گه‌وره‌ی ده‌ستی به سه‌ره‌تا کانی خویندن کردووه. پاشان چه‌ندین گوند و شاری کوردستان گه‌راوه‌و، لای زانا گه‌وره‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ وانه‌ گرنگه‌کانی خویندووه.

* له ته‌مه‌نی چوارده‌ سالی‌دا ب‌روانامه‌ی زانایی له زانسته ئیسلامی‌یه‌ کاندایه‌ ده‌ست هیناوه‌.

* به‌ هه‌ول و ته‌قالای خۆی شاره‌زایی له زانسته‌کانی رۆژگاردا، وه‌ك: کیمیا، فیزیا، بایۆلۆجی، جیۆلۆجی، بیرکاری، گه‌ردوونناسی، جوگرافیا، هتد.. په‌یدا کردووه‌.

* له‌ به‌ر زه‌ره‌کیسی ناوازه‌ و له‌ پ‌راده‌به‌ده‌ری، نازناوی (سه‌عیدی مه‌شه‌هور) پاشان (به‌دیعوززه‌مان)ی له‌ لایه‌ن زانایانه‌وه‌ پێ دراوه‌.

* په‌ که‌م که‌سه‌ هه‌ولتی داوه‌ بۆ دامه‌زراندنی زانکۆ له‌ کوردستاندا و، کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌ی کوردی و، خویندنی وانه‌ی زانسته‌کانی سه‌رده‌م شان به‌ شانی زانسته‌ ئاینی‌یه‌ کان.

* گه‌وره‌ترین که‌سایه‌تی کوردی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ و مه‌زنترین زانایه‌ که‌ له‌ دوای مه‌ولانا خالیدی نه‌قشه‌ندی له‌ ناو نه‌ته‌وه‌ی کورددا هاتووه‌ته‌ دنیاوه‌ و، ناوبانگی جیهانی بۆ دروست بووه‌ و، له‌ پ‌روبه‌ریکی فراوانی سه‌رزه‌وه‌یدا سوود له‌ به‌ر هه‌مه‌کانی وه‌رده‌گیریت.

* تا که‌ که‌سایه‌تی بووه‌ که‌ هه‌موو زه‌به‌ر و زه‌نگیکی مسته‌فا که‌مال و داموده‌زگا چه‌وسینه‌ره‌کانی و سی و پینج سالی به‌ندی و زه‌ندانی تا که‌ که‌سی و په‌هه‌نده‌یی و ده‌ست به‌سه‌ری و ده‌یان دادگای تۆقینه‌ر نه‌مانتوانیوه‌ چۆکی پێ دا‌به‌دن و له‌ خه‌باتی په‌وای خۆی کۆلی پێ بده‌ن. ته‌نانه‌ت ئه‌و توانیوه‌تی سه‌ر که‌وتنیشیان به‌ سه‌ردا به‌ ده‌ست به‌ییت.

* زیاتر له سهد و سی کتیب و نامیلکه ی له ژیر ناو نیشانی (سهرجه می په پامه کانی نوور) دا نوو سیوه و بلاوی کردوونه توه.

* وهر گپړانی سهرجه می په پامه کانی نوور بؤ (زمانی عهره بی) له لایه ن مامؤستا (ئیحسان قاسم صالحی) په وه ته واو بووه و، له ده دانه بهرگی قه شه نگدا و له ههر دورو شاری ته سته مبول و قاهره چهند چاپینکی پهك له دوا ی په کیان تا ئینستا لئ بلاو کراوه توه.

* به شیکي زوریشیان له لایه ن خوشکی نؤ موسلمان: ماری و پلاد (شوکران واحیده) هوه کراون به (زمانی ئینگلیزی) و، تا ئینستا پینج بهرگی گهوره یان به چاپی جوان و مؤدیرن بهو زمانه لئ بلاو کراوه توه.

* به (زمانی کوردی) ش تا ئینستا شمش بهرگی گهوره ی به شیوه په کی نایاب لئ چاپکراوه، جگه له سی کتیب و نامیلکه ی سهر به خوؤ.

* تم په پامانه بؤ زیاتر له په بجا زمانی نه توه کانی جیهان وهر گپړاوان، که تا ئینستا کاری وهر گپړان تیا یاندا بهرده و امه، وهك زمانه کانی:

ئهلما نی، فهره نسی، پرووسی، نؤردی، فارسی، ئیتالی، کؤجاراتی، مه لایا، رؤمانی، چینی، بولگاری، پورتو گالی، ئه لبانی، بؤسنی، ئیسپانی، مهقه دؤنی.. ههروه ها گه لئ زمانی تریش.

* تا ئینستا زیاتر له بیست کؤنگره ی جیهانی و ده یان کؤپری زانستی و پیشپر کئی رؤشنه بریی له ئاستی جیهاندا له سهر کراوه و، ده یان کتیب و، سهدان لیکؤ لینه وه ی له سهر نوو سراوه و، چهندین بهلگه نامه ی زانکؤ پیشی له خویندنی بالادا له سهر وهر گپراوه، که هه ندپکیان له کوردستاندا بووه.

* دوا هه مین کؤنگره ی جیهانی له سهر مامؤستا به دبعوز زمانه له شاری ته سته مبول له بهرواری (۳-۵/۱۰/۲۰۱۰ز) دا ساز کراو، چهندین

که‌سایه‌تیی زانستی له (چل و چوار) ولاته‌وه به‌شدارییان تیدا کرد که توپزه‌رانی (سی و سنی) ولات له‌وانه سه‌د و پینج دانه توپزه‌وه‌ی زانستی‌یان پیشک‌ه‌ش کرد.

* له باشووری کوردستانیشدا، هه‌تا ئیستا سنی سیمینار تابه‌ت کراوه به ماموستا نوورسی و په‌یامه‌کانی، له‌شاره‌کانی (هه‌ولیر، سلیمانی، سۆران). هه‌روه‌ک تا ئیستا سنی مزگه‌وت به‌ناویه‌وه ناو‌نراوه له‌شاره‌کانی (سلیمانی، سۆران، که‌رکوک).

* * *

پیرستی بابت ته‌کان

لا پیره

بابهت

پیشه‌کی:

په‌یامی پیران
(بریسکه‌ی بیست و شه‌شهم)

۱۱ بیدار کردنه وه‌یه‌ک:

ئومیدی یه‌که‌م: سه‌رچاوه‌ی ئه‌و رووناکی‌یا‌نه و گه‌نجینه‌ی ئه‌و
ه‌یوا و ئومیدانه‌ی که له‌مه‌ولا باسیان ده‌که‌ین ته‌نهما

۱۳ هه‌ر "ئیمان"ه

ئومیدی دووه‌هه‌م: سه‌ۆۆ و به‌زه‌یی به‌ده‌یه‌ینه‌ری میه‌ره‌بان مه‌زنزین
ئومید و گه‌وره‌ترین ه‌یوا و رووناکه‌ترین نووری سه‌رده‌می
په‌ری‌یه‌ و، ئه‌م قۆناغه‌ی ته‌مه‌ن میه‌ره‌بانی‌یه‌ گه‌شتی‌یه‌ که‌ی

۱۴ خوای گه‌وره‌مان به‌ روونی و دره‌خشانی بۆ ده‌رده‌خات

ئومیدی سه‌ه‌ه‌م: ده‌ر که‌وتنی نووری ئه‌و پینجه‌مه‌به‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌ی ﷺ
که‌ ئه‌م‌یندار و نمونه و بانگه‌واز کار و زمانی میه‌ره‌بانی
خوای گه‌وره‌یه‌، هاو‌ده‌م له‌ گه‌ل شه‌فاعه‌ت و ئه‌و ده‌باری‌یه‌ی
که‌ خوای گه‌وره‌ پینی به‌خشیه‌وه و به‌یتی‌یه‌ له‌ پینمایی کردنی
مرۆفایه‌تی، مه‌له‌سه‌م و ده‌رمانیکی ساپۆکاری ده‌رده‌ بێ
ده‌رمانه‌ کانه و، نا‌ئومیدی‌یه‌ ره‌شه‌کان ده‌گۆژن به‌ ئومیدیکی

۱۵ رووناکی دره‌خشان

- نومیدی چوارهم: قورئانی پیرۆزی ئیعجاز بهخش ئاوپری سۆز و
 میهره بانی له مرۆفی پیر ده داتهوه و، دهستی یارمهتیی
 بۆ درێژ ده کات و ده رگای هیوا و ئومیدی بۆ ده خاتنه
 سه رپهشت و، نوورنکی په کجار ئومید بهخش و
- ۱۶ دره خشانى پین ده به خشینت
- نومیدی پینجهم: نووری: "ئیمان به رۆزی دوابی" به هانای پیره وه
 ده روات و نوورنکی ئه وتۆی پین ده به خشینت که هه رگیز
 کوژانه وه ی نی په و، ئومیدیکیشی خه لات ده کات که
 هه رگیز خامۆش نابیت
- ۲۱ نومیدی شه شهم: ئیمان به خوی گه و ره و مه لائیکه تانی و، پوانینه
 دنیا له پوانگهی ئه و ئیمانه وه، هه رچی دره خت و دار و
 به رد هه مه هه موویان ده کات به خه مپه وین و ها وه ل و
 ئاشنای مرۆف، چونکه ئه و پوونه وه رانه به زمانی حال
 له گه لماندا ده دوین و دلمان ده دهنه وه و بێ تاقه تیمان
 ده ره که ن
- ۲۶ نومیدی هه وتهم: رووناکی په کانی "ئیمان" سه رجه می تارکی په کان
 ده ره ویننه وه و هه ر شمش لاکامان بۆ پووناک ده که نه وه
- ۲۸ نومیدی هه شته م: مزگینیی په کانی قورئانی پیرۆز یارمهتیی مرۆفی
 په ر ده دات بۆ دۆزینه وه ی ده رمان له خودی نه خۆشیدا و،
 بیهنی پووناکی له تارکی دا و، هه ست کردن به دلنه وایی
 له ناو گازار و سامناکیدا!
- ۳۵ نوویدی نۆهه م: "لاوازی" و "ده سته و سانی" ی سه رده می پیری ده بن به
 تکار و هۆی ده سته خستنی میهره بانی و چاودهریی خوی
 په ره ره دگار
- ۴۴ نومیدی ده هه م: نووری "قورئان" و "ئیمان" خه م و خه فته کان ده گۆرپن
 به دلخۆشی و شادمانی
- ۵۰ نومیدی یازدهه م: سه رکه وتنی "دل" و دام و ده سته که ی، به یارمهتیی
 قورئانی پیرۆز، به سه ر "نفس" و شه پتان و ئه و ده رس و

- ناموژگاری بیانهی که لای گومر ایان و تهملی فلسفه
- خویندبوویان ۵۵
- نومیدی دوازدهم: نو نوورهی که له ناسوی نایه تی: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ له پرووی
- دلدا هه لئیت و دهرده کهوتت ۶۸
- نومیدی سیازدههههه: چه ندروداوئیکی دلته زین که به سه ر شاری (وان) دا هاتوون و، دهر کهوتنی راستیی نایه تی پیرۆزی:
- ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ له بهردهم دیدی نه ندیشه دا ۷۷
- نومیدی چواردههههه: هه ندی له پله کانی نایه تی: ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ ۹۳
- نومیدی پازدههههه: بههاناوه هاتنی چاودئیری خوای گهورهی میهره بان کاتی که خهم و په شووی به کان سه رده که نه مرۆف ۱۰۷
- نومیدی شازدههههه: یارمه تیدانی چاودئیری خوای گهوره له به ندیخانه و دهره وهیدا و، دهر کهوتنی لایه نئیکی ناوه رۆکی: "الْخَيْرُ فِيمَا اخْتَارَهُ اللَّهُ" و نهینیی: ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئاً وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ ۱۲۳

پاشکۆی په یامی پیران
(مه کتروبی بیست و یه کهم)

- له باره ی چاودئیری کردنی مافه کانی دایک و باوک و پیرانه وهه ۱۳۵
- پوخته یهک له ژبانی دانه ر ۱۴۱

په پامه کانی نوور

به زمانی کوردی

به چاودپیری و پشتیوانیی خوای گهوره له سه ره تایی
هه شتا کانی سه دهی بیسته مه وه هه تا ئیستا له وه رگپیرانی
ئهم په پامانه دا به زمانی کوردی به رده و امین و، هه ر به
پشتیوانیی ئه ویش هه تا ئیستا به م جزیره ی خواره وه
بلاومان کرد و نه ته وه:

پدیامه: له شیوهی کتیب و نامیلکهی سه‌به‌خوژدا

- ۱ - پدیامی بیماران (چایی چواره‌م)
- ۲ - پدیامی پیران (چایی سنی‌هم)
- ۳ - وته بچوو که کان (چایی چواره‌م)
- ۴ - سروشت هونه‌ره بان هونه‌ره‌ند؟! (چایی سنی‌هم)
- ۵ - مدلائیکه‌ت و ژیانی دوارپوژ (چایی سنی‌هم)
- ۶ - پدیامی په‌مه‌زان (چایی توهم)
- ۷ - حیکه‌متی خو‌په‌نادان له شه‌یتان (چایی دووهم)
- (له چایی په‌که‌می کتیبی ژماره ۲۱ یشدن بلاقراوته‌وه)
- ۸ - پدیامی ئیخلاس و برایه‌تی (چایی سنی‌هم)
- ۹ - زلله‌ی میهره‌بانی (چایی سنی‌هم)
- ۱۰ - چاره‌سه‌ری وه‌سه‌سه (چایی چه‌وته‌م)
- ۱۱ - مرؤف و ئیمان (چایی چواره‌م)
- ۱۲ - به‌ری دره‌ختی ئیمان (چایی دووهم)
- ۱۳ - موعجیزاتی له‌حمه‌دی (چایی پینجه‌م)
- ۱۴ - ئیجتیهاد له‌م سه‌رده‌م‌دا (چایی سنی‌هم)
- ۱۵ - په‌نجه‌ره‌کان (چایی دووهم)
- ۱۶ - پدیامی چه‌شر (چایی دووهم)
- ۱۷ - (من) خودیی مرؤف و بزوتنی گه‌ردیله‌کان (چایی دووهم)
- ۱۸ - راه‌ری لاوان (چایی سنی‌هم)
- ۱۹ - راه‌ری خوشکان (چایی سنی‌هم)
- ۲۰ - راه‌ری خزمه‌تگوزارانی قورئان (چایی دووهم)

- ۲۱ - راستی به کانی ٹیمان (چابی دووهمم)
 ۲۲ - راستی تمو حید (چابی دووهمم)
 ۲۳ - شوکرانه بڑیری (چابی دووهمم)
 ۲۴ - بینینه کانی گه شتیارنک (چابی دووهمم)
 ۲۵ - میعراجی پیغه مبر ﷺ (چابی سنی همم)
 ۲۶ - موعجزاتی قورثانی
 ۲۷ - لاوتی قورثان
 ۲۸ - سوننه تی پیغه مبر ﷺ پلیکانه و رنمازه (چابی سنی همم)
 ۲۹ - نووره کانی حقیقهت
 ۳۰ - مورناجات
 ۳۱ - کللیک بڑ جیهانی نور

دووهمم: له شیوهی کۆمهله پیام و بهرگی گوره دا:

- ۱ - (وته کان)
 ۲ - (مه کتووبات)
 ۳ - (بریسکه کان)
 ۴ - (تیشکه کان)
 ۵ - (باشبهنده کان)
 ۶ - (داوهری به کان)

خوایار بی بهرگه کانی تریش یهک له دوا یهک چاپ ده کرین

THE AGED LETTER

From the Risale-i Nur Collection

By:

Bediuzzaman Said Nursi

Translated from the Arabic into Kurdish by:

Farooq Rasool Yahya

2013

رسالة الشيوخ

من كليات رسائل النور التي ألفها:
الأستاذ بديع الزمان سعيد النورسي (رحمه الله)

ترجمها من التركية إلى العربية:

الأستاذ إحسان قاسم الصالحى

نقلها من العربية إلى الكردية:

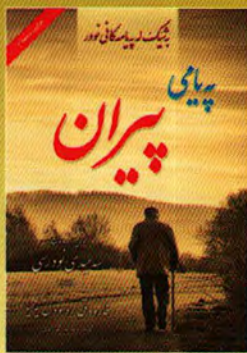
فاروق رسول يحيى

الطبعة الثالثة المنقحة

السليمانية ١٤٣٤هـ / ٢٠١٣م

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ئەگەر دەتەوێت بزانی ت که چۆن:

- ❁ "قورئانی بیرۆز" ئاوری میهره‌بانی له پیران ده‌داته‌وه و، ده‌رگای هیوا و ئومیدیان بۆ ده‌خاته سه‌رپشت و، مزگینیان بۆ ده‌هیتیت؟
- ❁ نووری پێغه‌مبه‌ری نازیز ﷺ و شه‌فاعه‌ته‌که‌ی، ده‌رمانی ده‌رده‌کان و، رووناکی به‌خشی سه‌رجه‌م ئاومیدییه‌ ره‌شه‌کانه؟
- ❁ "پابه‌کانی ئیمان" و "نابه‌ته‌کانی قورئان" به‌ هانای مرۆفی به‌ ته‌مه‌نه‌وه‌ ده‌پۆن و، دنیای ده‌روبه‌ری بۆ ده‌که‌نه‌ خه‌مه‌په‌وین؟
- ❁ "لاوازی" و "ده‌سته‌وسانی" ی سه‌رده‌می "پیری" ده‌بنه‌ تکار و هۆی ده‌سته‌کوته‌نی سۆز و چاودێری په‌روه‌ر دگاری میهره‌بان؟
- ❁ تیروانینی ئیمانی و زانستی "دل" و "ژیری" له‌ گو‌مانه‌کانی گو‌مرا‌یی و فه‌لسه‌فه‌ی له‌خشته‌به‌ری ماددی خاوی‌ن ده‌که‌نه‌وه؟

ئەگەر پیت خۆشه‌ ئه‌مانه‌ و باهه‌ته‌کانی هاوشیوه‌یان بزانی ت،

ئه‌وا فه‌رموو به‌ شینه‌یی ئه‌م (په‌یام) ه‌ بخوینه‌ره‌وه‌.

ISBN 0-0212-0000-9

نرخه‌ی (٢٥٠٠) دیناره

9 780021 200009